SECRETUL OGLINZILOR

O schiţă ştiinţifico-fantastică
de **VICTOR KERNBACH**

Eram în vacanţă. Tocmai mă pregăteam să plec în tabără, cînd într-o dimineaţă aud soneria. Deschid. In uşă stătea Bogdan, colegul meu de bancă. Era ciudat şi misterios. Mi-a spus, aproape în şoaptă, că în blocul cu douăzeci de etaje din capătul străzii locuieşte un tînăr care cumpără diferite oglinzi cît mai vechi, nu prea uzate, chiar sparte, la preţuri convenabile, preferabil fără rame.

Am încercat să-i spun lui Bogdan că sînt mai convenabile oglinzile noi, care se găsesc la orice magazin, dar mama a intervenit:

— Pesemne că omul are nevoie de ele, ştiu şi eu, ca să le recondiţioneze.

Am mormăit:

— Din cioburi nu se mai poate recondiţiona nimic.

După plecarea lui Bogdan, mama m-a privit lung şi a spus:

— Dacă crezi că e interesant, avem cele două oglinzi vechi în pod, ia una care-ţi place, poţi să le iei şi pe amîndouă, dar sînt grele amîndouă odată, şi du-te să le vinzi. Dacă-ţi dă ceva pe ele, banii să fie ai tăi.

Am luat din pod una din oglinzi, am şters-o de praf şi m-am dus în capătul străzii, la parterul blocului cu douăzeci de etaje. M-a primit un tînăr uscăţiv. Ochii i-au fugit de la faţa mea la oglindă. Mi-a spus uşor nemulţumit:

— Oglinda dumneavoastră mă interesează, dar rama de care nu mă pot folosi probabil urcă preţul.

— Rama e gratis, am zis; ar fi fost mai scumpă dacă trebuia s-o scot. Daţi, am adăugat fără spirit comercial, cît vreţi! (Fusesem gata să i-o ofer fără bani, dar mi-era că-l jignesc.) Cînd mi-a întins două hîrtii, am luat una singură, precizînd: E de-ajuns. Oglinda e veche. Acasă, nimeni n-o mai folosea. Dar — şi am ezitat o clipă — mai am una la fel, dacă vreţi, v-o aduc şi pe aceea, tot în preţul acesta. Şi văzînd că se luminează la faţă, am adăugat: Deci sînteţi de acord să v-o aduc?

Pe drum spre casă, am descoperit la o mercerie o forfecuţă de un tip nou, pe care i-am cumpărat-o mamei, pentru că oglinda era a ei, cum rîdea ea, era din zestrea ei de fată: din rest, mi-am cumpărat două cărţi. I-am povestit mamei, care s-a bucurat de foarfecă, zicînd că nu trebuia să cheltuiesc banii pentru ea; am mai spus că mă voi duce şi cu cealaltă oglindă, şi că mi-e jenă să mai iau bani şi pe asta, pentru că tînărul era simpatic şi nu părea să aibă venituri mari; fireşte, mama s-a bucurât că vreu să i-o duc fără bani pe a doua, însă m-a întrebat cu haz:

— Ei, ai aflat cum recondiţionează el cioburile?

— N-am aflat, am zis eu, dar tocmai asta mă interesează să aflu. A doua oglindă i-aş fi dus-o, dar după cîteva zile am plecat în tabără la munte.

Vacanţa de la munte a fost foarte plăcută, găsisem un dîmb cu iarbă înaltă şi făceam plajă. De tînărul cumpărător de oglinzi aproape uitasem, dar într-o dimineaţă mi-am adus aminte şi m-am simţit deodată obsedat de nedumerirea stîrnită de interesul acelui tînăr, pentru oglinzi. Din clipa aceea nu mi-a mai plăcut să stau în tabără, n-am mai făcut nici plajă, la a optsprezecea zi de la transportarea primei oglinzi, m-am dus cu a doua. In prealabil, telefonîndu-i, tînărul m-a surprins cu faptul că-mi recunoscuse vocea. M-a primit ca pe un vechi prieten. Dar marea surprindere mi-a adus-o întrebarea lui, pe care întîi nici n-am înţeles-o: «Semeni teribil cu tatăl dumitale, cînd era ca dumneata!» Şi pentru că l-am întrebat pieziş de unde ştie cum arăta tata cînd era ca mine, a urmat: «Iartă-mă că am comis o indiscreţie privind cum tatăl dumitale se plimba cu o fată... spune-mi, ai paisprezece ani?» I-am răspuns că treisprezece. «Ştii cumva, a zis, de cînd se cunosc părinţii dumitale?» Am răspuns, aşa cum ştiam din familie, că de copii. «Da, aşa trebuia să fie... erau amîndoi în costume de schi. Dar oglinda e mai veche!» L-am întrebat nedumerit care oglindă şi mi-a spus că aceea pe care i-o adusesem rîndul trecut. «Da, am zis, mama o avea de la mama ei, nu înţeleg însă ce legătură are oglinda!»

Atunci tînărul adunător de oglinzi vechi m-a poftit să mă aşez.

— Nu ţi-aş fi destăinuit poate nimic, dacă n-aş fi simţit din capul locului nu numai că eşti interesat de preocupările mele, nu numai că... mărturiseşte-mi sincer, nu-i aşa că te-ai cam întrebat ce fac eu cu oglinzile vechi?

— Da, am zis, m-am mirat, m-am întrebat mai ales ce puteţi face cu cioburile de oglinzi.

— Uneori cioburile sînt cele mai preţioase, pentru că sînt dintre cele mai vechi, deci au acumulat mai mult. Istorie! Asta fac. Sînt, de fapt, sociolog, dar şi fizician. Insă acum mă interesează mai ales istoria.

— Istoria oglinzilor? l-am întrebat. Nu prea pricep.

— Nu, altfel: istoria din oglinzi. Spune-mi, nu cumva vrei să urmezi fizica?

— Ba da! am exclamat surprins. Şi pe asta o ştiţi?

— Nu, zise el, nu ştiu nimic despre asta, am zis aşa numai pentru că mi-ar conveni să faci fizică, poate ai accepta să lucrezi cu mine.

— Dumneavoastră nu aveţi colaboratori? am zis eu într-o doară.

— Nu, n-am. E un teren dificil ăsta căruia m-am consacrat, invenţiei, ca să zic aşa, deşi nu e invenţia mea, dar eu încerc s-o fructific, să aplic experimental o teorie, atîta tot.

— Dar, am zis, eu tot nu înţeleg despre ce e vorba.

— Uite, zise el, îţi spun tot. In ultimele decenii, unii au tot vorbit de perspectiva recuperării imaginilor care se formează în oglindă.

— Dar cum? am zis. Imaginile sînt cît privim, după aceea dispar şi apar altele, pentru alt privitor.

— Nu chiar. Nu le vedem noi, dar ele se adună. Se suprapun.

— Şi ce se mai distinge dacă se suprapun? am întrebat nedumerit, ca şi cum restul l-aş fi înţeles.

— Ei, asta-i acum! zise el. Dar palimpsestele, pergamentele care s-au răzuit ca să se scrie din nou, şi care se citesc azi în infra-roşu! Uite ce se întîmplă acolo: cît timp o imagine se reflectă în oglindă, razele de lumină care lovesc oglinda deplasează electronii din masa ei, aceştia rămînînd însă ca prinşi în capcană; se poate demonstra azi, adică eu pot dovedi că electronii aceia pot fi siliţi să-şi reia poziţia de echilibru pe care au avut-o, întrucît mişcarea lor produce anumiţi curenţi pe care-i pot detecta, ba chiar îi pot amplifica şi, mai mult, îi pot reda pe ecranul unui tub cinescop sau îi pot proiecta pe un ecran obişnuit de cinematograf. La început, îţi spun cinstit, eram gata să abandonez, fiindcă nu recuperam decît un fel de haos, din care nu se înţelege nimic. Tot prin mijloacele electronicii am reuşit întîi să stabilesc vîrsta fiecărui strat, apoi să operez diferit asupra fiecărui strat în parte. Am acuma un aparat complex, compus dintr-un analizator stadual, care-mi detectează vîrstele amprentelor, dintr-un recuperator analitic, iar după aceea înţelegi şi singur: proiecţia şi celelalte. Să nu te miri însă că succesiunea e întîi inversă, ca într-un film derulat, însă pot spune că reuşesc să recoltez toate imaginile.

— In mişcare? am întrebat eu cu naivitate.

— Bineînţeles că în mişcare, aşa cum le-a înregistrat oglinda. Vrei să vii în laborator?

— Da, am zis cu vioiciune şi m-am sculat de pe scaun.

— Nu, nu acum! zise el rîzînd. Laboratorul nu-i aici, îl folosesc pe cel de la institut. Eu nu am aici decît cîteva filme speciale, încă nerecopiate în succesiune normală pentru proiecţie. Hai să-ţi priveşti părinţii cînd erau tineri.

M-am dus după el, într-o cameră unde era un televizor cu ecran mare. I-a dat drumul. Şedeam pe un scaun de lemn, dar mi se părea că mă scufund în fulgi: cel mai clar am văzut imaginea mea şi a străzii, apoi pe tînărul savant cînd îi dădusem oglinda. După aceea, multă vreme, imaginea statică a podului, cînd şi cînd trecea cîte un şoricel speriat, după aceea o sală foarte frumoasă, sau o sufragerie, cu o parte din nuntaşi, în fine, am ajuns şi la tinereţea mamei şi tatii, i-am văzut plimbîndu-se într-un parc, depărtîndu-se unul de altul, apoi apropiindu-se, dar nu mi s-a părut bizar, mă obişnuisem cu sistemul derulării, al timpului invers... Mai adînc în trecutul oglinzii, cineva o acoperea, apoi o bătrînă zăcea în pat, după aceea era ridicată de doi bărbaţi în picioare, dar de fapt era bunica adusă în patul suferinţei pînă cînd oglinda, după datină, fusese acoperită. Şi mai adînc, apărea bunica, tînără, privindu-se în oglinda în care se reflectau o mulţime de alte oglinzi şi chipul rotofei al negustorului de oglinzi.

Ieşisem emoţionat şi, trecînd prin hol, m-am împiedicat de covor, am lovit oglinda pe care abia o adusesem (cea de-a doua) şi am spart-o. M-am posomorît brusc.

— Nu-i nimic, zise tînărul savant, vom descifra şi cioburile. Cînd ai să fii fizician şi o să lucrezi cu mine, o să căutăm oglinzi istorice, oglinzile din muzee. Te amuză?

Ce era să răspund? N-am răspuns nimic. Îmi pierise glasul.

Ilustraţie: FRANCISK KALAB

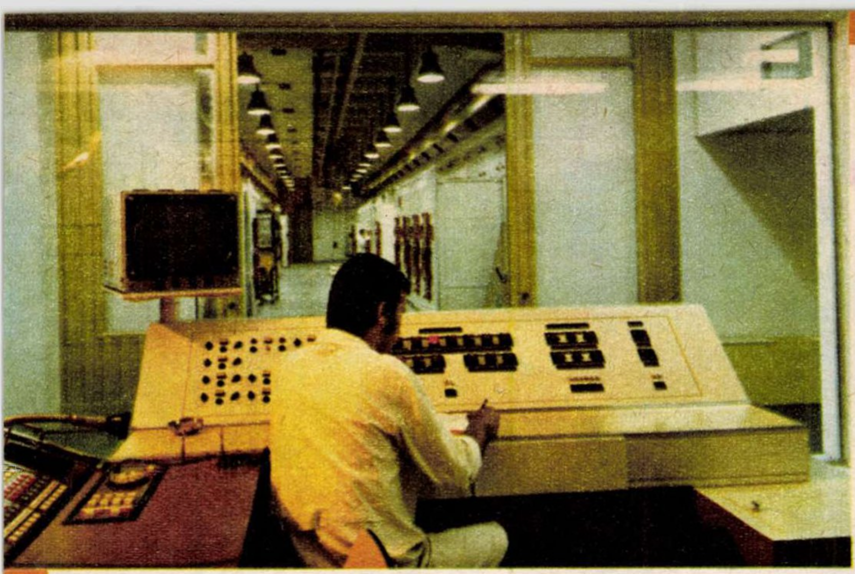

Lexicon „Cutezătorii“

AUTOMATIZAREA

O REVOLUȚIE ÎN TEHNICĂ

Automatos însemna, la vechii greci, cel care se mișcă singur. Vreme de mai bine de două mii de ani, cuvîntul s-a referit la mecanisme de jucărie, construite mai mult din năzuința omului de a imita unele mișcări ale organismelor vii (porumbelul zburător al lui Arhit din Tarent, pasărea cîntătoare a lui Heron din Alexandria, soldații înarmați ai lui Gianello dela Torre din Cremona etc.). În perioada revoluției industriale din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea își fac apariția dispozitive automate cu aplicații practice (regulatorul centrifugal al lui Watt, regulatorul nivelului de apă în cazan al lui Polzunov). În 1868, James Clark Maxwell publică o valoroasă lucrare dedicată reglării automate.

Abia în secolul nostru, odată cu dezvoltarea hidraulicii, energeticii, electrotehnicii, odată cu apariția electronicii, automatele se subordonează scopului practic, producției, și numai în ultimul rînd amuzamentului.

Dacă într-o primă etapă automatele erau folosite pentru reglarea automată a unor parametri independenți ai proceselor de producție (reglarea temperaturii, a presiunii etc.), ceea ce, în mare, ducea la așa-numita **automatizare convențională,** ulterior s-a trecut la automatizarea unor instalații din ce în ce mai complexe. Practic, în zilele noastre pot fi controlați și reglați în mod automat parametrii proceselor industriale, pot fi comandate diverse elemente ale instalațiilor. Prin panouri de semnalizare se poate observa continuu modul de desfășurare al unor procese complexe, în caz de avarie conectîndu-se elemente de blocare și protecție automată.

Automatizarea, chiar în stadiul actual, nu înseamnă însă numai simpla apăsare pe buton a operatorului și, eventual, supravegherea panourilor de semnalizare. Urmărirea evoluției parametrilor, menținerea lor în cadrul unor limite date, elaborarea rețetelor tehnice sînt operații efectuate încă, în multe cazuri, de către oameni. Intervenția omului este necesară mai ales în conducerea proceselor industriale, în orientarea lor după anumite criterii tehnice și economice (randament, productivitate, economicitate etc.).

Tocmai înlocuirea intervenției omului în aceste cazuri este urmărită de către **automatizarea complexă.** În cadrul ei procesul de producție devine un sistem organizat. Pe lîngă instalațiile automatizate, apare un sistem electronic de prelucrare a informațiilor (calculatorul electronic). El poate prelua o serie de noi atribuții îndeplinite de om (supravegherea modului de funcționare a unităților tehnologice, a activității economice), dar își vădește calitățile mai ales în optimizarea conducerii proceselor. Primind continuu informații de la proces, calculatorul comandă automat mărimile în vederea menținerii optimului. Elaborarea rețetelor tehnice poate fi și ea încredințată calculatorului, acesta optimizînd rețeta nu numai din punct de vedere cantitativ, ci și calitativ.

Calculatoarele asigură reglarea proceselor tehnologice, materialul necesar planificării, identificarea unor legi statistice etc. Omul intervine în caz de avarie, în rest rezolvînd numai probleme care presupun activitatea cerebrală creatoare.

Întrucît apariția calculatoarelor electronice a coincis cu nașterea ciberneticii ca știință, introducerea lor în automatizarea proceselor industriale a condus la definirea automatizării complexe ca reprezentînd de fapt cibernetizarea proceselor industriale.

ING. VASILE VĂCARU

TEHNICA ÎN SLUJBA SĂNĂTĂȚII

O primă condiție de care depinde succesul activității de cercetare științifică este aplicabilitatea, legătura între gîndirea teoretică și activitatea practică. Această idee majoră stă la baza concepției românești, profund originale, privind modul în care știința și tehnologia modernă pot deveni, mereu mai mult, factori dinamizatori ai progresului și civilizației.

Medicina este domeniul în care temele de cercetare trebuie să-și găsească aplicabilitate totală și rapidă, aici, mai mult ca oriunde în altă parte, o cercetare ruptă de practică pierzîndu-și sensul. Astăzi nu se mai poate vorbi despre o asistență medicală foarte bună fără existența unei complexe și moderne aparaturi destinate diagnosticării, tratamentului ori supravegherii bolnavilor. Rod al colaborării medicilor cu electroniștii, ultimele realizări românești în domeniul tehnicii medicale se situează printre cele mai bune din lume.

Prin performanțele sale tehnice, agregometrul **din figură constituie o noutate pe plan mondial. Realizat la Spitalul clinic Fundeni, aparatul are importante utilizări în cardiologie, hematologie etc.**

Despre **instalația de supraveghere medicală M 5211** *se poate spune că reprezintă un excelent colaborator al medicului în cazurile în care trebuie să observe în permanență evoluția stării bolnavului. Este bine știut că de promptitudinea cu care este sesizată starea de înrăutățire într-o boală gravă depinde uneori viața pacientului. Instalația construită la Institutul de cercetări electronice realizează supravegherea automată și centralizată la patul bolnavilor, asigurînd controlul simultan al stării mai multor pacienți.*

De un real folos în intervențiile chirurgicale complicate este **aparatul de respirație artificială** *conceput și realizat la Institutul Politehnic din Capitală. Verificările la care a fost supus au confirmat speranțele puse în această instalație care asigură și anestezie și reanimare, controlează parametrii inspirației și expirației în procesul de respirație artificială.*

La rîndul ei, stomatologia beneficiază tot mai mult de modernizarea tehnicii medicale. La Laboratorul de stomatologie din Cîmpina s-a executat un aparat electronic, multifuncțional, brevetat ca invenție și care este util nu numai în diagnosticare, dar și în profilaxia, anestezia și tratamentul unor afecțiuni stomatologice ca parodontozele, paraliziile faciale etc.

Să mai amintim și **numărătorul de globule,** *analizator al sîngelui care oferă rezultate de precizie, reducînd substanțial timpul de efectuare a analizelor de laborator sau* **biotermoanalizorul,** *eficient în diagnosticul precoce al bolii canceroase. Alte două aparate de certă utilitate pentru practica medicală instalația de perfuzie pulsatilă a organului izolat* **in vitro** *— folosită pentru conservarea organelor în vederea unui transplant — și de* **neurostimulatorul electronic** *destinat stimulării unor funcții fiziologice prin intermediul semnalelor electromagnetice.*

Sînt doar cîteva dintre multiplele realizări românești avînd ca obiectiv prevenirea și combaterea unor boli, asigurarea sănătății.

CREAȚIA TEHNICĂ PIONIEREASCĂ

Pionierii tehnicieni din județul Tulcea înregistrează mereu noi progrese. În anul școlar care s-a încheiat, 819 dintre ei și-au pus la încercare cunoștințele, îndemînarea și fantezia, creînd 688 de lucrări în cadrul Concursului de creație tehnică al pionierilor și școlarilor. O bună parte din ele au putut fi admirate în expoziția municipiului și în cea a județului Tulcea. Sînt lucrări cu o tehnicitate mult superioară anilor trecuți. Dintre ele se remarcă **sesizorul industrial multifuncțional,** *realizat de Eugen Rotaru și Laurențiu Prajoski (1),* **indicatorul de suprasarcină,** *cu aplicații în protecția instalațiilor electrice, construit de Tamara Moiseev și Dan Albotă, toți de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tulcea. Alte lucrări au adus în expozițiile amintite laurii cuceriți cu prilejul altor competiții. Astfel sînt* **Minitel** *(2), jucărie pentru învățarea alfabetului Morse, și* **ceasul deșteptător-privighetoare** *(3), ambele premiate la expoziția de jucării de la Constanța. O mențiune specială pentru lucrările radioconstructorilor de la Școala generală Sarichioi, rachetomodelele pionierilor din Isaccea, montajele electronice efectuate la Școala generală nr. 1 și la Liceul industrial nr. 4 din Tulcea.*

1

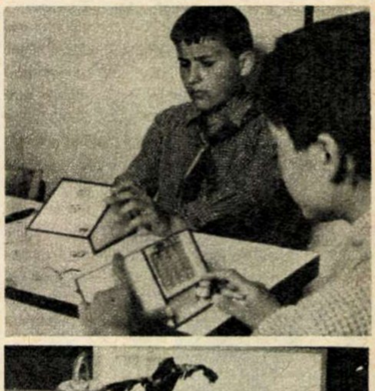
2

3

ZILELE TEATRULUI PENTRU COPII

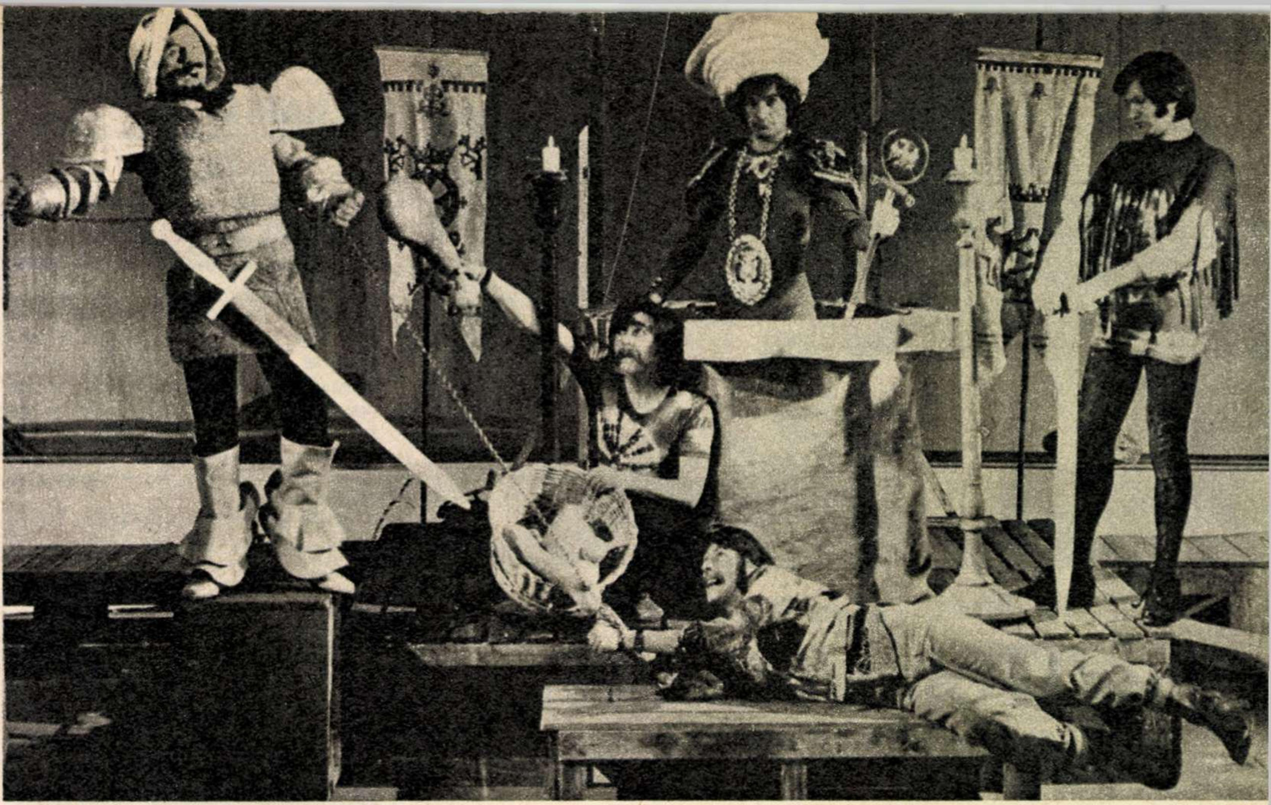

1

Începutul verii a reunit la Iași, într-o interesantă și fructuoasă confruntare de opinii, scriitori, oameni de teatru, psihologi și sociologi, preocupați de dezvoltarea teatrului cu spectatorii cei mai statornici, cei mai devotați: publicul tînăr. Au participat, de asemenea, numeroase teatre de păpuși din țară care, prin spectacole de ținută, au adus strălucire și bucurie copiilor. Teatrul tineretului din Piatra Neamț a fost prezent cu piesa Terra II, de Tudor Popescu, o recentă premieră destinată pionierilor. Colocviul care a avut loc cu prilejul acesta a dezbătut problemele teatrului pentru cei tineri, apropierea acestora de școală, varietatea repertoriului, diversificarea modalităților scenice. Dorind să-i informăm pe cititorii noștri despre perspectivele teatrului destinat pionierilor, ne-am adresat sociologului **Ovidiu Bădina,** *profesor universitar, care a condus colocviul.*

— Tovarășe profesor, sînt cunoscute preocupările dumneavoastră legate de raportul teatru-tineret. Vă rugăm să ne spuneți ce anume probleme au fost abordate la colocviul de la Iași. Cititorii noștri doresc să cunoască date despre teatrul care le este destinat. O dovedește, de altfel, și participarea pionierilor la colocviul ieșean.

— Voi spicui numai cîteva aspecte atinse în acest bogat dialog de la Iași, a cărui gazdă amabilă, ospitalieră, a fost Teatrul pentru copii și tineret din localitate. De la început vreau să precizez că frumoasa acțiune s-a desfășurat sub genericul celei de-a doua ediții a Festivalului Național «Cîntarea României». În afara vizionării a numeroase spectacole, oamenii de teatru, scriitori și alți specialiști în problemă au discutat despre nevoia de perfecționare a actorilor, a regizorilor și scenografilor care se preocupă de teatrul destinat celor tineri. Mulți dintre cei care au luat cuvîntul au vorbit despre sinceritatea cu care piesele trebuie să reflecte universul de viață al generației tinere. S-a discutat mult despre îmbogățirea repertoriului, despre îmbogățirea literaturii dramatice pentru pionieri. Un loc deosebit l-a ocupat în dezbatere contribuția teatrelor la ridicarea nivelului spectacolelor pionierești. Subliniez o idee care cred că interesează pe cititorii revistei «Cutezătorii» și anume că prezența actorilor profesioniști în școală trebuie să ajute pe copii la înlăturarea șabloanelor din programele lor artistice, la diversificarea spectacolelor, fiindcă altfel toate manifestările de artă pionierești vor fi uniformizate, vor avea un caracter festivist. Și, în sfîrșit, i s-a reproșat televiziunii că nu are o stagiune teatrală anume pentru copii și tineret.

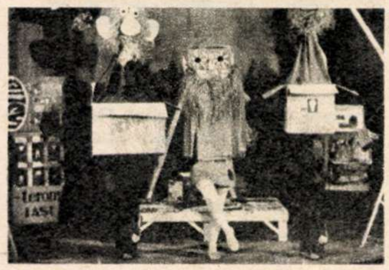

2

Momente din trei spectacole ale teatrului gazdă: «Un yankeu la curtea regelui Arthur.»(foto 1). Recital de poezie (foto 2). Castelul muzicii (foto 5).

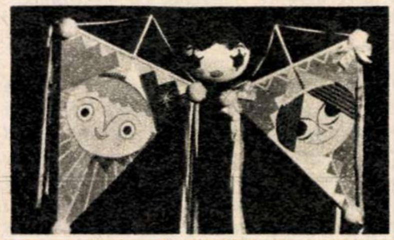

Teatrul de păpuși Sibiu cu piesa «Mingea și smeul»

Teatrul de păpuși Craiova cu spectacolul «Ion Talion». ▶

5

— Ce credeți că ar trebui întreprins în stagiunea viitoare pentru dezvoltarea teatrului destinat purtătorilor cravatei roșii cu tricolor?

— Să sperăm că traducerea în viață a celor discutate la colocviu va rezolva unele dificultăți în care se mai află teatrul destinat celor tineri. Aș propune ca în afara teatrelor specializate pentru copii și tineret, care își au profilul lor stabilit, fiecare teatru să includă obligatoriu în repertoriu piese care să reflecte problematica celor tineri, așa cum se pune azi în țara noastră aflată în plină construcție a unei societăți care mîine va păși spre comunism. Să se continue dezvoltarea teatrului școlar, care să devină pentru pionierie o largă mișcare, astfel încît purtătorii cravatei roșii cu tricolor să-și aibă propriul lor teatru. În fiecare teatru din țară sau cămin cultural ar putea să existe o stagiune permanentă de teatru pionieresc ajutată de actori profesioniști. Așa cum există cenacluri școlare pentru poezie, ar putea să existe și pentru artă dramatică. Profesioniștii teatrului ar mai trebui să aibă grija să-i ajute pe copii la punerea în scenă a textelor, la confecționarea decorurilor, la folosirea luminii. Mă rog, să-i învețe tot ce ține de arta punerii în scenă. Precizez, să-i ajute pe pionieri, nu să facă totul în locul lor.

O SCENĂ IUBITĂ DE COPII

— Tovarășă Natalia Dănăilă, sînteți directoarea teatrului ieșean pentru copii și tineret, bine cunoscut în țară și peste hotare. Tinerii spectatori ne-au vorbit cu entuziasm despre teatrul dumneavoastră, de fapt teatrul lor. De ce credeți că vă iubesc atît de mult?

— Pentru dăruirea totală cu care formația noastră actoricească se prezintă în fiecare spectacol, pentru fantezia ei, pentru încercările novatoare ale teatrului nostru privind mijloacele de exprimare scenică. În spectacole îmbinăm jocul actorilor cu pantomima, cu dansul, cu muzica, cu mînuirea măștilor și păpușilor într-un stil original. Aceste mijloace artistice, care servesc texte inspirate din viața și activitatea copiilor, sînt definitorii pentru teatrul nostru, îi dau un profil aparte. Un astfel de spectacol care a văzut luminile rampei la noi este piesa despre tinerii tehnicieni scrisă de Ion Ochinciuc. Tot pentru cei de vîrsta pionierească putem enumera din repertoriul nostru spectacolele «Estrada veseliei», «Castelul muzicii» precum și cîteva adaptări dramatice din marea noastră literatură: «Mofturi la Moși» după

I.L. Caragiale, «Povestea vorbii» după Anton Pan, iar din literatura universală «Un yancheu la curtea regelui Arthur», după Mark Twain.

— Şi totuşi repertoriul este cam sărac...

— În colocviul pe care l-am găzduit la noi s-a discutat despre necesitatea îmbogăţirii repertoriului nu numai al teatrului nostru, ci al tuturor teatrelor destinate celor de vîrsta cutezătorilor.

— Cum aţi încercat să remediaţi lipsa lor?

— Am oferit în această stagiune cîteva spectacole de poezie şi muzică pe baza unui mănunchi de versuri de Constanţa Buzea, Adrian Munţiu, Francisca Ricinschi. Compozitori talentaţi şi ataşaţi teatrului nostru ca Sabin Pautza şi Cristian Misievici ne-au oferit pentru aceste spectacole partituri muzicale de-a dreptul încîntătoare. **Multe din versurile şi cîntecele acestor spectacole au fost integrate în repertoriul formaţiilor artistice pionereşti prezente în Festivalul Naţional «Cîntarea României».**

— Cu ce veţi deschide stagiunea viitoare?

— Cu o piesă a scriitorului ieşean Andi Andrieş, «M-am jucat într-o zi». Mai pregătim, de asemenea, două spectacole de un farmec cuceritor care cred că vor constitui bucuria celor de vîrsta cutezătorilor. Este vorba de un recital-spectacol după «Cartea cu jucării» a lui Tudor Arghezi şi despre dramatizarea romanului «Fram, ursul polar», de Cezar Petrescu.

ZILELE TEATRULUI PENTRU PIONIERI... VĂZUTE DE ...PIONIERI

Ion Bălaşa şi **Mihaela Zorici:** Sîntem de părere că ar trebui mai multe spectacole asemenea «Estradei veseliei» prezentat de Teatrul de copii din Iaşi. Am apreciat cîntecele, momentele de umor, dansurile. În sală domnea o bună dispoziţie şi era foarte plăcut. În plus, alături de actori au avut onoarea să interpreteze şi pionieri. Apariţia lor a fost grozavă. I-am aplaudat din toată inima.

Adrian Mocanu: Teatrul nostru, gazda reuniunii, este un bun prieten al pionierilor. Actorii au venit la noi la şcoală (Şcoala generală nr. 3) şi ne-au ajutat să realizăm un frumos spectacol: «Patriei, versuri în dar». Ne-au învăţat rostirea versului şi cum să ne mişcăm pe scenă.

Narcisa Tudor: Teatrele bucureştene şi alte teatre vin prea puţin în turnee pe la noi. Ne-ar plăcea să vedem piese cu Radu Beligan, Ion Lucian, Octavian Cotescu.

Liliana Soroceanu: Vreau să mulţumesc actorilor de la Iaşi care ne ajută ca teatrul şcolar să aibă un nivel artistic ridicat. Cea mai mare bucurie pentru noi este cînd interpretăm alături de actori profesionişti aşa cum s-a întîmplat cu grupările de dans ale Şcolilor generale nr. 8 şi 24, cu orchestra de mandoline a Şcolii generale nr. 19 şi grupul folk de la Liceul nr. 1.

Pagini realizate de
B. CARAGIALE

ROMAN FOILETON

COMOARA DIN MUNŢI

de SEVER NORAN

OMUL CU UMBRELA (1)

Odată cu înserarea, dinspre miazănoapte se înălţaseră nori ameninţători, pe care vîntul îi mîna cu viteză spre cîmpie, frămîntîndu-i şi încîlcindu-i bezmetic.

Nicolae Dragotă, portarul Întreprinderii de prospecţiuni geologice, privea vijelia de afară. Era bucuros că-şi oprise feciorul lîngă el. Fănel venise să-şi viziteze tatăl, apoi rămăsese, la cererea acestuia, pînă va trece vîntoasa.

— Ia să-i dăm un telefon maică-ti, să nu fie îngrijorată, spuse tatăl lui Fănel şi formă numărul de acasă. Alo! Maria? Da, eu sînt.

— Ce-i cu băiatul? se auzi glasul de la celălalt capăt al firului.

— E la mine. L-am oprit pînă trece furtuna. Stai liniştită. Aşteaptă-mă un moment. Nu închide.

Zicînd acestea, portarul puse receptorul pe masă şi se uită pe gemuleţul ce dădea în culoarul prin care se intra în curtea întreprinderii. Zări un ins care îşi arătă legitimaţia. Nicolae Dragotă apăsă pe un buton şi portiţa, comandată de un dispozitiv electric, se deschise.

Fănel privi şi el spre omul care intra. Îl recunoscu.

— E nenea Stoian, nu-i aşa, tată? întrebă el, după ce omul intrase.

Nicolae Dragotă ridică receptorul.

— Alo! Da, da. Am dat drumul să intre Sandu Stoian, de la secţia de hărţi. Deci, fii liniştită. Copilul o să vină acasă după ce-o trece ploaia. La revedere.

Închise şi se întoarse spre Fănel.

— Da' tu de unde-l cunoşti pe nenea Stoian?

— E unchiul unui coleg, Mihai Pavica. Vine uneori pe la şcoală, să afle cum învaţă Mihai.

— Aşa...

Nicolae Dragotă începu să scrie procesul-verbal de predarea serviciului, iar Fănel, găsind o revistă rătăcită pe un raft, începu s-o răsfoiască. Se scurseră astfel aproape douăzeci de minute. Fulgerele nu mai conteneau, iar bubuiturile păreau din ce în ce mai aproape.

Pe neaşteptate, o rafală de vînt izbi geamul dinspre stradă, prefăcîndu-l în ţăndări. O pală de aer pătrunse prin spărtură şi împrăştie hîrtiile de pe masă. Tatăl şi fiul se grăbiră să le adune, cînd se auzi o ciocănitură în geamul dinspre curtea interioară, semn că cineva voia să iasă pe portiţă.

Portarul privi în fugă legitimaţia omului. «E tot Stoian, îşi zise. Vrea să plece». Apăsă pe butonul de deschidere a portiţei şi omul ieşi.

Aplecîndu-se în afară, Fănel văzu, preţ de o clipă, silueta omului care părăsise întreprinderea. Nu îşi putea da seama dacă era «nenea Stoian» cum îi spusese tatăl, mai ales că, în răgazul dintre fulgere, noaptea părea de smoală.

Deodată, un fulger luminos sfîşie negura. Urmă un bubuit năpraznic şi ceva ca o plesnitură, urmată de un strigăt de groază şi durere.

— Ce-a fost asta? întrebă Nicolae Dragotă şi, dîndu-l la o parte pe Fănel, privi în lungul străzii.

La lumina fulgerelor care se îndesiseră, văzu un om care alerga prin pînza deasă a ploii. Îşi dădu seama imediat că omul nu era Sandu Stoian: cel care alerga era un ins înalt, subţiratic, care cînd păşea se clătina de parcă nu ar fi putut să-şi ţină echilibrul. Umbrela pe care o ţinea spre spate, ca şi cînd ar fi vrut să înalţe un zmeu, îi ascundea capul şi umerii.

«Fuge de parcă ar fi pe arcuri» gîndi Nicolae Dragotă.

— Parcă a plesnit un bici. Şi... cine a strigat aşa? Ce-a fost asta, tată? întrebă Fănel, simţind o uşoară înfiorare. Nu cumva nenea Stoian o fi căzut în vreo groapă şi...? Hai să vedem...

Nicolae Dragotă parcă atîta aştepta! Ieşi din cabină, urmat de Fănel şi porniră în goană pe lîngă gardul întreprinderii. Fulgerele le luminau calea. Erau la cîtiva metri de colţul străzii, cînd zăriră o umbră întinsă pe trotuar.

— E nenea Stoian! exclamă Fănel.

Tatăl său se apleacă să-l ridice pe cel căzut.

— Ce ţi s-a întîmplat? întrebă el, dar omul nu-i răspunse.

La lumina unui fulger puternic, Fănel văzu că din braţul omului se scurgea un firicel de sînge.

— Tată! Nenea Stoian e rănit! strigă el, înspăimîntat.

— Să anunţăm miliţia, spuse Nicolae Dragotă, dîndu-şi seama că rana era de cuţit.

...Cîteva minute mai tîrziu, sosi ambulanţa de la «Salvare» şi, imediat după ea, maşina miliţiei.

— Lovitură de cuţit şi lovitură la cap, în cădere, spuse doctorul. Cazul reclamă urgenţă maximă. Trebuie dus la spital.

Zicînd acestea, dădu dispoziţie ca rănitul să fie urcat în maşină. Operaţia fu însă întîrziată vreo jumătate de minut pentru că cei de la miliţie voiau să fotografieze poziţia în care fusese găsit Stoian.

— Acum puteţi să-l luaţi, spuse căpitanul Mareş, care conducea echipajul miliţiei, adresîndu-se doctorului.

După plecarea ambulanţei, căpitanul ceru lui Nicolae Dragotă să-i relateze cele văzute. Apoi se adresă lui Fănel. Acesta nu se lăsă mult îmbiat. Povesti cele întîmplate, cînd, lîngă căpitanul Mareş se opri un miliţian.

— Tovarăşe căpitan, raportez; s-a telefonat acasă la Stoian, pentru a anunţa familia. Soţia ne-a spus că tovarăşul Stoian a plecat la pescuit, pe Olteţ, în sus. A plecat de azi, de la prînz, că e sîmbătă.

Căpitanul privi întrebător spre Nicolae Dragotă.

— Atunci, cine e rănitul?

— Dar e... e nenea Stoian. Îl cunosc şi eu, interveni Fănel.

Căpitanul Mareş îl privi, Fănel era destul de înălţuţ şi împlinit încît părea de cincisprezece ani. În realitate n-avea decît treisprezece.

— Venea uneori, la şcoală, să întrebe de colegul meu, Mihai Pavica. Îl cunosc, tovarăşe căpitan.

— Atunci... pe cine să credem? mormăi căpitanul. Hm! Te pomeneşti că a spus acasă că se duce la pescuit, dar a venit la serviciu. Ciudat! Şi ce a căutat aici doar un sfert de oră? Şi cine l-a atacat? Şi... de ce?

Întrebările ofiţerului de miliţie erau prea numeroase şi, deocamdată, nimeni nu putea să dea răspuns.

...La ora aceea, Fănel nu avea de unde să ştie că, împreună cu colegii săi, Ovidiu şi Sebastian, avea să afle, printre cei dintîi, răspunsurile la cîteva dintre aceste întrebări.

(va urma)

Concursul „EDUCAŢIA RUTIERĂ, EDUCAŢIE PENTRU VIAŢĂ“

TALONUL NR. 5

Întrebare: În intersecţia prezentată în schiţă sînt arătate traiectoriile (direcţiile) de mers ale vehiculelor care se deplasează înainte ori virează la stînga. Indicaţi cîte «puncte de conflict» însumează traiectoriile respective.

RĂSPUNSURI:

☐ a) 16;
☐ b) 14;
☐ c) 18;

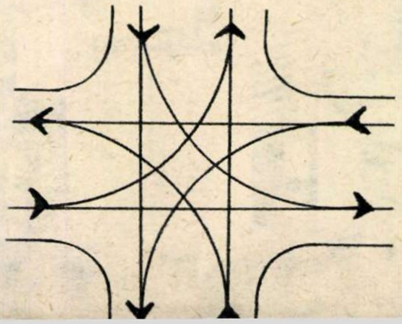

Întrebare: Dintre cele trei definiţii ale intersecţiei prezentate în răspunsurile de mai jos, numai una corespunde celei prevăzute în Decretul privind circulaţia rutieră. Indicaţi care este definiţia exactă.

RĂSPUNSURI:

a) prin intersecţie se înţelege locul de întîlnire sau de încrucişare a două sau mai multor drumuri, oricare ar fi unghiul sau unghiurile axelor lor; ☐

b) prin intersecţie se înţelege locul de întîlnire sau de încrucişare a două sau mai multor drumuri publice, oricare ar fi unghiul sau unghiurile axelor lor; ☐

c) prin intersecţie se înţelege locul de întîlnire sau de încrucişare a două sau mai multor drumuri publice, oricare ar fi unghiul sau unghiurile axelor lor longitudinale. ☐

PIONERO

ORGANO OFICIAL DE LA ORGANIZACIÓN DE PIONEROS JOSÉ MARTÍ

În vizită la Cutezătorii

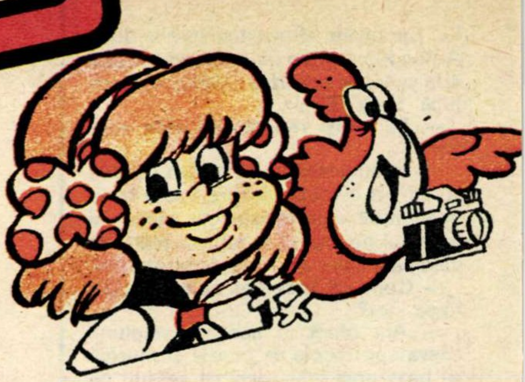

«Pionero» este revista care se adresează copiilor membri ai Uniunii Pionierilor din Republica Cuba. În fiecare săptămînă, din capitala țării — Havana — unde se tipărește, revista pleacă spre toate localitățile țării spre a duce cititorilor săi vești proaspete. Pe lîngă paginile sale de informare, menite să lărgească orizontul de cunoaștere al cititorilor și să popularizeze experiența Organizației, revista prezintă în fiecare număr povestiri în imagini, literatură, sport, jocuri distractive și sfaturi din cele mai diferite domenii.

În pagina de față am ales pentru voi cîteva date semnificative privind geografia și istoria Cubei, precum și aspecte din viața și preocupările pionierilor din țara verilor perpetue.

CUBA

FILĂ DE ATLAS

Republica Cuba este o țară insulară din America Centrală ale cărei țărmuri sînt scăldate de apele Mării Caraibilor și ale Oceanului Atlantic. Formată din insula Cuba, cea mai mare și mai vestică din Arhipelagul Antilelor Mari și circa 1 600 de insule și stînci este împărțită în 14 provincii.

Cuba este o țară socialistă, a cărei sărbătoare națională este 1 ianuarie, dată la care se aniversează eliberarea patriei. În fiecare an, la 26 iulie, se aniversează, de asemenea, asaltul cazărmii Moncada, realizat de un grup de patrioți conduși de Fidel Castro Ruz.

Drapelul țării, creat în 1849, este alcătuit din cinci benzi orizontale alternative — trei albastre și două albe — cu un triunghi roșu, avînd o stea în centru. Fiecare dintre părțile ce-l alcătuiesc au cîte o semnificație. Cele trei dungi albastre reprezintă departamentele în care era împărțită Cuba la acea vreme: Occidente, Centro și Oriente. Benzile albe simbolizează puritatea idealurilor cubaneze, triunghiul roșu — sîngele vărsat pentru libertate, iar steaua simbolizează Cuba, stat liber și suveran.

Imnul național al țării datează din anul 1867 și a fost compus de patriotul baiamez Perucho Figueredo, care i-a dat numele de «La Baia mesa», în amintirea locurilor sale natale. Printre simbolurile națiunii, se numără și o floare, o pasăre și un arbore. Floarea este denumită «fluturele alb»; a fost aleasă pentru frumusețea și parfumul ei. Pasărea se numește Tocororo și este întîlnită în zonele de cîmpie. Penajul se aseamănă cu culorile drapelului cubanez; arborele simbol a fost ales palmierul, întîlnit foarte frecvent în regiunile de cîmpie.

Copiii țării nu cunosc zăpada sau gheața decît din filme. Datorită climei tropicale și subtropicale, Cuba este o țară a verilor perpetue, unde culturile de trestie de zahăr, citrice, banane și ananas se întind pe mari suprafețe. Pe întinsul țării pot fi întîlnite, de asemenea, circa 30 de specii de palmieri, iar în pădurile din munți cresc arbori de esențe prețioase precum abanos, mahon, sabicu, àcana, ceiba ș.a. În localitățile de coastă pescuitul cunoaște astăzi o mare dezvoltare.

Cuba este o țară cu economie socialistă agrar-industrială care se dezvoltă planificat, punîndu-se accent pe industrializarea socialistă și mecanizarea agriculturii. Santiago de Cuba, Camagüey, Matanzas, Cienfuegos, Pinar del Rio, Bayamo sînt cîteva dintre principalele orașe ale țării.

Vedere din Havana

DE LA „ESCUELAS AN EL CAMPO", LA „SĂRBĂTOAREA GRĂDINILOR ȘI LIVEZILOR"

Între activitățile pionierilor din Cuba, învățătura și munca practică ocupă un loc important. Atît pionierii de la orașe cît și cei din localitățile rurale participă la numeroase acțiuni cu caracter educativ. Printre acestea se află și cele desfășurate în așanumitele «escuelas an el campo» — școlile de cîmp în care copiii se familiarizează cu muncile practice, încă din primele clase. Aici ei se pot ocupa fie de îngrijirea unor plantații tinere *de cafea și citrice, fie de cultivarea legumelor și zarzavaturilor care, odată recoltate, iau drumul cantinelor școlare. Cu produse obținute de pe suprafețele cultivate de ei, pionierii din întreaga Cubă participă, anual, la tradiționala «sărbătoare a grădinilor și livezilor», unde se organizează tîrguri speciale cu cele mai frumoase legume și fructe prezentate de copii.*

În provincia Las Villas, nu departe de localitatea Menesses, s-a ridicat una dintre cele mai moderne școli din Cuba și prima în care studiul a fost îmbinat cu munca practică. Aici, pe lîngă spațioasele săli de clasă și terenurile de sport, școala este dotată cu 150 ha teren agricol pe care îl au în grijă pionierii.

Printre acțiunile tradiționale ale pionierilor din Cuba se numără și «Intîlnirea națională a școlilor de balet». Ea are loc anual la Havana, avînd ca participanți pe cei mai talentați copii, selecționați din toate provinciile țării. Acțiunea este îndrăgită și urmărită cu viu interes de către toți pionierii Cubei.

În timpul vacanțelor, atît munții cu pădurile lor răcoroase cît și țărmurile mării sînt asaltate de copii care-și petrec frumoase zile de tabără în cele mai pitorești locuri. De acolo pornesc în numeroase excursii pe parcursul cărora caută să cunoască frumusețile țării și locurile legate de istoria poporului. Printre acestea se numără și casa cu numele «Granya Siboney», de unde conducătorii revoluției din Cuba au pregătit asaltul Moncadei.

Ca de obicei, Ziua porților deschise a prilejuit un dialog antrenant și util al redacției cu pionierii de la Școala generală nr. 10, din Craiova. Oaspeții s-au antrenat într-o discuție vie despre ceea ce înseamnă prietenie adevărată, spirit tovărășesc, ajutor pionieresc. Ei au propus ca asemenea dezbateri să aibă loc și în paginile «Cutezătorilor».

Atelierul fanteziei

A DESEMNAT CÎȘTIGĂTORII LA CONCURSUL

„COPILUL ȘI LUMEA LUI"

POEZIE

PREMIUL I *(cîte un aparat de radio cu tranzistoare «Albatros»):*
Iulia Pînzariu, Liceul de matematică-fizică Dorohoi; **Camelia Motoș,** Școala generală, comuna Sacu, Caraș-Severin; **Monica Fodor,** cenaclul literar «Muguri», Hunedoara; **Gabriela Boeru,** Casa pionierilor și șoimilor patriei, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej; **Petronela Ceangău,** Școala generală nr. 3, Slănic Moldova, Bacău; **Antonella Iulia Voina,** Liceul «Ion Creangă», București.

PREMIUL II *(cîte o chitară):*
Luminița Antonescu, Școala generală nr. 93, București; **Cristina Ștefănescu, Alice Stoica,** Școala generală nr. 28, București; **Iren Fioldi, Monica Vasile,** cenaclul literar «Luceafărul», Casa pionierilor și șoimilor patriei Galați; **Anca Dumitru,** Liceul nr. 4, Tulcea; **Gabriela Leahu,** Casa pionierilor și șoimilor patriei, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej; **Liliana Pricop,** Școala generală nr. 87, București, **Simona Rogozea,** Școala generală nr. 118, București.

PREMIUL III *(cîte un set-rachete Badmindgton):*
Anca Livia Hotinceanu, București; **Nicușor Negulescu, Mihaela Badiu,** Casa pionierilor și șoimilor patriei, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej; **Liviu Ionel,** Școala generală nr. 3, Slănic Moldova, Bacău; **Anita Dragomirescu, Suzana Șchiopu, R. Licu,** Școala generală nr. 28, București; **Brigitte Reiz,** Școala generală Ardud, Satu-Mare; **Lidia Bratosin,** Școala generală Măcrina-Puiești, Buzău; **Diana Gruia,** Școala generală nr. 74, București.

PROZĂ

PREMIUL I *(cîte un aparat de radio cu tranzistoare «Albatros»):*
Cătălina Nicoleta Aldea, Liceul nr. 6, București; **Virgil Stoica,** Iași.

PREMIUL II *(o chitară):*
Dorina Hintea, Liceul «Unirea», Tg. Mureș, **Alexandru Baltag,** Școala generală nr. 87, București.

PREMIUL III *(un set rachete «Badmindgton»):* **Claudiu Molnar,** Liceul «Unirea», Tg. Mureș.

DIPLOMA SPECIALĂ A CONCURSULUI: utecistele **Maria Mara,** Tîrnăveni, Mureș, și Sonia Szekely, Tîrgu Jiu.

MENȚIUNI SPECIALE *(constînd în cărți):*
Mihai Mihu, București; **Aurora Prunescu,** Petrăchioaia, Ilfov; **Daniela Marin,** Costești, Argeș; **Valentin Spiță,** Runcu, Iași; **Nicu Anghel, Manuela Ilie,** mun. Ghe. Gheorghiu-Dej; **Luminița Tarcău,** Bacău; **Vasile Stan,** Amara, Ialomița; **Rodica Rădulescu, Valentin Ion,** Găiești, Dîmbovița, **Corina Ureche, Adrian Bulbescu, Luminița Moșneag,** Tg. Mureș.

DESEN

PREMIUL I *(cîte un aparat de radio cu tranzistoare «Albatros»):*
Elena Gabriela Beșa, Școala de artă, Oradea; **Maria Zamfir, Elena Oprea,** Școala generală Liliești-Băicoi, Prahova, **Irina Nemțoiu,** Școala generală nr. 3, Bîrlad; **Ion Spiridon,** Școala generală Vrata, Mehedinți; **Robert Stanciu,** Casa pionierilor și șoimilor patriei, sector I, București.

PREMIUL II *(cîte un aparat foto «Smena»):*
Lucian Stanciu, Școala generală Roșeți-Ialomița; **Doina Nicoară, Laura David, Marian David, Vasile Petrof,** Școala generală nr. 3, Bîrlad.

PREMIUL III *(cîte un set rachete «Badmindgton»):*
Tomis Tănase, Casa pionierilor și șoimilor patriei, sector I, București; **Sorin Borș,** Școala generală nr. 3, Bîrlad; **Codruț Mihai,** Școala generală Liliești, Băicoi; **Florea Perca,** Școala generală Vrata, Mehedinți; **Mirela Bobiș,** Cluj-Napoca; **Ana Maria Stanciu,** Liceul de matematică și fizică nr. 2, București; **Dan Vasile Beșa,** Școala de artă, Oradea.

MENȚIUNI SPECIALE *(constînd în cărți):*
Rodica Pacioga, Casa pionierilor și șoimilor patriei, sectorul I, București; **Iulian Drăghicescu,** București; **Maria Băcan, Cristina Căldeanu, Maria N. Coman, Mircea Bulearcă, Manuela Hurloi, Luminița Preda, Torinel Văcaru,** Liliești-Băicoi, Prahova; **Lică Bodea, Alexandru Năstase,** Bîrlad.

DIPLOMĂ pentru participare valoroasă în cadrul concursului: **Casa pionierilor și șoimilor patriei, sectorul I,** București.

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

PREMIILE REVISTEI „CUTEZĂTORII" PENTRU CEI MAI BUNI CORESPONDENTI LA RUBRICILE TROFEELE HĂRNICIEI, OGLINDA SĂPTĂMÎNII, RADAR PIONIERESC, SEMAFOR

(Știri și reportaje, foiletoane și opinii)

PREMIUL I *(cîte un aparat de radio cu tranzistoare «Albatros»):*
Daniela Tănase, Școala generală nr. 1 Ianca, Brăila; **Dan Corbu,** Școala generală nr. 13, Iași; **Mirela Irimie,** Școala generală Pantelimon, Constanța; **Ion Rădoi,** Școala generală nr. 1, Tg. Jiu; **Silica Sava,** Școala generală Cîndești, Dumbrăveni, Vrancea.

PREMIUL II *(cîte un aparat foto «Smena»):*
Romică Uncrap, com. Ion Creangă, Neamț; **Mihaela Arhire,** Școala generală Gorban, Iași; **Bogdan Rusu,** Liceul nr. 4, Iași; **Liliana Toma,** Școala generală nr. 159, București; **Marius Goșa,** Școala generală Periam, Timiș; **Florentina Ștefănescu,** Școala generală Dedulești, Mărășești, Argeș.

PREMIUL III *(cîte un set — rachete «Badmindgton»):*
Neta Tudor, Sterea Hîncu, Școala generală Tulucești, Galați; **Mihaela Zorici,** Subredacția «Ecouri pionierești ieșene», Casa pionierilor și șoimilor patriei, Iași; **Mioara Muțiu,** Școala generală nr. 3 Cisnădie, Sibiu; **Corina Panait,** Școala generală nr. 5, Galați; **Emilia Soutău,** Școala generală Galșa, Arad; **Isar Diana,** Liceul industrial Mizil, Prahova; **Balogh Elisabeta,** Școala generală Teaca, Bistrița-Năsăud; **Andrei Dumitrescu,** Școala generală Borsec, Harghita; **Maria Mezincă, Elvira Daha,** Subredacția «Tot înainte», Casa pionierilor și șoimilor patriei Hunedoara; **Claudia Vlas, Cristina Andrei,** Subredacția «Cutezătorii», Casa pionierilor și șoimilor patriei, Ploiești.

MENȚIUNI SPECIALE *(constînd în cărți):*
Daniela Burducea, Buzău; **Marcela** Jecheanu, Hunedoara; **Margareta Făt, Silvica Făt, Adina Făt,** Dănești, Maramureș; **Doriana Tuleș,** Valea Ciorii; Ialomița; **Mircea Țicudean,** Sărmașu; Mureș; **Dorin Contraș,** Arad; **Claudiu Popescu, Cristina Bucur,** Ploiești.

PREMIUL COLECTIV *(un aparat de filmat):* Subredacția «Ecouri pionierești ieșene», Iași.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

index 41033

SPERANŢE OLIMPICE ALE ÎNOTULUI NOSTRU

9

Să înoţi în fiecare zi cîte o oră şi jumătate sau două. Şi vara, dar şi iarna, deopotrivă. Să străbaţi înot cam 40 kilometri săptămînal. Şi asta la vîrsta de unsprezece ani doar. Ce plăcere, ce bucurie! — veţi zice voi. Şi-n mare, în foarte mare măsură veţi avea dreptate. Numai că există şi... reversul medaliei. Plăcerea, bucuria aceasta se plăteşte. Nu cu bani, ci cu altceva: cu o disciplină de fier, cu multă, foarte multă muncă şi cu destul de multe renunţări. Aşa că nu vă grăbiţi să-i invidiaţi pe cei treisprezece elevi — înotători din grupa I de nivel II ai profesorului-antrenor Gheorghe Gerea Perjaru, care-şi împart fiecare zi între şcoală (Liceul de istorie-filologie nr. 2, cu profil de educaţie fizică şi sport din Capitală) şi bazinul olimpic acoperit de la Complexul sportiv «23 August». În schimb, puteţi să-i admiraţi, pentru că realmente aveţi de ce.

Muncesc mult mai mult decît alţii de vîrsta lor. Se scoală mai devreme (nu tîndălesc dimineaţa, cum fac unii) şi se culcă mai tîrziu. Pentru că trebuie să facă faţă cu... brio la mai multe obligaţii: şi la şcoală, ca elevi, şi la bazin, ca înotători, şi la celelalte activităţi obişnuite. Şi — ordonaţi, disciplinaţi şi harnici — reuşesc — după cum am aflat — să se descurce de minune. Mai întîi că toţi treisprezece sînt foarte buni la învăţătură, cîţiva dintre ei — Gheorghe Lupu, Dorina Costandache, Monica Teodorescu şi alţii — fiind premianţi. Apoi, pentru că toţi treisprezece la un loc formează grupa celor mai buni înotători de performanţă de vîrsta lor din întreaga ţară. Ceea ce — trebuie să recunoaşteţi — nu-i puţin, ci mult. Chiar foarte mult. Numeroasele diplome, medalii şi cupe, pe care cei treisprezece le-au cucerit în concursurile la care au participat pînă acum sînt argumente convingătoare că avem de-a face cu înotători de elită, cu adevărate speranţe olimpice ale înotului nostru. Iată doar cîteva dintre performanţele cu care ei se mîndresc — şi pe bună dreptate: **în 1977 — opt recorduri R.S.R.**, dintre care şase pe echipe, trei aparţinînd celei de băieţi **(Florian Geambaşu, Gheorghe Lupu, Cătălin Pintea** şi **Ovidiu Paolazzo)**, trei celei de fete **(Monica Teodorescu, Dorina Costandache, Andreea Ştefan** şi **Camelia Erban)** şi două individuale, autorul lor fiind **Florian Geambaşu**, despre care antrenorul lui spune că dacă va merge mereu ca pînă acum are toate şansele să-l egaleze pe multiplul campion Mark Spitz; **în 1978 — şase recorduri R.S.R.**, dintre care două realizate tot de Florian, iar celelalte patru de echipe — două de băieţi şi două de fete.

Bune, îmbucurătoare recordurile republicane obţinute de echipe, mai ales că sînt şi la liber, şi la mixt, ceea ce dovedeşte o omogenitate deosebită a acestor mici înotători. Dar, în afară de Florian Geambaşu, unde sînt individualităţile? Că doar se ştie, în marile competiţii interne şi internaţionale se concurează şi pe echipe, dar cele mai multe locuri şi medalii sînt destinate evoluţiilor individuale. Profesorul-antrenor ne linişteşte: «**Abia de-acum încolo vor apare. Pînă acum, cît au fost mai mici, am urmărit ridicarea nivelului general al tuturor şi-n toate stilurile. De acum încolo însă, cînd au unsprezece ani şi se pot lansa şi de unii singuri în confruntări, vom schimba... tactica şi strategia. Acordînd în continuare atenţia necesară pregătirii pe echipe, vom crea totodată posibilitatea ca fiecare să se afirme şi individual, în stilul în care simte şi ştie că poate să dea randamentul maxim. Începutul a şi fost făcut de Florian şi talente asemeni lui mai avem printre cei treisprezece. Aş putea spune că fiecare dintre componenţii celor două echipe campioane — cea de băieţi şi cea de fete — au posibilitatea să calce pe urmele lui Florian, că fiecare în parte e o speranţă a înotului nostru. Viitorul va confirma sau va infirma ceea ce susţin eu, dar aşa cum îi cunosc sînt convins că unii dintre ei vor ajunge să evolueze în bazinele viitoarelor Jocuri Olimpice şi că ne vor aduce multe bucurii şi satisfacţii**».

Şi, noi, care i-am cunoscut pe cei treisprezece, şi-am fost realmente încîntaţi de felul în care gîndesc, muncesc şi se comportă, credem la fel. Şi cum ştim că au toate condiţiile necesare unei temeinice pregătiri şi unei vertiginoase afirmări, sperăm ca viitorul să nu infirme nimic din afirmaţiile de azi ale profesorului-antrenor.

CONSTANTIN DIACONU

Foto: C. POPESCU

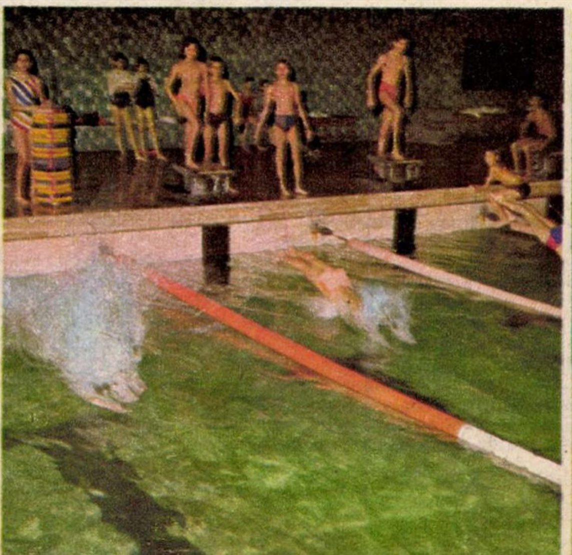

Biblioteca

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST!

FORUM '78

28

JOI, 13 IULIE 1978,
ANUL XII (NR. 563)

TROFEELE HĂRNICIEI

FIECARE PIONIER ȘI ȘCOLAR SĂ CULEAGĂ O CANTITATE CÎT MAI MARE DE PLANTE MEDICINALE ȘI AROMATICE!

La redacție continuă să sosească numeroase știri despre hărnicia pionierilor care culeg plante medicinale și aromatice. **Este o acțiune de o deosebită importanță, de la care nu trebuie să lipsească nici unul dintre voi!**

Vă relatăm informații recent primite de la pionieri din diferite județe, privind rezultatele obținute pînă în ultima zi a lunii iunie; în prezent ele sînt, se-nțelege, mult mai ridicate.

● **2 005 kg de mușețel** *și alte plante medicinale au colectat pionierii din județul* **Ilfov.** *Iată cîteva localități în care pionierii s-au evidențiat prin cantitățile realizate:* **Găujani** *(460 kg mușețel),* **Vasilați** *(44 kg mușețel),* **Balotești** — *Șc. gen. nr. 1 (60 kg plante medicinale),* **Armășești** *(74 kg plante medicinale).*

● **Lista** *denumirilor plantelor medicinale culese de pionieri din județul* **Harghita** *(localitățile* **Filiași, Cristurul Secuiesc — Liceul industrial, Avrămești, Secuieni, Remetea, Zetea, Sărmaș, Tulgheș, Lăzaria)** *este bogată. Să le amintim: coada șoricelului, patlagină, trifoi roșu, traista ciobanului, frunză de fag, de alun ș.a..*

● **În drumeții pitorești,** la **Vîrși** *și* **Muncel,** *200 de pionieri din localitatea Cîmpeni, județul* **Alba,** *și-au propus și au realizat colectarea unor însemnate cantități de plante medicinale,*

● **Pionierii** *din localitatea* **Socodor,** *județul* **Arad,** *au obținut o recoltă bogată de mușețel încă din primăvară. Cantitatea colectată: 1 000 kg.*

● **Acțiunile pionierești intitulate** *«Hărnicie și voioșie!» (organizate de unitățile de pionieri din localitățile* **Gruia** *și* **Pătulele),** *«Să îndeplinim și să depășim angajamentul nostru de muncă patriotică» (desfășurate de unitățile de pionieri din localitățile* **Strehaia** *și* **Breznița Ocol)** *au fost dedicate aceleiași îndeletniciri: culegerea florilor de mușețel și de tei.*

● **Dintr-un număr de localități** *aflate în județul* **Gorj** — *Motru, Ticleni, Peșteana-Jiu, Turceni, Novaci — am primit vești nu numai despre importante cantități de plante medicinale colectate, ci și despre condițiile optime în care se ocupă de depozitarea și predarea lor.*

FOTOCRONICĂ PIONIEREASCĂ

Talentatul nostru colaborator fotoreporter, BORIS TUȘCĂ, din cl. a opta, Costești-Argeș, vă prezintă cîteva imagini din tabăra Forumului județean al pionierilor.

În portrete, cîțiva din cei mai activi participanți: Liliana Mărgescu, Dănuț Niță, Mona Mocanu și Doina Șerban.

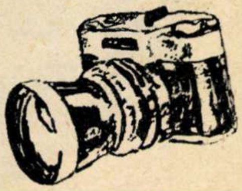

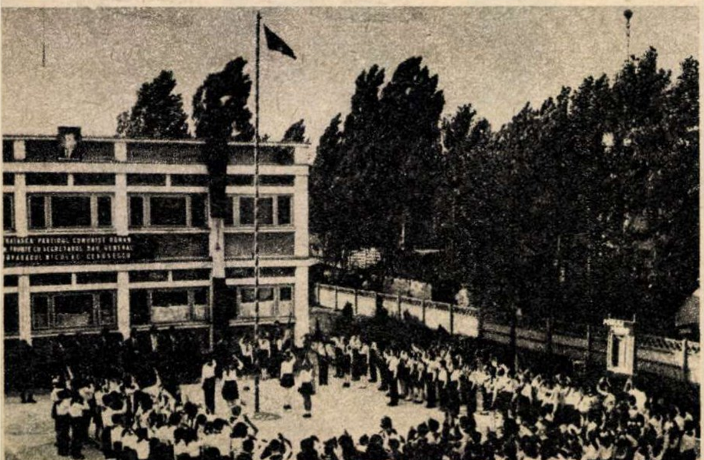

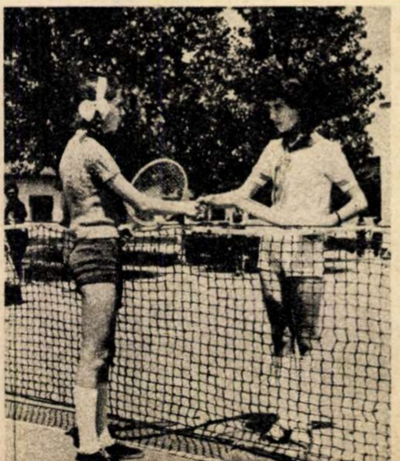

GRÎU NOU

În fiecare miez de noapte
Aceste lanuri mari și coapte,
La ușa mea îngînă șoapte.

Le simt apoi că-mi intră-n casă
Cu pași de aur și mătasă.

Cînd cresc pîraiele de lună,
Să mergem, tinere-mpreună,
Purtînd pe creștete cunună;

Prin apa spicelor cea caldă
Vom prinde soarele la scaldă

Și vom culege grîu și rouă
Să facem mîine pîine nouă.

DUMITRU M. ION

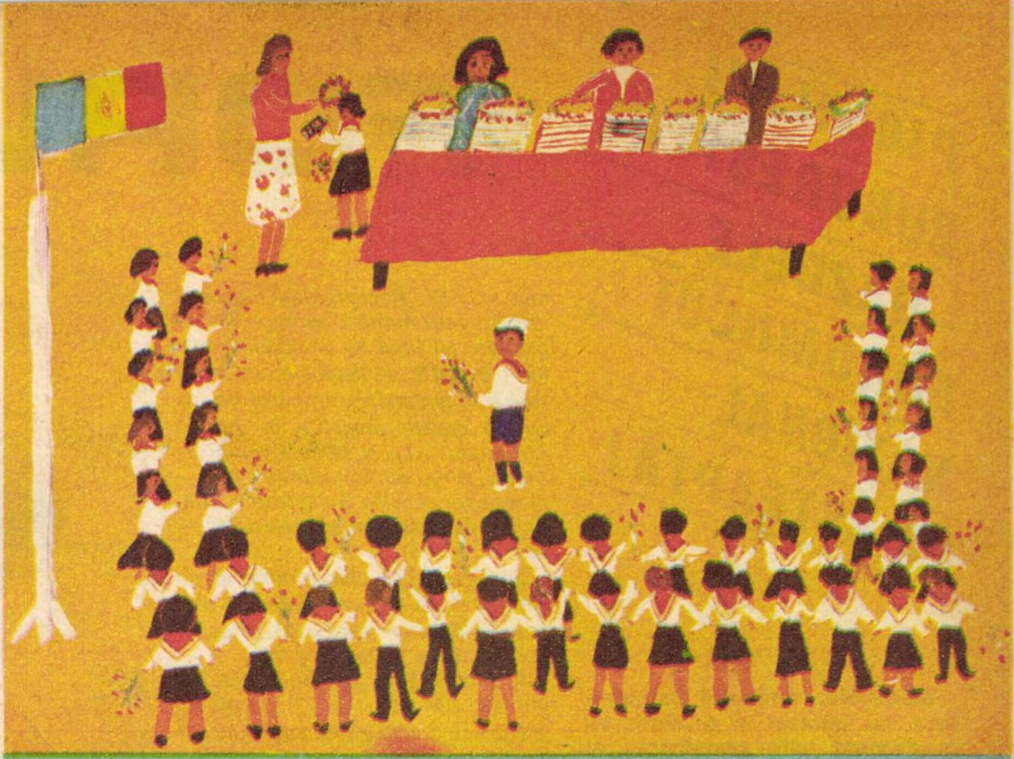

«ROADELE MUNCII» — Desen de CRISTINA CIOBANU, Școala generală nr. 179, București.

MULT SUCCES, FORUMULUI NAȚIONAL AL PIONIERILOR - 1978 !

Este al șaptelea an de cînd vacanța de vară cuprinde un splendid eveniment pionieresc, fără de care nici nu ne-am mai putea-o închipui; forumurile pionierilor. Întîi au avut loc, ca de obicei, forumurile județene iar în curînd își va începe lucrările, la București, Forumul Național — principala manifestare politico-educativă pionierească a anului. Expresie grăitoare a democrației și autoconducerii pionierești, el se va desfășura sub înflăcăratul generic **«Învățăm, muncim și trăim în chip comunist»**. Realizate, ca și celelalte forme ale democrației și autoconducerii pionierești, în urma indicațiilor tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** cel mai de seamă prieten și îndrumător al tinerei generații, forumurile pionierești dau posibilitatea membrilor întregii Organizații să participe la conducerea ei. Delegații voștri vor sosi la București aducînd propuneri izvorîte din toate grupele, detașamentele, unitățile și, bineînțeles, din lucrările forumurilor județene. Participînd la dezbateri activ și competent, analizînd în spiritul revoluționar al exigenței și responsabilității comuniste munca pionierească din anul școlar recent încheiat, delegații la Forumul Național vor stabili cele mai eficiente măsuri pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate tinerei generații de către Congresul al XI-lea și Conferința Națională a P.C.R., de către tovarășul **Nicolae Ceaușescu.**

Așadar, mult succes lucrărilor Forumului Național!

Revista noastră vă va ține la curent cu toate dezbaterile, hotărîrile, acțiunile și activitățile Forumului. Începem, în pagina 4-a acestui număr, prin a vă relata aspecte ale muncii entuziaste depuse de pionierii bucureșteni pentru a-și onora cum se cuvine cinstea de a fi gazdele Forumului Național al Pionierilor 1978.

«Cutezătorii»

Din fototeca pionierească a redacției.

FORUM '78

PIONIERII BUCUREŞTENI - GAZDELE FORUMULUI NAŢIONAL - VĂ AŞTEAPTĂ!

Măgurele, «orăşelul fizicienilor», cu parcuri şi grădini, cu modernele sale construcţii şi impozantele siluete ale Facultăţii şi Liceului de fizică, precum şi ale Institutului de fizică atomică, va focaliza peste cîteva zile interesul tuturor pionierilor patriei. *Pentru că aici îşi vor da întîlnire — în vederea desfăşurării celei mai de seamă manifestări politico-educative a anului — delegaţii la Forumul Naţional al Pionierilor. În aşteptarea acestui important eveniment în care au importantul rol de gazde, toţi pionierii Capitalei s-au pregătit aşa cum se cuvine.*

Între altele, s-a desfăşurat un adevărat concurs al bunilor gospodari, despre care vă relatăm în pagina alăturată.

Cu deosebit spirit practic şi simţ artistic, pionierii şcolilor generale din sectorul VI, s-au îngrijit de ornarea şi curăţenia (lună!) a căminelor unde vor fi cazaţi colegii lor din toată ţara, delegaţi la Forum.

Pe agenda de lucru a pionierilor bucureşteni, iată încă o filă demnă de toată atenţia. Ei se angajează ca în cinstea deschiderii lucrărilor Forumului Naţional să realizeze 80 la sută din planul anual de muncă patriotică! Sînt în curs de pregătire numeroase programe artistice şi cultural-educative, competiţii sportive şi demonstraţii tehnico-aplicative. În vizitele la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România şi la Muzeul de istorie a R.S.R., delegaţii la Forum vor avea printre ghizi şi pionieri bucureşteni, aleşi dintre cei mai buni membri ai cercurilor de istorie. Programul Forumului Naţional va cuprinde încă multe, foarte multe acţiuni instructiv educative, schimburi de experienţă, dezbateri, vizite în şcoli şi grădiniţe, în instituţii şi mari întreprinderi industriale, la organizarea cărora contribuie, din plin, şi pionierii Capitalei.

BUCUROŞI DE OASPEŢI!

Unitatea de pionieri cea mai apropiată de tabăra Forumului Naţional al Pionierilor este aceea a Şcolii generale nr. 137. Reprezentanţii acestei unităţi care numără aproape 600 de pionieri au ţinut să ne prezinte mai întîi, în cifre edificatoare, ca nişte adevăraţi gospodari, numărul locurilor de cazare pregătite în incinta căminului, aula şi sălile Liceului de fizică, şi — nu în ultimul rînd — propria lor şcoală care aşteaptă, strălucind de curăţenie sosirea delegaţilor la Forum.

Se înţelege cu cîtă mîndrie ne-au vorbit despre munca lor, despre responsabilitatea pe care o au şi despre bucuria de a putea fi gazde.

Ioana Boţilă: *Am trăit, încă din primele zile ale vacanţei, cu gîndul la clipa cînd vom putea spune că am făcut tot ce a depins de puterile noastre pentru a-i primi pe delegaţii la Forum aşa cum se cuvine. Avem satisfacţia că am contribuit alături de colegii noştri din sectorul 6 la curăţenia în cămine şi în sălile de clasă, la plantarea, încă din primăvară, de arbori şi arbuşti, la întreţinerea parcului cu flori al şcolii, a spaţiilor verzi din faţa Liceului de fizică.*

Daniel Tone: *Să ştiţi, am observat la colegii mei nu numai multă hărnicie, ci şi o comportare mai atentă decît pînă acum; se străduiesc să fie primii în orice acţiune, pentru că vom fi vizitaţi de foarte mulţi pionieri fruntaşi din întreaga ţară şi vrem să arătăm că, deşi sîntem o unitate de pionieri obişnuită, sîntem o unitate bună!*

Din discuţia pe care am purtat-o cu harnicii şi inimoşii pionieri ai Şcolii generale nr. 137, am aflat şi despre rezultatele deosebit de bune la învăţătură cu care au încheiat anul şcolar, despre surprizele pe care le-au pregătit pionierilor delegaţi la Forumul de la Măgurele precum şi despre proiectele lor de vacanţă.

GAZDELE ÎN VIZITĂ LA... OASPEŢI!

Pioniera-comandant de unitate, Ioana Boţilă, împreună cu colegii ei au ţinut să ne spună:

«Toţi pionierii din unitatea noastră se simt mîndri de calitatea de gazde şi dornici să contribuie pe cît pot la buna desfăşurare a lucrărilor Forumului nostru. In ideea efectuării unui schimb de experienţă cu pionierii delegaţi la Forum, ne-am propus chiar o vizită a noastră, a gazdelor, la oaspeţi!

Redactor: *Pe cine aţi delegat în acest scop?*

Alina Mihale: *Reprezentanţii noştri vor fi Ioana Boţilă, Ingrid Năstase — locţiitor al comandantului de unitate — şi Elena Tănăsache.*

Redactor: *Care ar fi principalele aspecte pe care le veţi pune în discuţie?*

Ioana: *Ne-am gîndit, în primul rînd, la un schimb de experienţă privind problema ridicării nivelului la învăţătură şi în mod concret la ajutorul la învăţătură.*

Un alt subiect pe care l-am propus spre dezbatere ar fi acela al modalităţilor de antrenare a unui număr cît mai mare de pionieri la activităţi sportive, cultural-artistice şi tehnico-aplicative.

Redactor: *Propunerile sînt interesante şi, cu siguranţă, discuţiile voastre cu oaspeţii — delegaţi la Forumul Naţional — ca şi dezbaterile Forumului vor fi fructuoase, utile.*

Ioana Boţilă: *V-aş ruga să-mi permiteţi să folosesc acest prilej pentru a ura, în numele colegilor mei şi al tuturor pionierilor bucureşteni, «Bun venit» delegaţilor şi invitaţilor la Forumul Naţional al Pionierilor.*

EMILIA NICULESCU

Foto: C. POPESCU

CONCURSUL CELOR MAI BUNI GOSPODARI

Pentru ca Bucureştiul să fie mai înfloritor ca oricînd, pentru ca zilele acestei vacanțe să capete noi înțelesuri, timp de două săptămîni pionierii din toate sectoarele Capitalei s-au întrecut în hărnicie şi pricepere în a-şi gospodări timpul, pentru a face ca străzile, parcurile şi grădinile, şcolile lor să fie cît mai frumoase şi mai curate, mai împodobite, mai strălucitoare. Este vorba despre o mare acțiune de muncă patriotică: a fost intitulată «Cea mai frumoasă stradă». Astfel, timp de două săptămîni străzile Capitalei au cunoscut atmosfera muncii pline de dăruire a purtătorilor cravatei roşii cu tricolor. Rondurile de flori proaspăt săpate şi greblate au primit în brazdă sute de mii de flori de sezon. Copacii de pe marginea străzilor au fost şi ei văruiți. De pe gazoanele parcurilor şi din incinta şcolilor a fost cosită iarba, au fost măturate cu grijă aleele şi trotuarele. Nu a fost scăpat din vedere nici un amănunt! Întrebarea este a cui stradă va fi cea mai curată, cea mai frumoasă? Cu siguranță că juriului, desemnat să stabilească acest adevăr, nu-i va fi tocmai simplu. Pentru că pionierii au muncit cu responsabilitate şi pricepere, înțelegînd, înainte de toate, că astfel îşi îndeplinesc o îndatorire de onoare — aceea de harnici cetățeni ai oraşului lor.

Unităților celor mai active, mai pricepute şi mai inventive, cu numărul cel mai mare de participanți şi cu cele mai bune rezultate, le vor fi acordate premii.

Pe cîştigătorii acestui inedit concurs îi vom cunoaşte curînd. Pînă atunci însă mărturie a hărnici şi dragostei cu care îşi aşteaptă oaspeții delegați la Forumul Național al Pionierilor — stau înseş rezultatele muncii lor.

INSTANTANEE

Primiți-o în joc pe Valentina!

Sîntem grăbiți. Uneori prea grăbiți. Chiar şi copiii.

...Omul, se vedea după mersu! şovăielnic şi opririle dese, dezorientate, nu era «de prin părțile locului». A întrebat întîi un trecător, un om tînăr: «Vă rog frumos — nu unde vine strada Glinka?»

rit, a

GÎNDURI PENTRU PIONIERI

În știința românească au strălucit mari spirite creatoare. Numele lui Vuia, Vlaicu, Coandă, Cobălcescu, Haret sînt cunoscute în toată lumea. Astăzi, în cadrul a numeroase congrese internaționale, lucrările românești din domeniul științei și tehnicii sînt primite cu interes deosebit, multe fiind distinse cu premii și medalii pentru originalitatea soluțiilor. Oamenii care vor duce mai departe flacăra științei românești de mîine se află cu toții printre voi: sînt pionierii de azi! Sînteți voi înșivă! Încă din pionierie, mii și mii de fete și băieți, purtători ai cravatei roșii cu tricolor, participă la o bogată și rodnică activitate de creație tehnico-științifică în cadrul unui amplu concurs pe această temă. Realizările lor sînt mari și importante. Unele au fost distinse cu premii la un concurs internațional de la Tokio. Am observat, de asemenea, interesul viu al tinerilor tehnicieni pentru tot ce este nou. Îmi place inteligența și fantezia pe care le înmănunchează multe din realizările lor. Creativitatea trebuie să devină o modalitate de existență pentru fiecare purtător al cravatei roșii cu tricolor. Invențiile epocale nu se fac în fiecare zi. Trebuie să vă lăsați imaginația să zboare, fără a pierde însă contactul cu realitatea. Revista «Cutezătorii» mi-a trimis adeseori propuneri de construcții prezentate de pionieri, unele extrem de interesante. Lăsîndu-se furați de fantezie, ei nu uitau de eficiență, nu uitau că o creație este viabilă numai prin utilitatea ei pentru oameni. Trebuie ca încă din copilărie să învățăm să ne folosim bine energia și imaginația. Astfel ne vom găsi mai ușor drumul spre profesie, vom fi mereu cu fața spre viitor.

Acad. RADU VOINEA
rectorul Institutului politehnic București

*

În calitate de compozitor, am avut adeseori prilejul să mă aflu printre purtătorii cravatei roșii cu tricolor și să cunosc bucuria muncii și a cîntecului care domnește în detașamentele de pionieri. Am admirat nu o dată formațiile corale școlare pentru calitatea interpretării, pentru frumusețea și varietatea cîntecelor din repertoriu, pentru felul cum cresc și se dezvoltă tinerele talente. Avem un număr mare de formații corale școlare de înalt nivel artistic. De altfel, cîntecul are la noi vechi tradiții, are rădăcini în însuși spiritul poporului nostru. Avem coruri ale țăranilor, ale muncitorilor a căror vîrstă este multicentenară. Sînt bucuros că în țara mea, în România socialistă, copiii au minunate condiții să-și dezvolte talentul, să crească în dragoste pentru frumos.

MARIN CONSTANTIN
dirijorul corului «Madrigal»

GALERIA CUTEZĂTORILOR

opil-minune», ca fiind, adică, un
ent cu totul ieșit din comun.
vorba și de talentul ei înnăscut,
-ndoială. Dar mai ales de minuna-
condiții de viață, de pregătire și de
mare pe care Nadia, ca toți ceilalți
eri din patria noastră le are. Iar ea
rut și a știut să se bucure din plin de
ceste condiții. A muncit mult, s-a
regătit zi de zi, ani în șir, cu răbdare
și tenacitate. Și așa cum se-ntîmplă întotdeauna cînd un scop nobil e urmărit cu perseverență, roadele se arată. Încet, încet s-a afirmat mai întîi în țară, apoi și peste hotare, de exemplu la Balcaniada de la Sofia, din anul 1973. Apoi, în primăvara lui '75, la Londra, în turneul campionilor, pe care-l cîștigă de-o manieră
ategorică, pentru ca doar cîteva luni
ai tîrziu, la Skien, în Norvegia, să
evină campioană absolută a Europei.
ar, după cum se știe, marele ei exa-
n și marele ei triumf au fost înre-
rate în arena Jocurilor Olimpice
vara lui '76, de la Montreal unde,
evoluțiile ei la toate aparatele
imnastică, a încîntat milioane de
ni de pe toate meridianele globu-
cucerit un enorm «buchet» de
olimpice — de aur, argint și

ci, Nadia Comăneci a primit
ncții românești și internațio-
e care cel mai puternic stră-
aua aurie de Erou al Muncii
Toate acestea ne bucură
ar și mai mult ne bucurăm
măneci a vrut și a știut să
ntinuare aceeași fată mo-
ică, tenace și curajoasă,
gimnastă binecunos-
ciată în întreaga lume.

NEMEȘ

rumoasele zile însorite de
tabere, cu excursii, cu voie
enumărate activități deconec-
atîtea și atîtea manifestări
sportive, cum este bunăoară tenisul de masă — sport și distracție în același timp pentru foarte mulți dintre purtătorii cravatei roșii cu tricolor. Există la Tîrgu-Mureș o fată de-o șchioapă — nu demult am scris despre ea la această rubrică —, pe nume Olga Nemeș (de curînd a împlinit zece ani) care la ora actuală desfășoară o intensă activitate de pregătire sportivă la tenis de masă.

Ea se poate mîndri deja cu multe diplome și cupe — trofee cîștigate în cadrul diverselor concursuri, unde a avut ca adversare de obicei fete mai mari decît ea (nu numai ca înălțime, dar și ca vîrstă) în fața cărora, în repetate rînduri, s-a dovedit a fi cea mai bună.

În aceste zile însorite de iulie, Olga Nemeș luptă cu... emoțiile unei competiții de tenis de masă în R.P. Polonă, unde reprezintă culorile patriei noastre. Oare va ieși învingătoare? Să-i ținem pumnii! Pentru ea ar fi cel mai frumos succes al acestei vacanțe — iar pentru colegii ei, pentru noi toți, un motiv în plus de a ne mîndri cu talentul, perseverența și cutezanța unei fetițe care la zece ani a urcat de nenumărate ori pe podiumul învingătorilor.

SIEGFRIED KLOYBER

Siegfried Kloyber este student la facultatea de electronică și telecomunicații de la Institutul politehnic din București. Dar pasiunea lui pentru electronică a început cu mulți ani în urmă, încă din clasa a III-a. Pionierul de atunci construia motorașe electrice și sonerii. Mai tîrziu, participînd la Concursul de creație tehnică al pionierilor și școlarilor, Siegfried Kloyber a obținut, în 1968, premiul întîi, prezentînd ca lucrare un pantograf electric. «Îmi amintesc cu deosebită plăcere — îmi spunea el — de anii petrecuți în atelierele de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Cugir, ani în care, învățînd alfabetul radiotehnicii, al miniaturizării și automatizării, am fost pentru totdeauna atras de farmecul și frumusețea acestui univers pe care-l numim electronică». Dar pentru Siegfried Kloyber electronica nu este unica pasiune. Realizările pe care le-a obținut în tehnica fotografică și aeromodelism vin să confirme multiplele preocupări pe care le are pionierul de ieri, studentul sîrguincios de astăzi, electronistul desăvîrșit de mîine.

▲

Din aceste imagini vă zîmbesc cincisprezece pionieri care în aceste zile sînt mesagerii pionierilor români în Republica Cuba, unde îşi petrec frumoase zile de vacanţă în cadrul taberei internaţionale.

În dialogurile lor cu pionierii din ţara gazdă, cu ceilalţi copii sosiţi în Cuba din diferite ţări ale lumii, purtătorii cravatei roşii cu tricolor vor vorbi prietenilor lor despre frumuseţile patriei noastre şi despre oamenii ei harnici, despre minunatele condiţii de care se bucură copiii României socialiste pentru a se pregăti temeinic pentru muncă, pentru viaţă.

Pionieri din Cuba în tabără la Năvodari.

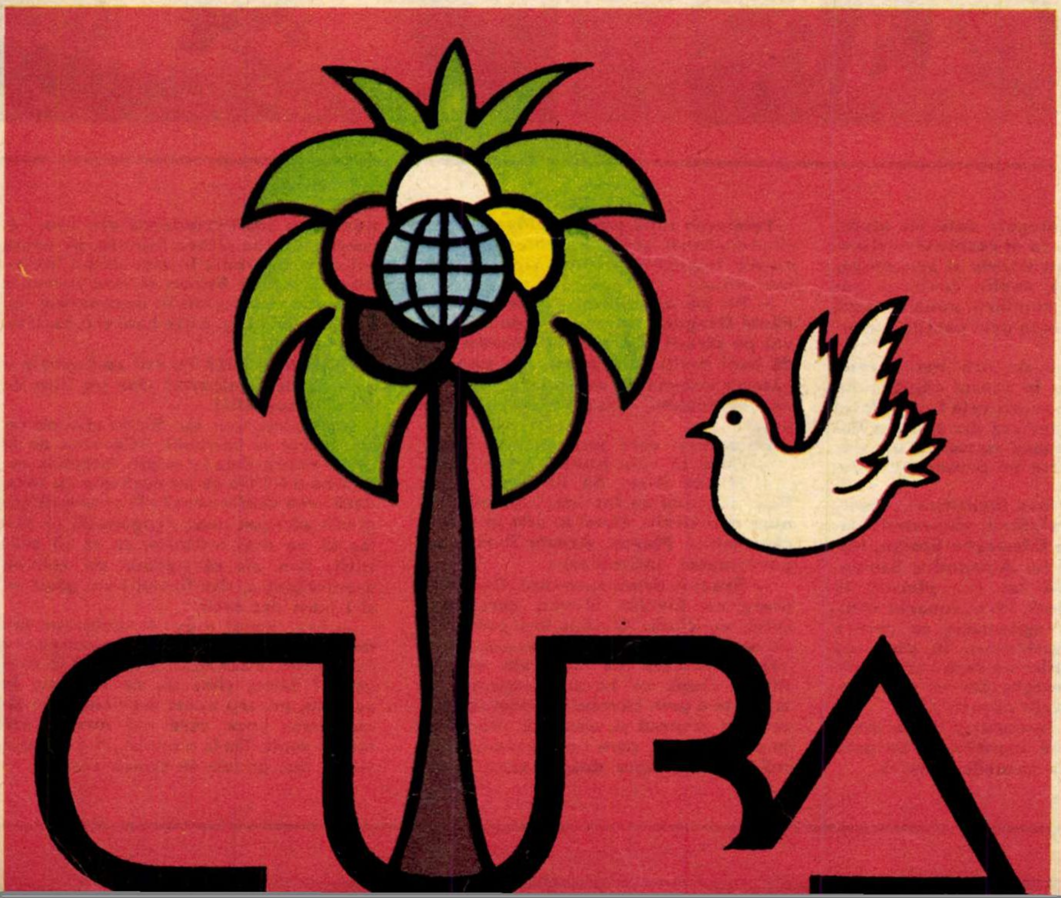

Tapiserie executată de Cercul de artă plastică al Şcolii generale din comuna Satu Mare, judeţul Suceava.

MÁRKI ZOLTÁN

LA CUVÎNTUL PARTIDULUI

Una e speranţa, crezul frumos — unul,
E fericită ţara, fericit este omul
Găsindu-şi tovarăşi, fabrici înălţind,
Pe drumul victoriei cu dragoste devotată
Intră în rînd, păşeşte cadenţat.

Minunată îi e pădurea, pămîntul înverzit,
Sutele-i de munţi se văd în depărtări,
Patria păcii se avîntă — tot înainte,
Harnic îi e poporul, înfloritoare dorinţa
La cuvîntul partidului se-avîntă spre viitor.

Împreună în existenţă, într-o vrere,
Se înnoieşte sufletul, visul e curat,
Răsună cîntul eroic al milioanelor,
Se-mplinesc visuri pe aceste plaiuri,
Republica noastră, înfloreşti în această luptă.

CEVA FRUMOS

Primul mugure se desface-n floare,
iarbă măruntă îţi face semn,
şi simţi că este primăvară
deşi cerul e încă răcoros.

Raza de soare e palidă încă,
dar trăieşte, creşte mereu
şi astfel trezesc dimineţile
lumea întreagă.

Ceva se naşte în sufletul nostru,
Ceva frumos se bucură:
universul străluceşte în noi
şi de jur-împrejur.

EXPEDIȚIILE «CUTEZĂTORII»

FILE DIN JURNALUL ECHIPAJELOR REUNITE „LANTERNA MAGICĂ" I ȘI II (ȘCOALA GENERALĂ HALMEU, SATU MARE) CÎȘTIGĂTOAREA MARELUI TROFEU „BUSOLA DE AUR"

de VIOREL BURA, secund de echipaj și cronicarul expediției

Urma să intreprindem o nouă expediție cu caracter speologic în Munții Apuseni și Munții Maramureșului. Vor participa de această dată un echipaj de fete și altul de băieți. Trebuie să recunosc că am avut emoții cînd colegii mei m-au propus pentru funcția de secund al echipajului de băieți, mai ales că eu nu mai fusesem niciodată într-o expediție. Eram, de fapt, primul băiat-«secund» din istoria echipajului «Lanterna magică». Mi s-a încredințat totodată și sarcina de a redacta jurnalul de bord. Mă gîndeam tot timpul la greaua misiune ce îmi revenea. Poate totuși era mai bine să scrie Lăcrămioara Joldeș (secundul echipajului de fete) jurnalul. Fetele sînt mai romantice, știu să descopere frumosul în tot ceea ce se întîmplă pe traseu, au și mai mult simț al umorului...

Citind mai întîi jurnalele expedițiilor anterioare, am hotărît să insist mai mult asupra pregătirilor, întrucît aceste pregătiri au fost deosebit de lungi și minuțioase. Să încep adică cu... începutul: cu antrenamentele și cu confecționarea uneltelor de speologie, întrucît vom întreprinde o expediție organizată în mod științific, avînd ca obiectiv cercetarea fenomenelor carstice.

Astfel, încă din toamnă, am făcut unele excursii la pădure, la Porumbești, unde am efectuat antrenamente de urcare pe scări de funie, scări care au fost folosite de echipajul anterior. Trebuie să recunosc că a fost mai greu decît mă așteptam. Scara, chiar dacă este ea scară, nu e fixă ca cea de lemn; se răsucește, se balansează, se strîng treptele... Trebuie să menționez că scările noastre sînt cu longeroane de coardă și trepte tot de coardă împletite manual. Aceste trepte au fost făcute la 40 cm distanță, dar întinzîndu-se scara, prin strîngerea nodurilor, treptele s-au depărtat. Deci trebuia un antrenament susținut cu scările legate de crengile copacilor.

Am început și lucrul în atelierul școlii. Mai întîi am învățat să măsurăm cu șublerul, cu o precizie de o zecime de milimetru. Mi-am dat seama că lăcătușăria care ne învăța tovarășul profesor acum era mai grea decît cea pe care o învățăm în orele de atelier din timpul anului școlar. Am început cu pitoanele, care necesită mai multă muncă. Am ales de la fier vechi diferite dimensiuni de oțel care urma să se transforme în scule de speologie. Tăiam cu ferăstrăul conturul pitoanelor. Am tăiat în total peste 15 m liniari de oțel. Și lemn să fi tăiat era mult și greu, dar oțel!...

Au urmat după aceea coborîtoarele de coardă. Eram foarte curios să văd cum funcționează, dar n-am reușit să văd practic decît în primăvară, cînd urma să mergem la pădure. Trebuia să confecționăm în continuare carabinierele care ne erau necesare. Tovarășul comandant a făcut mai întîi schița lor. Cînd am văzut-o, am crezut că nu vom reuși niciodată. A trebuit să construim chiar și arcurile. Pînă la urmă, spre satisfacția tuturor, am văzut că funcționează. Eram mîndri de uneltele pe care le realizam. Veneam la atelier prin rotație. Dar tovarășul comandant ne spuse într-o zi: «Abia acum începe greul». Și, într-adevăr, așa a fost. Ne trebuiau și niște blocatoare de coardă. Dintre acestea erau puține în țară și nu de fabricație românească. Deci încercarea noastră era foarte îndrăzneață. Nu pricepeam de ce e nevoie de blocatoare, cînd aveam aproape 50 m de scări! Va fi nevoie să coborîm la adîncimi așa mari? Unde? Peșterile, știam că sînt orizontale. Tovarășul comandant ne-a explicat că sînt și cu intrări verticale — avene — și că unele sînt foarte adînci, iar dacă nu avem atîtea scări, va trebui să coborîm numai pe coardă. Într-o scară de coardă cum erau ale noastre intra de 3,9 ori mai multă coardă decît într-o funie simplă, la care se mai adaugă și coarda de asigurare. Cu blocatoarele se folosește doar o coardă și pentru urcare și pentru asigurare. Deci era o realizare. În plus nu trebuia să ducem așa mult bagaj. După multă muncă am reușit să le dăm gata! Mă gîndeam că tovarășul comandant nu se va opri aici. Chiar așa a și fost.

Fiindcă ne-am apucat apoi să construim și un topofir necesar pentru întocmirea hărților. Și dintre aceste aparate erau puține în țară și nici astăzi nu se fabrică. Este un aparat care măsoară pînă la 9 999,9 m, cu o precizie de un dm, introducîndu-se în el ață de cusut. Se reduce astfel foarte mult timpul de măsurat. După multă trudă aparatul a fost gata, iar colecția noastră de scule de speologie era tot mai mare. Tovarășul comandant ne spune că ne mai lipsește și un «clinometru» cu care se măsoară înclinația. I-am spus eu că l-am numi «înclinometru» deoarece se măsoară înclinația. Mi-a răspuns că pot să-l numesc și așa dacă vreau!

Astfel, fiind dotați abia așteptăm să se facă mai cald să începem antrenamentul. Aveam și barca pneumatică pe care am probat-o pe rînd — cîte doi elevi — pe rîul Tur, care se află doar la 4 km de Halmeu. Restul sculelor le-am probat prima dată la Piatra Cerbului, o stîncă abruptă și înaltă de vreo 25 m, în Munții Oașului, nu prea departe de Halmeu. Pitoanele și carabinierele funcționau bine.

La început am coborît și urcat de la înălțimi mai mici. Tovarășul comandant ne-a arătat (teoretic și practic) cum se coboară în rapel și cu coborîtorul. Coborîrea cu coborîtorul are un avantaj față de coborîrea în rapel prin faptul că prezintă mai multă siguranță.

Am executat apoi urcări cu blocatoarele. Aceste urcări mi s-au părut ușoare cînd ni s-a explicat teoretic. Practic însă este nevoie de mult antrenament.

Apoi am preparat hîrtia pentru cartarea peșterilor în condiții grele. De fapt am folosit o hîrtie milimetrică obișnuită, pe care am uns-o pe dos cu un amestec de parafină, benzină și puțin ulei. Am lăsat-o să se usuce în aer liber la loc ferit de surse de foc sau scîntei și sub supraveghere prin rotație. I-am făcut apoi proba scufundînd-o în apă. S-a comportat foarte bine, deci vom putea întocmi hărți în orice condiții fără surprize neplăcute.

(Va urma)

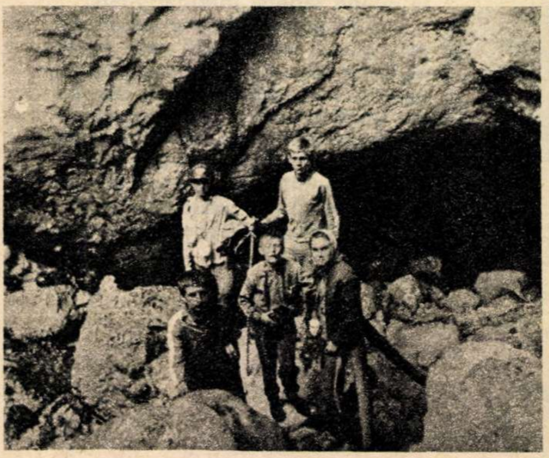

ROMAN FOILETON

COMOARA DIN MUNȚI

de SEVER NORAN

FĂNEL INTRĂ LA BĂNUIELI (II)

Se luminase de ziuă cînd elicopterul ateriză lîngă șantierul de arheologie. Maiorul Bota și tînărul locotenent Radu coborîră. Spre miazănoapte, munții Lotrului păreau poleiți în argint.

Locotenentul Radu, pe care Bota îl botezase «arheologul» datorită ajutorului dat de acesta în rezolvarea cîtorva cazuri în care istoria și arheologia își spuseseră pe deplin cuvîntul, cunoștea încă din copilărie zona aceasta, deoarece se născuse prin părțile Horezului.

O jumătate de oră mai tîrziu, cei doi se aflau în biroul căpitanului Mareș, care le povesti cele întîmplate: mai întîi descoperirea din peștera Polovragi, apoi despre «omul cu umbrela», care-l atacase pe presupusul Alexandru Stoian.

— Rănitul a fost identificat, spuse, la încheierea relatării, căpitanul Mareș. E vorba de Gheorghe Stoian, fratele geamăn al lui Alexandru Stoian. Căsătorit. Soția lui era plecată la Craiova, la părinți. În buzunarul rănitului s-a găsit legitimația cu care a intrat în întreprindere. În plus, s-a mai găsit și un film pe care l-am dat la developat. Gheorghe Stoian e gestionar la un magazin alimentar.

— Și... insul descoperit în peșteră?

— N-a putut fi identificat. Se pare că nu e de prin locurile acestea.

Telefonul sună prelung. Mareș ridică receptorul, ascultă atent, apoi puse cîteva întrebări. Închise și se adresă maiorului.

— Mi s-a comunicat că, un băiețel, Fănel Dragotă, a fost oprit de un individ pe stradă și acesta i-a promis că-i dă bani mulți dacă poate afla unde se găsește «obiectul» descoperit în buzunarul rănitului, băiatul e în drum spre noi.

Bota privi spre locotenentul Radu.

— Cred că voia filmul, spuse Radu.

— Foarte bine. Să i-l dăm, spuse Bota și zîmbi cu înțeles. ...Cîteva minute mai tîrziu, Fănel se afla în biroul căpitanului Mareș. Acesta îl rugă să povestească întîmplarea.

— Eram în drum spre casă. De obicei, merg cu Ovidiu Novac, care mi-e coleg de clasă. Ovidiu îmi povestise ce se petrecuse ieri la peșteră. Tovarășul profesor de naturale era cu dînșii. După ce ne-am despărțit, eu am luat-o prin zăvoiul Oltețului, ca să scurtez drumul și, deodată, mi-a ieșit în cale un om, care m-a întrebat cum mă cheamă, apoi despre tata, dacă-i portar la întreprinderea din oraș. A mers cu mine cîteva minute, pe urmă mi-a zis că a citit în ziar ce s-a întîmplat cu nenea Stoian și m-a întrebat dacă știu ce s-a găsit în buzunarele lui.

— Un briceag, niște bani și o batistă, am spus eu.

— Numai atît? Tu știi ce-i aceeia o agendă de telefoane? Dar un film de făcut fotografii?

— Da, am spus eu. Și, nu știu de ce, am intrat la bănuieli. «Ce vrea de la mine nenea ăsta?» m-am întrebat eu. Și cine-o fi? De ce nu vorbește cu tata, dacă vrea să afle ceva?» Și atunci m-am gîndit să spun una... gogonată, ca să-l fac să ne mai întîlnim, ca să i-l arăt tatii. Am zis că agenda de telefon n-am văzut-o, dar filmul l-am găsit eu și i l-am dat tatii.

— Era filmul meu. Il dădusem să-l developeze, că Stoian se ocupa cu fotografia, a zis insul. Nu poți să mi-l aduci? Uite, ți-aș da ce vrei tu, în schimb, pentru acest serviciu. Am făcut niște poze care mă interesează foarte mult. De la o nuntă. M-am angajat să duc pozele în cîteva zile...

FILMUL...

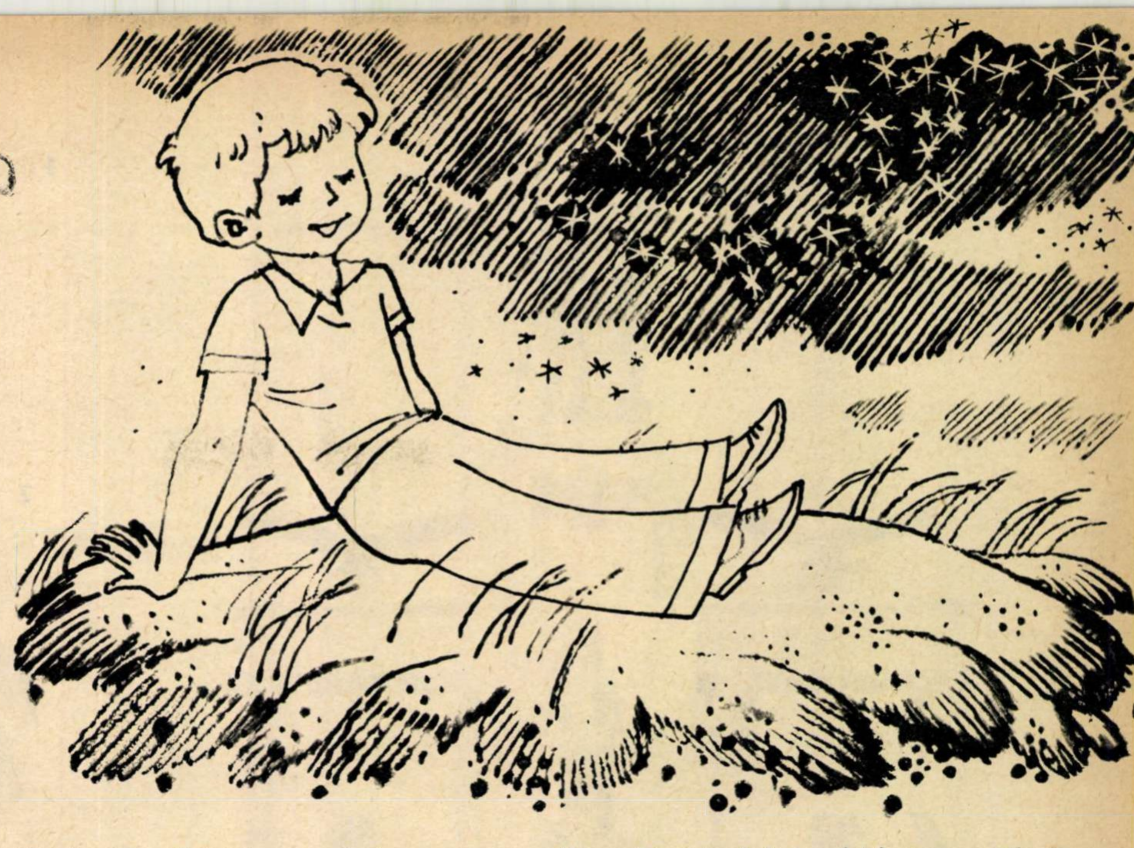

schiță de **GHEORGHE PITUȚ**

Mihai, copilul mijlociu al vecinului meu, este și promite să devină un băiat și mai minunat decît m-a lăsat să înțeleg bunica lui, pe care o supără zilnic prin neastîmpăr și încăpățînare. La școală n-a reușit în ultimul semestru să ia note mai de doamne-ajută, decît niște amărîți de șase și șapte, iar nota de zece la purtare i-a acordat-o învățătoarea numai pentru a-l stimula în viitor.

Cu toate că televiziunea nu are program la orice oră, Mihai, care are o uriașă foame de imagini, de cîte ori bunica nu e atentă, apasă butonul, se așază pe un scaun și așteaptă cu răbdare; pe micul ecran însă nu apar decît niște steluțe pline de țepi, niște minusculi arici albi, care se mănîncă unul pe altul și, în pustiul acela de forma unui pătrat, copilul pretinde că a văzut un film. Dar nici bunica nu poate fi înșelată atît de ușor și întrerupe curentul de fiecare dată. Mihai apasă iarăși butonul, bunica stinge. Mihai din nou face același lucru și bunica iar, pînă cînd mai zilele trecute, televizorul trebuind să treacă atît de neașteptat de la o stare la alta, s-a defectat. Noroc că anul acesta primăvara a venit cu zile fierbinți mult mai devreme ca în alți ani. Adevărul este că de cînd nu mai merge televizorul Mihai s-a pus iar pe învățat.

Acum și-a descoperit o altă pasiune. După ce-și pregătește lecțiile, se strecoară pe ușă, iar bunica lui mi-a cerut de multe ori s-o ajut să-l găsească prin împrejurimi. Mihai e un copil la care țin mult și am acceptat cu plăcere s-o ajut pe bunică-sa, avînd în vedere că și tatăl și mama copilului sînt plecați într-o deplasare care va mai dura cîtva timp. La vreo două sute de metri se înalță un delușor abrupt, pe vîrful căruia anul trecut a fost instalat un avion-bar, dar n-a funcționat nici o zi pentru că un grup de ștrengari, crezînd că avionul va zbura astfel — i-au dat foc. De atunci nici un copil nu mai calcă pe delușor de teama ce i-a cuprins la incendiu. Mihai însă n-a participat la fapta aceea gravă și în fiecare seară, cînd bunica îmi cerea să-l caut, îl găseam pe delușor lungit pe spate cu mîinile sub ceafă, privind pierdut cerul înstelat, fiind atît de adîncit, în această preocupare încît pot să jur că de cîteva ori nici n-a băgat de seamă cînd m-am așezat în aceeași poziție lîngă el pe o foaie enormă de carton ce se găsea acolo.

După o vreme îl întrebam: — Ce faci aici, la ce te uiți? — Văd un film, răspundea copilul. Și despre ce e vorba? — Vedeți, în stînga e o pădure luminată, pe marginea ei e un drum de sticlă neagră pe care mărșăluiesc mulți, mulți soldați îmbrăcați în alb, iar pe lîngă ei merge un soldat bătrîn care seamănă perfect cu bunicul meu și care duce într-o mînă o pîine cît o roată de car, iar în cealaltă o canistră cu apă și soldații ies din rînduri unul după altul și rup cîte un codru de pîine apoi beau apă și iarăși intră în formația lor; cei mai din urmă însă n-au ajuns în dreptul soldatului bătrîn, dar după pașii mari pe care-i fac se vede că în curînd își vor lua și ei porția din pîinea care parcă a rămas tot întreagă. Acum trebuie să așteptăm pînă vor intra în poiana aceea din față...

— Și de acolo încotro au să se îndrepte?

— Cred că vor intra în pădurea aceea întunecată pe urma unei lupoaice pe care n-o mai văd acum.

L-am lăsat să mai privească o vreme pînă cînd s-a ridicat brusc și m-a întrebat dacă mi-a plăcut filmul. N-am văzut, i-am răspuns, decît ceea ce mi-ai povestit. Am pornit apoi spre casă. La despărțire l-am îndemnat să se înscrie la cercul cineaștilor. Mi-a mărturisit că dorința lui în ceea ce privește viitorul filmelor depășește posibilitățile cineclubului pionieresc dar că el va face totul pentru a inventa un cinematograf cu totul nou. Și în ce va consta noutatea, l-am întrebat. Mai întîi, a spus Mihai, toate casele și blocurile vor avea terase cu șezlonguri pentru toți copiii și părinții lor, și cu o mie de proiectoare așezate în cerc împrejurul fiecărui oraș se va țese un ecran din raze care va acoperi cerul, iar din mijlocul fiecărei localități se va proiecta seară de seară un film pe care-l vor putea vedea și copiii cărora bunicile nu le dau bani pentru cinematograf.

I-am urat succes, promițîndu-i totodată să-l sprijin în realizarea acestei idei extraordinare. De atunci, Mihai mă întîlnește zilnic și proiectele noastre în legătură cu acest fantastic cinematograf sînt pe cale de a se înfăptui în curînd. În presă am anunțat, de altfel, pe toți cei interesați că vom organiza un concurs internațional pentru aplicarea celor mai ingenioase proiecte. Mihai așteaptă colaborarea tuturor celor entuziasmați de idee.

— Vi-l aduc, dar unde? am întrebat eu.

— Las' că te găsesc tot eu, a zis omul acela, apoi mi-a dat un pix, ca amintire, și a plecat.

Maiorul Bota ascultase atent.

— Pot să văd și eu pixul? întrebă el, cînd Fănel termină.

— Da. Poftiți, spuse băiatul și i-l dădu.

Era un pix obișnuit. Bota nu-l luă, ci îl rugă pe Fănel să-l așeze pe masă. Îl privi atent, apoi îl înfășură într-o batistă.

— Vreți să păstrați amprentele? întrebă Fănel și maiorul zîmbi.

— Ești tare isteț! Bravo! Asta și voiam, spuse Bota. Dar mai voiam ceva: să-ți dau filmul găsit în buzunarele lui nenea Stoian. Să nu te faci de rîs cînd te-o întîlni iar.

Fănel privi neîncrezător spre maiorul Bota.

— Să... să-i duc filmul? Păi... nu credeți că... eu ziceam că el este cel care l-a atacat pe nenea Stoian.

Bota schimbă o privire cu Radu și amîndoi zîmbiră.

— Ia filmul, Fănel, și dă-i-l.

— Și ce să-i cer?

— Păi... lasă-l pe el să hotărască. A! Uite, fac și eu un tîrg cu tine: în locul pixului dat de cetățeanul acela îți dau altul. Poftim. Ca să nu fii în pagubă. Dar, atenție! Să nu te apuci să-l demontezi că se strică! E clar? E un pix special capsulat, nu-i poți schimba mina.

— Aha! Înțeleg.

Fănel luă pixul — era unul cu patru culori, cum își dorise de multă vreme — mulțumi, apoi porni spre ieșire.

— O clipă, Fănel. Ai putea să-l recunoști pe omul acela care ți-a cerut filmul?

— Cred că da. Era înalt și blond și avea o mustață ca Țiriac, jucătorul nostru de tenis. Și vorbea puțin cam ca Sebastian.

— Adică?

— Cînd voia să zică ceva mai repede, se bîlbîia puțin. Ca Sebastian, băiatul de care vă spuneam. El se bîlbîia tare cînd era mai mic. Că-l bătea rău mamă-sa. Omul avea părul alb.

Bota zîmbi. Îi plăcea spiritul de observație al copilului. Fănel spuse «bună ziua», apoi ieși. În urma lui, ședința din biroul căpitanului Mareș continuă.

Peste o jumătate de oră, Bota puse un mic aparat pe masă, manevră și... deodată în încăpere se auzi glasul lui... Fănel care vorbea cu un copil.

— Cum? Ți-a cerut un film? întreba Fănel.

— Da. Zicea că l-aș fi luat eu sau tovarășul profesor de la omul acela din peșteră. Dar eu n-am luat nimic. I-am și spus. Eu... am dat ochii peste cap și... și... ga-ga-ta! Cee eera să fac, de spa-spaimă?

Ascultară convorbirea dintre cei doi copii. Cînd nu se mai auzi nimic, locotenentul Radu se adresă maiorului.

— Și credeți că Fănel nu bănuiește că pixul dat de dumneavoastră are un microemițător?

— Cred că bănuiește. Prea l-a privit curios și e un băiat foarte isteț.

(Va urma)

CUPA „CUTEZĂTORII“ LA FOTBAL

Ediția a VIII-a, 1978

Clasamentul, azi, 1 iulie 1978, cînd îl trimitem la tipografie, este următorul:

«Speranța», Valea Dragului, urmată la mică diferență de «Viitorul» Seaca de Cîmp și «A.S. Voința» Urisiu de Sus; «Olimpicii» Conțești, «Fulger» Cozancea, «Piticii» Grivița-Galați, «Știința» Lișteava-Dolj, «Viitorul», Balda-Sărmașu, «Răgălia» N. Bălcescu și «Viitorul» Comoșteni, «Arcașii lui Ștefan», «A.S. Săgeata» Cojasca.

Rămînem în continuare pe recepție, așteptînd noi foi de arbitraj conforme cu regulamentul.

NICOLAE DOANĂ

SÎNTEM NEPOȚI DE DACI ȘI DE ROMANI!

1

2

3

4

FILATELIE

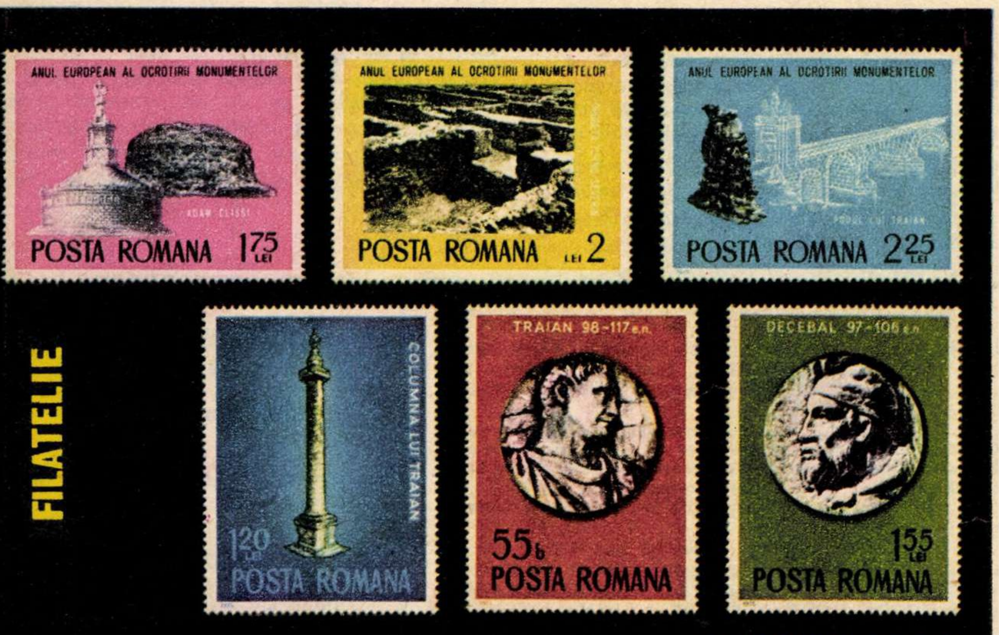
ANUL EUROPEAN AL OCROTIRII MONUMENTELOR
ADAM CLISSI
POSTA ROMANA 1,75 LEI
ANUL EUROPEAN AL OCROTIRII MONUMENTELOR
POSTA ROMANA LEI 2
ANUL EUROPEAN AL OCROTIRII MONUMENTELOR
PODUL LUI TRAIAN
POSTA ROMANA 2,25 LEI
COLUMNA LUI TRAIAN
1,20 LEI
POSTA ROMANA
TRAIAN 98-117 e.n.
55 b
POSTA ROMANA
DECEBAL 97-106 e.n.
1,55 LEI
POSTA ROMANA

Apărută la 26 iunie 1975, seria «Anul internațional al ocrotirii monumentelor» este formată din șase valori și două colițe. Pe patru valori sînt reproduse vestigii ale istoriei poporului român: podul peste Dunăre al lui Traian, ridicat de arhitectul antic Apolodor din Damasc — 60—125 e.n. (2,25 lei), ruinele romane de la Drobeta-Turnu Severin (2 lei), monumentul de la Adamclisi (1,75 lei), Columna lui Traian, ridicată de același Apolodor din Damasc, la Roma, în 113 e.n. și pe care sînt reproduse scene din războaiele daco-romane (1,20 lei). Alte două valori îi reprezintă pe Traian, împăratul romanilor — 98—117 e.n. (0,55 lei) și Decebal, regele dacilor — 87—106 e.n. (1,55 lei).

Aniversarea a 2000 de ani de existență a orașului Alba Iulia a fost sărbătorită de Poșta Română printr-o marcă ce reproduce o inscripție în limba latină aflată pe un portic în Colonia Apullum și o monedă dacică — avers și revers — emisă între 150—70 î.e.n.

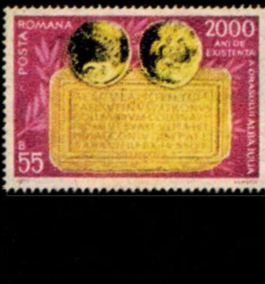
POSTA ROMANA
2000 ANI DE EXISTENTA
A ORAȘULUI ALBA IULIA
55 B

Cine vine la Şcoala generală din Oarța de Sus, județul Maramureș, se oprește să admire mai întîi colțul muzeistic cu obiecte colecționate de cercul de etnografie și folclor, îmbogățit și cu exponate provenite din activitatea pionierilor căutători de comori. Dorind să fie prezenți cu descoperiri cît mai valoroase la aniversarea a 2050 de ani de la întemeierea primului stat dac independent și centralizat, ambele cercuri și-au îndreptat atenția pe această direcție. Rezultatele au început să se arate. Despre activitatea lor ne-a vorbit profesorul Radu Culcer.

— Cercul căutătorilor de comori are șapte ani de activitate și numără mulți pionieri entuziaști care cercetează cu pasiune istoria poporului nostru. În expedițiile lor, ei au descoperit împreună cu cei de la cercul de etnografie numeroase dovezi materiale care atestă permanența poporului nostru pe aceste locuri. Tot ce au descoperit se află expus la colțul nostru muzeistic.

— Vă rugăm să ne vorbiți despre ultimele cercetări ale pionierilor.

— Acum cîtva timp am pornit într-una din obișnuitele noastre expediții, pe un cîmp din apropierea localității noastre. Am mers căutînd cu atenție și deodată am descoperit cîteva obiecte de bronz. Am hotărît, de îndată, să începem săpăturile și nu mică ne-a fost surpriza cînd, încă de la început, au ieșit la iveală diferite obiecte de bronz: topoare, vîrfuri de lance, obiecte de podoabă. Într-un cuvînt, o adevărată comoară, pe care ne-am grăbit să o predăm muzeului. Obiectele au fost apreciate ca fiind de mare valoare, constituind mărturii de preț ce atestă vechimea unor așezări ale strămoșilor noștri pe aceste locuri. Pionierii, împreună cu profesorii care-i îndrumă, au primit felicitări, dar ceea ce este mai important va urma, pentru că specialiștii arheologi vor începe să lucreze și sîntem siguri că descoperirile lor vor fi bogate în semnificații istorice.

— Pe cine ați aminti dintre pionierii care s-au evidențiat?

— Pe Traian Tămășan, Gavril Andreicuț, Vasile Culcer, Vasile Torba, Vasile T. Andreicuț, Gavril Cot, pentru a nu cita decît cîteva nume. Iar profesorii care-i îndrumă în această bogată activitate profund patriotică sînt tovarășii Traian Rus, Sever Nădiță, Petre Scăunașu.

Cu prilejul vacanței, pionierii din toate colțurile țării organizează activități de cunoaștere temeinică a istoriei patriei: vizitează muzee și monumente, se întîlnesc cu specialiști, organizează expediții de cercetare a unor puncte arheologice.

Drobeta-Turnu Severin; omagiu pionieresc eroilor care s-au jertfit pentru independența țării (foto 1).

În fața hărții, pe un itinerar al luptei pentru eliberarea României de sub dominația fascistă, în augustul de foc al anului 1944 (foto 2).

Și acum din jurnalele Expedițiilor «Cutezătorii»:

Un scurt popas și la Suceava, oraș care păstrează numeroase vestigii istorice (foto 3).

La Iași, pionierii s-au oprit să cunoască locurile legate de viața și lupta pentru libertate a marilor domnitori ai Moldovei (foto 4).

ATELIERUL FANTEZIEI

O EXPERIENȚĂ INTERESANTĂ

ACUL PLUTITOR

Suprafața uscată a unui ac se umezește greu. Această proprietate ne permite să așezăm (cu grijă) un ac pe suprafața apei dintr-un castron (farfurie sau chiuvetă), fără ca acesta să se scufunde, cu toate că densitatea metalului este mai mare decît a apei. Puteți recurge la mai multe procedee:

— susțineți acul cu două «bucle» de ață și așezați-l ușor pe apă, degajînd apoi firele;

— puneți acul pe dinții unei furculițe pe care o scufundați lent; dacă mișcarea este prudentă acul rămîne pe suprafața apei;

— puneți acul pe o hîrtie (decupată dintr-un șervețel). Așezați hîrtia pe suprafața apei. Hîrtia se va îmbiba cu apa și după o vreme se va scufunda, dar acul va continua să plutească.

Dacă ați verificat toate aceste variante, încercați-o și pe cea mai dificilă. Cu multă precauție așezați acul cu mîna, ținîndu-l de vîrf. Veți observa că dacă a fost magnetizat, el va indica nordul. Busola aceasta este precară și lentă, dar este o busolă...

IRINA BUJENIȚĂ

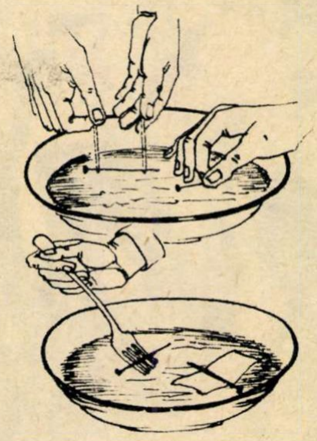

Concursul «EDUCAȚIA RUTIERĂ, EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ»

TALONUL NR. 6

Întrebare: Un autoturism a oprit lîngă trotuar pe o stradă cu circulația în sens unic. Pasagerul care a ocupat loc pe bancheta din spate vrea să coboare. Pe care parte a autoturismului va coborî?

Răspunsuri:

☐ a) pe partea dreaptă sau pe partea stîngă, în funcție de portiera mașinii de care este mai aproape pasagerul;

☐ b) pe o stradă cu circulația în sens unic nu este permisă oprirea autovehiculelor;

☐ c) pe partea dreaptă a autoturismului.

Întrebare: Ce au dreptul să supravegheze și să îndrume membrii patrulelor școlare de circulație?

Răspunsuri:

☐ a) circulația pionierilor și elevilor

☐ b) circulația pionierilor și elevilor din școala din care fac parte membrii patrulei;

☐ c) circulația pionierilor și elevilor la venirea și la plecarea acestora către și de la școală, cît și pe timpul deplasării lor în grupuri și coloane organizate.

UN MILION DE PRIETENI

Dragii mei, noua noastră anchetă despre **«CAVALERII FĂRĂ TEAMĂ»** *a stîrnit interesul foarte multor cititori. Este și normal: ea vă dă posibilitatea să relatați despre cum au acționat pionieri obișnuiți în împrejurări mai puțin obișnuite. Am ales, pentru azi, trei corespondenți în care putem recunoaște imagini ale celui mai sublim eroism:* **eroismul de fiecare zi.**

TOȚI PENTRU UNUL, UNUL PENTRU TOȚI!

Povestește Ligia CHIROIU, cl. a șasea, Șc. gen. 139, București:

În urmă cu cîteva luni, colegul meu, Victor, a avut un accident în urma căruia a rămas cu o infirmitate. De atunci, era mereu retras, însingurat, abătut. Nu reușeam în nici un fel să-l readucem la vechea lui bună voie.

La un moment dat, avînd noi de pregătit o serbare, cineva a zis:

—Ce-ar fi s-o organizeze Victor?

—Imposibil. Nici n-o să stea de vorbă. Ați văzut cum dă colțul cînd te apropii de el.

Și totuși, Victor «n-a dat colțul», a stat de vorbă, deși părea foarte nesigur:

—Dacă n-o să pot? Dacă nu mă pricep? Dacă n-or să mă asculte băieții? Dacă...?

—Dacă o să vrei, ai să reușești, i-am răspuns.

Nu i-a fost ușor, dar a pornit bine de la început — și anume întrebîndu-l pe fiecare coleg «cum vezi tu programul serbării și ce ai dori să interpretezi?»

Vă spun, a fost o acțiune foarte reușită, al cărei principal realizator, Victor, a primit felicitări.

De atunci, e din nou prietenos, dinamic, fără teamă, încrezător în puterile lui. Cînd cineva dintre noi are nevoie de ajutor, cel dintîi intervine Victor!

MAREA FINALĂ!

Povestește Călin-Emanoil STERESCU, cl. a opta A, Șc. gen. 4, Curtea de Argeș:

Finala campionatului de volei pe 1977—1978 al școlii. Situația de pe teren: 2—1 la seturi pentru clasa a opta B, care în cel de al patrulea set conduce cu 14—12 în fața clasei a opta A (clasa mea). De enervare și emoție, ratăm serviciul. E rîndul adversarilor care «servesc» ca din tun. Schimburi disperate de minge. Hotărîm să riscăm. La fileu e Cristian Mavrodinescu. Îi «ridicăm» o minge strigînd «trage cît poți!» și Cristian dă tare... peste plasă, peste blocaj și peste... linia de aut! 15—12 pentru a opta B. Arbitrul anunță că am pierdut, cînd **Marian Ivan,** căpitanul celor de la «B», i se adresează:

—Înainte ca mingea să iasă, mi-a atins vîrfurile degetelor. Nu s-a văzut pentru că a fost o lovitură foarte puternică, dar asta-i situația. Continuăm jocul.

Arbitrul e de acord, revine asupra deciziei și le face semn jucătorilor să-și reia locurile. Setul se termină cu... 16—14 pentru noi! Scor la seturi: 2—2. Urmează deci setul al cincilea. Mă gîndesc: «Ce-ar fi dacă îl cîștigăm și, cu el, meciul, finala și titlul? Cînd te gîndești că dacă Marian nu recunoștea singur, victoria era a lor! Dar ce fel de victorie?!»

Luptînd exemplar, clasa a opta B a terminat totuși învingătoare, devenind campioană. Nu-mi e necaz că Marian și colegii lui au cîștigat în dauna noastră! Ei sînt niște adevărați «cavaleri fără teamă», cuceritori ai unei duble victorii!

2 ȘI... 15 000!

Povestește Dan CORBU, cl. a șasea B, Șc. gen. 13, Iași, membru al subredacției «Ecouri pionierești ieșene»:

Se jucau ei, **Cristian Sandu și Dănuț Moisuc** (amîndoi în cl. a patra, Șc. gen. 11, Iași) prin preajma blocului unde locuiesc, și ce-au văzut? Un portofel. Înăuntru, acte și bani — atîția bani încît pe la mijlocul numărătului au zis:

—Mai bine continuăm în altă parte, nici nu e locul potrivit!

Și s-au dus repede la miliție. Erau 15 000 de lei, iar păgubașul se afla tocmai la... București, în Drumul Taberei! Acum nu mai e păgubaș, întrucît i-a primit înapoi, datorită atenției, spiritului de răspundere și cinstei celor doi băieți a căror fotografie o vedeți mai sus.

Stimați cititori, ancheta noastră «Cavalerii fără teamă» (dotată cu premii) e în plină desfășurare. Sînt convins că fiecare dintre voi are ceva interesant de povestit. Așteptăm!

Pe săptămîna viitoare, prieteni!

OVIDIU ZOTTA

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef-adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11225, București.

12 pagini, 1 LEU

index
41033

NĂVODARI '78

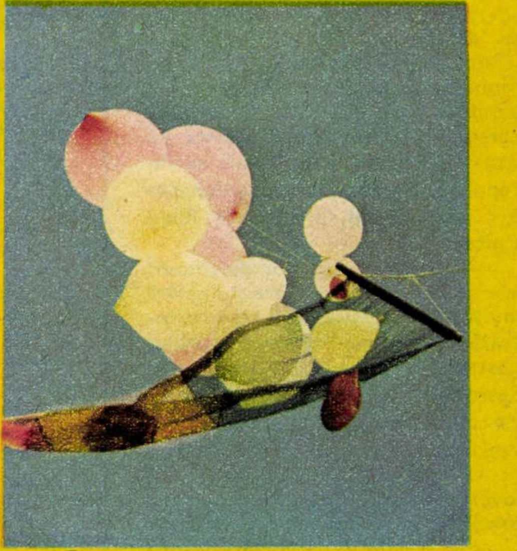

9

Desen de **IOAN JUVERDEANU**, Şcoala generală nr. 3, Bîrlad.

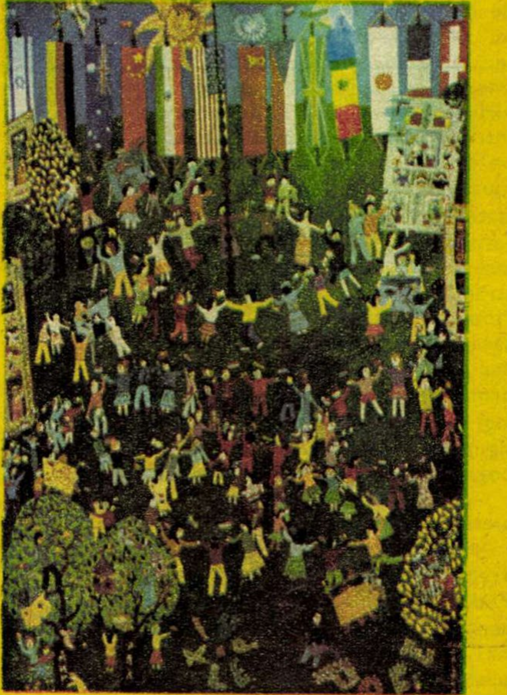

PRELUDII LA FESTIVALUL INTERNAŢIONAL „COPIII LUMII DORESC PACEA“

Năvodari a devenit un nume cunoscut şi îndrăgit deopotrivă atît de purtătorii cravatei roşii cu tricolor cît şi de copii din nenumărate ţări ale Europei. Asiei, Africii şi Americii. Străbătînd distanţe care uneori măsoară mii de kilometri, în fiecare vară sosesc aici, pe ţărmul românesc al Mării Negre, copii care vorbesc cele mai diferite limbi ale pămîntului pentru a-şi petrece în tovărăşia pionierilor din România, sub semnul prieteniei şi păcii, minunate zile de vacanţă.

La Năvodari, în aceste zile de iulie, glasurile vesele ale copiilor au pus din nou stăpînire pe întinderile de nisip ale plajelor, pe terenuri de sport, pe pajiştile cu flori. În acest an, alături de miile de purtători ai cravatei roşii cu tricolor sosiţi aici din toate colţurile ţării, au venit să-şi petreacă vacanţa copii din peste 25 de ţări ale lumii. Toţi cei ce se află acum la Năvodari au venit animaţi de aceeaşi nobilă dorinţă de a se cunoaşte şi împrieteni prin cîntec şi joc, sport, desen şi muzică, de a cunoaşte România şi oamenii ei. Cuvintele: ospitalitate, prietenie, solidaritate, pace sînt rostite cu căldură şi sinceritate. Dornici să-şi împărtăşească unii altora gîndurile, preocupările şi visurile, oaspeţi şi gazde vor lega prietenii de neuitat. Zilnic, tabăra de la Năvodari este locul de desfăşurare a nenumărate activităţi, în programul taberei fiind cuprinse activităţi dintre cele mai frumoase şi mai diferite. Dimineaţa, pe nisipul fierbinte al plajelor ce se îngemănează cu întinderea nesfîrşită a mării, copiii se joacă, învaţă unii de la alţii cîntece, construiesc cetăţi de nisip, participă la meciuri de volei şi fotbal în echipe constituite ad-hoc, se răcoresc în valurile mării. Toţi cei prezenţi aici au posibilitatea de a participa la nenumărate activităţi recreative, îmbinate cu altele social utile în care-şi pot dovedi îndemînarea, participă la excursii destinate cunoaşterii staţiunilor litoralului românesc al Mării Negre şi multe altele. La umbra copacilor sau în răcoarea serii se fac schimburi de cravate şi insigne, oaspeţi şi gazde îşi oferă reciproc adresele, se fotografiază, îşi fac daruri.

Cîntecul şi dansul îşi vor dovedi încă o dată calităţile de mijloace de comunicare universale. Pentru că aici, la Năvodari, timp de mai multe zile, pe scena Teatrului de vară al taberei vor răsuna cîntecele copilăriei, se vor desfăşura dansuri aduse de tinerii mesageri de pe meleagurile lor natale, din cele mai diferite ţări. Manifestare desfăşurată sub genericul «**Copiii lumii doresc pacea**», Festivalul internaţional ce va avea loc în tabăra de la Năvodari, va fi dedicat Anului Internaţional al copilului — 1979. Purtătorii cravatei roşii cu tricolor — a căror prezenţă va fi simţită seară de seară, alături de oaspeţi — vor vorbi prietenilor lor de pretutindeni despre minunaţii oameni ai pămîntului românesc, despre munca harnică plină de dăruire a poporului român în ridicarea patriei pe noi culmi de civilizaţie, progres şi bunăstare.

La Năvodari pionierii români vor vorbi prietenilor despre copilăria lor fericită, vegheată cu dragoste şi căldură de Partidul Comunist Român, de tovarăşul Nicolae Ceauşescu personal. Pe malul mării ei vor aduce ecoul răcoroaselor păduri ale Carpaţilor, farmecul codrilor şi susurul izvoarelor, vor vorbi despre cîmpurile noastre mănoase şi livezile încărcate de roade, despre strămoşeştile tradiţii şi istoricele înfăptuiri ale poporului român reunite sub corola de lumină a comuniştilor. Cei ce alcătuiesc în aceste zile marea familie a prieteniei de la Năvodari îşi vor mai vorbi despre copilărie şi prin desen, cele mai reuşite lucrări constituind apoi obiectul unei frumoase expoziţii.

Acest buchet de manifestări vor înscrie în cronica Năvodarilor o nouă filă, pe care copiii de pretutindeni, dornici să trăiască în pace, într-o lume fără războaie în care popoarele să muncească şi să creeze nestingherite, o semnează cu căldura inimilor curate prin cîntecul lor avîntat, prin dansul lor tineresc.

ECATERINA ROŞCA

Desen de **DOINA ILIE** (Ilfov).

Două generaţii de cutezători ai văzduhului!

Foto: C. POPESCU

29

Cutezătorii

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMAN

JOI, 20 IULIE 1978,
ANUL XII (nr. 564)

Pionieri în amfiteatrele muncii.

ÎNVĂŢĂM, MUNCIM ŞI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST!

FORUM '78

● La Bucureşti au început lucrările Forumului Naţional al Pionierilor!

Subredacţia noastră specială «Cutezătorii-Forum '78» îşi inaugurează activitatea prin relatările din acest număr.

TROFEELE HĂRNICIEI

• Alături de părinții noștri!
• Plante medicinale în cantități tot mai mari!
• Cele zece brigăzi ale succesului!

● **Pionierii din comuna Devesel,** județul **Mehedinți,** sînt deținătorii unui trofeu deosebit. Ei și-au depășit cu **TREI SUTE LA SUTĂ,** la toți indicatorii, angajamentul de muncă patriotică pe acest an. Să vă prezentăm cîteva date ale «gospodăriei» lor: au un solar foarte frumos, crescătorie de viermi de mătase, crescătorii de iepuri de casă, o pepinieră școlară ș.a. La colectarea plantelor medicinale și aromatice s-au dovedit neîntrecuți. Astfel, recolta lor a fost transportată cu camioanele, potrivit cantităților... industriale realizate.

● **Intitulîndu-se «Brigăzile succesului»,** zece echipe de muncă patriotică ale celor 150 de pionieri de la Școala generală **Osoi**, comuna Comarna, județul **Iași,** s-au întîlnit în tabăra de muncă «Cireșarii». Iată cîteva trofee ale hărniciei lor: în cinci zile au cules 7 000 kg de cireșe din livada C.A.P.-ului. În alte zile au lăstărit o suprafață de 25 ha de viță de vie, iar nu de mult puteau fi văzuți pe tarlale, dînd ajutor la prășitul porumbului.

● **Începutul lunii iulie** a vestit un nou moment sărbătoresc în muncile agricole: începutul secerișului. Ca întotdeauna, pionierii sînt prezenți acolo unde se dă marea bătălie pentru «aurul cîmpului». Așa cum au procedat pionierii din cele trei tabere de muncă patriotică de pe raza comunei **Traian,** județul **Brăila,** sau cei din localitățile **Ernei** și **Dumbrăvioare,** județul **Mureș**.

● **Sub genericul «Cu inima și fapta, alături de părinți»,** pionierii **arădeni** sînt în plin marș al hărniciei. Cei din comunele **Șiria, Sepreuș, Pilu, Creșeni** ș.a. își aduc contribuția la construirea și finisarea localurilor de școală și la amenajarea bazelor sportive. Bineînțeles, parcurile, spațiile verzi, — cu atît mai mult în acest anotimp cald — se bucură de atenția și grija sporită ale purtătorilor cravatei roșii cu tricolor.

● **La cules de plante medicinale și aromatice**-pionieri de la **Școala generală nr. 4** din **Pucioasa.** Cu ei și cu alți colegi ai lor din întreg orașul, antrenați în aceste zile într-o vacanță dinamică, fecundă — vă veți putea reîntîlni în paginile acestui număr.

MICROFOTOREPORTAJ

În satul **Redișoara,** *județul* **Olt**, *există o frumoasă fermă legumicolă. Pentru că o fermă bună, harnică și plină de roade este și frumoasă.*

Într-una din zile, ea a fost vizitată de toți copiii din sat — șoimi ai patriei — care anul acesta au terminat clasa I. Vă lăsăm acum să cercetați imaginile:

1. Îi vedeți privind curioși «măruntaiele» unei motopompe; 2. Acum iată și «efectul» motopompei. un șuvoi de apă mare, mare... 3. Copii deprinși cu hărnicia, ei nu au venit pur și simplu în vizită: «La treabă deci, alături de părinții noștri!». 4. Iar în final, o poză împreună. Grăitoare ca niște aplauze.

1

2

3

4

Subredacția noastră
„Cutezătorii-Forum'78" transmite:

În Capitală, sub însuflețitorul generic „ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST", AU ÎNCEPUT LUCRĂRILE FORUMULUI NAȚIONAL AL PIONIERILOR!

București, 17 iulie 1978. Orele 9,30. În incinta Platformei industriale Măgurele, la Liceul de matematică și fizică, peste 400 delegați ai pionierilor din întreaga țară alcătuiesc marele careu pentru ceremonialul pionieresc de deschidere a celui de-al VII-lea Forum Național al Pionierilor. Ascultăm emoționați semnalele argintii ale goarnelor pionierești. Drapelele patriei și partidului strălucesc încadrînd portretul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații.

Se intonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România. Pe catarg urcă tricolorul. E atmosfera emoționantă a marilor evenimente pionierești.

Au participat tovarășul Ion Dincă, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, — care a adresat pionierilor delegați un cald cuvînt de salut și urări de succes — reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, membrii Biroului C.N.O.P., activiști ai U.T.C. Luînd cuvîntul, tovarășul Constantin Boștină, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, mulțumește organelor locale de partid și de stat pentru sprijinul acordat organizării celui de al VII-lea Forum Național al Pionierilor și prezintă pionierilor delegați principalele direcții ale dezbaterilor și activităților pe care le vor desfășura sub însuflețitorul generic «Învățăm, muncim și trăim în chip comunist».

Lucrările celui de al VII-lea Forum Național al Pionierilor constituie un bilanț edificator asupra activităților politico-educative desfășurate de consiliile și comandamentele pionierești pentru înfăptuirea îndemnurilor tovarășului Nicolae Ceaușescu,

• RADAR DE VACANȚĂ • RADAR DE VACANȚĂ

Ne pregătim să preluăm ștafeta muncii! *Sub acest generic, pionieri* **vîlceni** *au făcut o vizită la Uzina electrică din* **Ciunget** *și au avut o întîlnire cu brigadierii uteciști de pe șantierul tineretului de la Lotru. Ei au văzut macheta salbei de hidrocentrale de pe cursul rîului și au putut să-și reprezinte importanța acestor unități energetice care transformă natura patriei și-i dau o nouă frumusețe și bogăție prin munca eroică a constructorilor.*

«Aici, pe acest pămînt» *este genericul sub care a avut loc o evocare lirică dedicată aniversării a 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat și independent. Autorii și interpreții acestei evocări sînt pionierii din localitatea* **Salcia Tudor,** *județul* **Brăila.**

Un ansamblu artistic pionieresc... în turneu. *Este ansamblul artistic al pionierilor de la* **Școala generală** *nr. 6 din municipiul* **Drobeta-Turnu Severin.** *Laureați ai Festivalului Național «Cîntarea României», prima ediție, ei își mențin vitalitatea artistică. Formațiile lor: corul, brigada artistică, echipele de dans cu temă, de gimnastică artistică, de dansuri populare și grupul folk sînt în plină activitate, inițiind deplasări în comunele județului, unde prezintă spectacole mult aplaudate.*

«Peisajul țării mele» — *a fost intitulat un concurs de desene pe asfalt la care au participat pionierii din orașul* **Fălticeni.** *Un concurs similar, pe care l-au intitulat «Copilărie fericită», a trezit interesul participanților, pionieri și șoimi ai patriei, cucerind aprecierea spectatorilor; și unii, și ceilalți din comuna* **Dorobanțu**, *județul* **Constanța**.

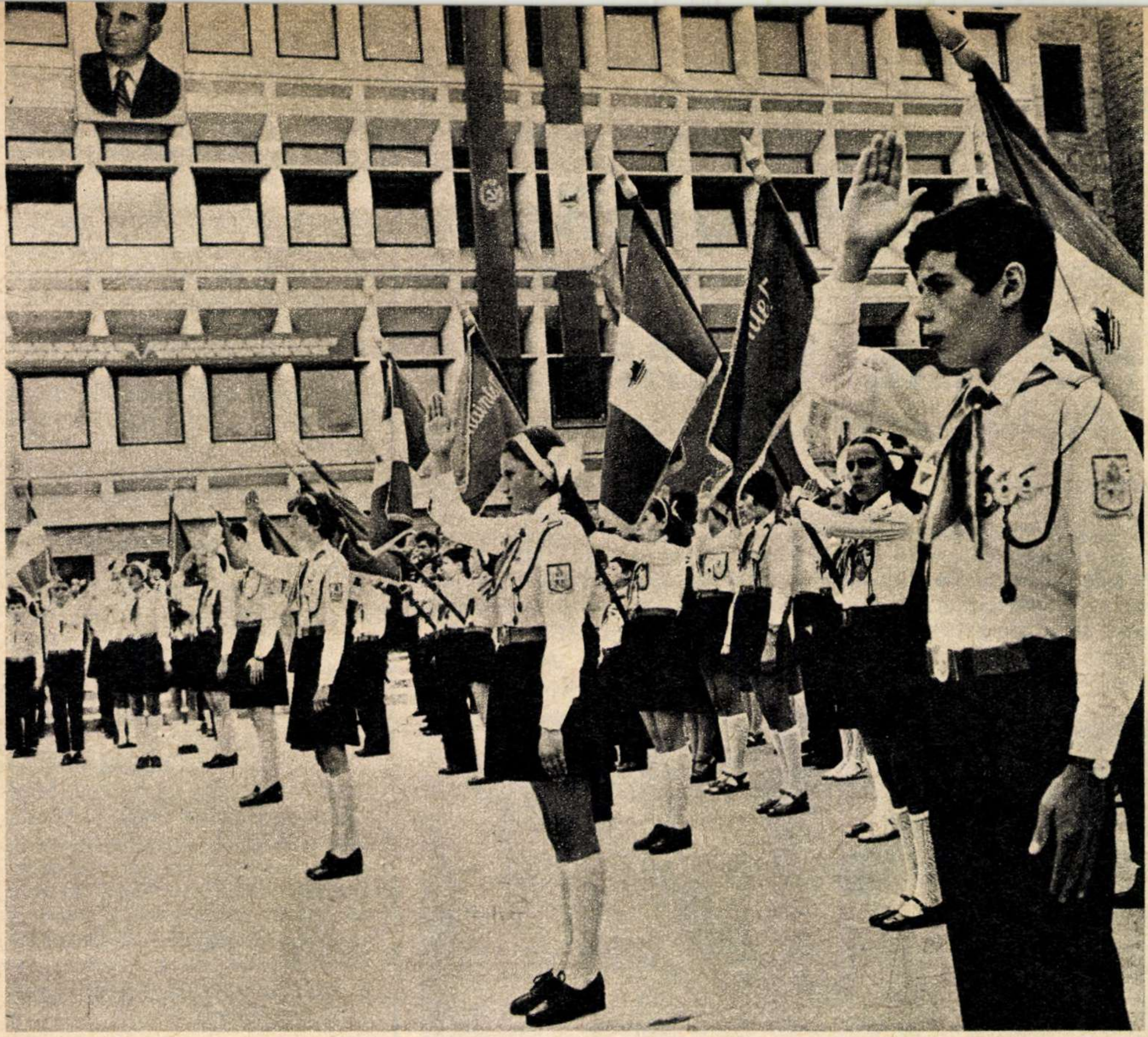

a sarcinilor ce revin Organizației Pionierilor din documentele Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale ale P.C.R. Pionierii își dovedesc prin fapte profundul atașament, nețărmurita recunoștință față de partid, față de cel mai înțelept și mai bun fiu al patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu. De la tribuna Forumului Național, ei raportează partidului, secretarului său general despre rezultatele bune și foarte bune obținute la învățătură și muncă, în activitățile pionierești, în pregătirea temeinică pentru muncă și viață, pentru viitor.

Animați de dorința fierbinte ca și în viitor să obțină rezultate tot mai bune în munca și activitățile lor, mobilizați de deviza pe care și-au ales-o de-a învăța, munci și trăi în chip comunist, delegații la Forumul Național din acest an vor stabili, ca purtători ai opiniilor și propunerilor celor peste 2 200 000 de pionieri, noi măsuri în vederea ridicării la o cotă calitativă superioară a pregătirii lor prin muncă, pentru muncă și viață, pentru a putea continua cu succes munca eroică a părinților lor, a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, de înălțare a României pe cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației.

ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST!

FORUM '78

● Prima dezbatere în Forum are ca temă o realitate majoră, exprimată chiar de deviza Forumului: «Învățăm, muncim și trăim în chip comunist».

● E așteptat cu drag «Festivalul pionieresc», în cadrul căruia se vor desfășura parada pionierească pe traseul Piața Unirii—Bd. Dimitrie Cantemir—Parcul Tineretului, demonstrații tehnico-aplicative, întreceri sportive, o suită de manifestări cultural-artistice. La Palatul sporturilor va avea loc spectacolul prezentat de formații pionierești laureate ale Festivalului Național «Cîntarea României».

● Pe agenda de lucru a Forumului se înscriu, totodată, o serie de acțiuni dedicate conlucrării Organizației pionierilor cu Uniunea Tineretului Comunist: întîlniri cu activul U.T.C. și tineri fruntași în producție din întreprinderi bucureștene, precum și o dezbatere menită să contribuie la găsirea unor noi forme și modalități de îmbunătățire a conlucrării dintre cele două organizații.

ADAR DE VACANȚĂ ● RADAR DE VACANȚĂ ● RADAR DE VACANȚĂ ● RADAR DE VACANȚĂ ●

Finalele ediției de vară ale Daciadei au programat numeroase întreceri sportive pionierești.

Amănunte despre aceste interesante competiții, în unul din numerele viitoare ale revistei noastre.

Noi expediții pionierești «Cutezătorii» au pornit pe cărările patriei. Acum, de pildă, echipajele **«Nufărul»** *(comuna Araci),* **«Pontica»** *și* **«Columna»** *(Întorsura Buzăului) și* **«Izvorul-Forrás»** *(Ghelința) —toate din județul* **Covasna**—*sînt în plină activitate.*

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

AUTOCONDUCEREA NU ARE VACANȚĂ!

Am întîlnit printre cititori cîțiva — puțini, e drept — după care în vacanță autoconducerea pionierească se manifestă mai... puțin deoarece există prea... mult timp liber și în afară de asta fiecare pionier are alt program etc.

Vă spunem de la început că nu împărtășim această opinie. Adevărul este că autoconducerea pionierească trebuie să se manifeste oriunde există pionieri, indiferent de anotimp sau de împrejurare. Mai mult: în vacanță, ea își poate arăta, și trebuie să-și arate, noi valori.

Dar să vedem ce părere au despre această problemă cei cîțiva pionieri din Pucioasa pe care i-am întîlnit, într-o zi de vacanță, la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate.

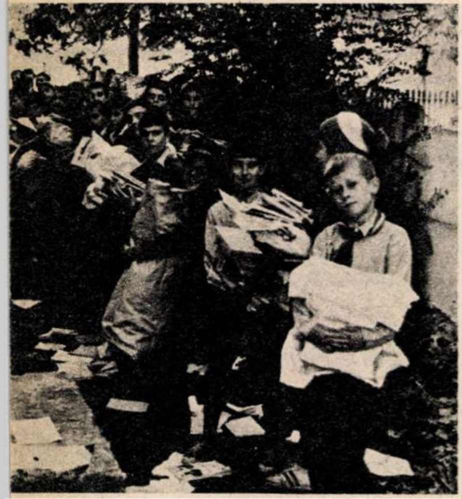

ADEVĂRATUL «TIMP LIBER» E FOARTE OCUPAT... CU IDEI!

Pucioasa, stațiune turistică și balneară, orășel pitoresc aflat în plină dezvoltare. Mărturie a acestei dezvoltări stă și ștrandul nou construit lîngă motel. Bazinul pentru copii a fost dat în folosință foarte de curînd: la 10 iulie. La construcția lui au participat, se înțelege, și pionierii care acum... se scaldă pe săturate!

Ce mai poate face un copil dornic de-o vacanță frumoasă în acest oraș? Poate merge la film, la stadion, în parc, poate pescui în Ialomița, care curge pe lîngă ferestrele lor, poate învăța baschet, gimnastică, tenis, handbal la centrele de inițiere din oraș, care funcționează la Școlile generale nr. 1, 2, 3 și 4.

Nu-i va fi greu unui pionier să aibă bucurii ale vacanței după următorul principiu: ideea mea — bucuria mea; ideea noastră — bucuria noastră. E lesne să te... «autoconduci» cînd n-ai de făcut decît să zici: azi am să merg la ștrand! Lesne dar cu rezultat obișnuit. Citiți însă rîndurile care urmează:

...Prin blocurile din cartierul gării, pe scări, vara e cald, se-nțelege, și, uneori, curățenia insuficientă nu face prea plăcut traiul pe coridoare și paliere. Mai mulți pionieri și școlari de la Școala generală nr. 4 din oraș, vecini de scară, de bloc, au avut ideea (unii susțin c-ar fi avut-o Irina Ionescu) să transforme scările, palierele, în interioare pline de farmec și curățenie: cu flori, cu perdeluțe, cu desene...

...În fața blocului nr. 2 de pe strada Ardealului, tot ei, pionierii (unii susțin că ideea ar fi avut-o Daniela Neacșu), s-au apucat să planteze brazi! Da, brazi, fiindcă aici e zonă submontană și «pentru că brazii sînt frumoși» — cum susține Daniela.

În ambele cazuri, pionierii n-au rămas singuri: locatarii adulți au lucrat împreună cu ei.

Cum s-ar spune, nu numai hărnicia copiilor li s-a părut exemplară ci și inițiativa acestora: deci, **autoconducerea lor!**

DE CE NU ȘI MAI DEPARTE?

În fotografia din stînga asistăm la una din operațiunile familiare unității de la Școala generală nr. 4, Pucioasa: predarea deșeurilor de hîrtie.

Ne mai vorbește Isabela Petrescu (comandanta unității) și despre alte activități de muncă patriotică desfășurate de colegii ei ca apoi să încheie astfel:

— Angajamentul anual la muncă patriotică (cu excepția «fructelor de pădure», desigur) l-am îndeplinit de mult! Chiar zilele acestea s-au depășit cifrele la plante medicinale — (n. red.: o imagine a acestei munci o vedeți în fotografia de mai jos) îndeosebi la sunătoare. Școala noastră va avea cea mai frumoasă bază sportivă din oraș. În curînd, vom organiza...

Ei, bravo! Frumoasă veste avem prilejul să așternem pe hîrtie dar, vorba ceea: bine vorba nu sfîrșea că Isabela și ofta: «Dar ce păcat că...»

...De mai bine de doi ani, pionierii și școlarii de la «nr. 4» au urmărit cu nerăbdare desfășurarea lucrărilor ce urmau să se încununeze prin asfaltarea bazei lor sportive. Și nu le-au urmărit cu mîinile în șolduri, ci cu ele pe lopeți: au împrăștiat nisipul, pietrișul, au cules pietrele prea mari etc.

Dar asfaltarea — care nu-i o treabă de copil — n-a venit!

De ce n-a venit?

Noi am aflat că datorită ritmului mare al construcțiilor din oraș, tovarășilor care sînt în drept nu le este ușor să le facă pe toate. Pe deasupra, nici acum, după doi ani, comandamentul unității pionierești, în care se află și doi pionieri membri ai Consiliului orășenesc al Organizației Pionierilor, nu a întreprins demersuri pentru a afla cînd va începe, totuși, asfaltarea bazei sportive a școlii lor.

Autoconducere doar la... împrăștiatul pietrișului?

Știm, nu e ușor, copii fiind, să punem întrebări care îi pot surprinde pe cei mari din jurul nostru, cărora le purtăm stimă și respect... Dar atunci cînd aparținem unei organizații revoluționare care se autoconduce, atunci cînd sute de pionieri, încredințîndu-ne mandatul, așteaptă de la noi să răspundem întrebărilor lor — trebuie să acționăm.

Nu-i așa, Dana, Mihaela — voi, cele două prietene, care folosiți vacanța antrenîndu-vă asiduu pe pista stadionului orașului; nu-i așa, Isabela, tu, care ai propus ca din economiile voastre să faceți o excursie cu traseu istoric «Pe urmele eroilor», nu-i așa, Irina, tu, care ai pus la punct, împreună cu prietenii din cartier, o excursie pe biciclete, nu-i așa, Octav, tu, care ai cîștigat atîția ortaci noi pentru arta pescuitului...

Nu-i așa, prieteni ai vacanței și ai... autoconducerii pionierești?

ILIE TRAIAN

DANIELA NEACȘU

DANA POPESCU și MIHAELA BANU

OCTAV IONESCU

IRINA IONESCU și ISABELA PETRESCU

Preluînd o idee enunțată la Forumul județean al pionierilor din Vîlcea, revista «Cutezătorii» inaugurează astăzi o pagină a cititorilor din fiecare județ, în care cei mai activi pionieri reporteri, fotoreporteri, poeți și desenatori au cuvîntul! Cele mai reușite pagini vor aduce autorilor lor premii individuale și colective ale revistei «Cutezătorii».

Așadar, începînd din acest număr inaugurăm o nouă rubrică!

EDITIE SPECIALĂ!

Cutezătorii
DIN JUDEȚUL VÎLCEA

Primii la start sînt deci inițiatorii!

Echipa de dansuri a Școlii generale Măldărești.

În județul Vîlcea sînt 50 243 de pionieri și 21 463 de șoimi ai patriei.

42 730 de pionieri și școlari activează în 2 255 de cercuri științifice și tehnico-aplicative.

La actuala ediție a Festivalului Național «Cîntarea României» participă 1 500 de formații cultural-artistice pionierești (coruri, brigăzi, grupuri vocale, formații de teatru, montaje muzical-literare, dansuri populare). Mulți pionieri sînt membri ai celor 388 de cercuri artistice — cercuri și cenacluri literare, foto, de artă plastică, sculptură, cinecluburi, de artizanat.

Dintre cei care s-au remarcat în întrecerile «Daciadei», îi menționăm pe pionierii Nicolae Bolocan de la Liceul agroindustrial Bălcești care a obținut locul I, la categoria 13—14 ani, în «Crosul pionierilor». Pionierii Simona Brătescu și Sorin Avrămescu au obținut locul I pe echipe, la tir.

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA

Nu era prima dată cînd Eroul Muncii Socialiste, tovarășul Victor Constantinescu, de la Combinatul de produse sodice din Rm. Vîlcea, se întîlnea cu pionierii din județul nostru. Redăm aspecte de la această interesantă discuție.

GABRIEL ROBECI, Școala generală Slătioara: Aș vrea să vă întreb: Ce înseamnă a fi Erou al Muncii Socialiste?

Tovarășul VICTOR CONSTANTINESCU: Înseamnă să faci totul pentru a munci la fel de bine, ba chiar mai bine, din ce în ce mai bine.

MAGDALENA MĂRĂCINĂ, Școala generală Băbeni: Cum ați dobîndit titlul de Erou al Muncii Socialiste?

VICTOR CONSTANTINESCU: Am muncit. Se spune că am muncit rodnic, susținut. Eu spun atît: am muncit cît m-au ținut puterile, cu gîndul nu la recompense, ci la îndeplinirea exemplară a sarcinilor de producție. Cînd a fost nevoie, am stat nopți la rînd cu cărțile, creionul și caietul, căutînd o soluție tehnică eficientă. Am fost foarte impresionat cînd la un moment dat mi-am dat seama că eram apreciat mai mult decît îmi închipuiam pentru munca mea. De fapt, este meritul întregului colectiv în care lucrez, căci niciodată un om nu poate înainta de unul singur. N-o să pot uita niciodată momentul atît de emoționant cînd tovarășul secretar general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, mi-a înmînat această înaltă distincție.

DANIEL CHIOREANU — Liceul industrial «Băile Govora»: Ce v-a determinat să realizați atîtea inovații?

VICTOR CONSTANTINESCU: În primul rînd hotărîrea noastră, a tuturor, de a nu soluționa totul numai cu utilaje din import. Am realizat singuri, adică prin autoutilare, dispozitive și mașini care ne ajută să dăm produse mai multe și mai bune.

FLORIN JIANU — Școala generală Bujoreni: Dacă ați fi din nou tînăr, ați alege aceeași meserie?

VICTOR CONSTANTINESCU: Cum știți, sînt strungar, dar trebuie să cunosc și alte meserii, altfel n-aș putea să răspund de buna funcționare a tuturor mașinilor-unelte din secția mecanică. Cum de știu mai multe meserii? Le-am învățat, și nu ușor. Dar totul e posibil cînd vrei. Dacă aș fi tînăr, aș alege aceleași meserii... plus electronica, cibernetica și mașinile de calcul! Mă bucur însă că aveți toate condițiile ca să le învățați voi și pe urmă să veniți și să munciți alături de mine!

ÎNVĂȚĂM MUNCIND

Ca urmare a inițiativei pionierilor apicultori din județ de a se crea în fiecare școală un cerc apicol cu cel puțin zece stupi, pionierii din școala noastră, Milostea-Slătioara, au acționat prompt.

Începutul activității propriu-zise a fost însă mai greu. Munca în stupină cere îndemînare și precizie; albinele sînt ființe delicate, care nu îngăduie greșeala; apoi, gerurile, seceta, bolile și dăunătorii le curmă ușor viața.

Dar strădaniile noastre au fost încununate de succes. Nu socotim aici cantitatea de miere pe care o valorificăm în fiecare an, ci volumul de cunoștințe și deprinderi, dragostea pentru această îndeletnicire milenară a poporului nostru.

GABRIEL ROBECI
Școala generală Milostea-Slătioara

ECHIPAJUL „LOTRU'77"

Toți copiii îndrăgesc natura. În cele ce urmează, o să vă relatez o întîmplare din viața expediționarilor noștri, membri ai echipajului «Lotru '77», de la Școala generală Malaia.

Îndrăgostiți de natură, am pornit în această expediție. Pe traseu, și anume pe Vîrful Bogdana, echipajul nostru a văzut un grup de oameni care defrișau suprafețe întinse de ienupăr și jneapăn. Vă dați seama ce greșeală făceau, pentru că aceste plante rețin apa ploilor și împiedică eroziunea. Întrebîndu-i de ce defrișează, au răspuns că vor să mărească suprafața de pășune. Ei adunau cele două plante în grămezi enorme și le dădeau foc, astfel că în locurile arse noi știam prea bine că nu va mai crește iarba doi-trei ani la rînd. Fiind conștienți de datoria ce ne revenea, am trecut pe la sectorul silvic și am relatat cele văzute. Anul acesta, pregătind o nouă expediție, am trecut prin aceleași locuri și ne-am bucurat, constatînd că s-a dovedit folositoare intervenția noastră. Am vrea ca toți pionierii care întîlnesc asemenea situații să ia atitudine, să-și dovedească pe deplin dragostea lor pentru natura patriei.

NATALIA IONESCU, clasa a VIII-a,
Școala generală Ciunget-Malaia

Nota redacției. La cea de-a IX-a ediție, 1977, a expedițiilor «Cutezătorii», echipajul «Lotru '77» a primit noul trofeu instituit, «Busola de argint».

▲ **Brigada artistică a Școlii generale nr. 2, Drăgășani.**

Echipa de gimnastică artistică a Liceului «Vasile Roaită», Rm. Vîlcea. ▼

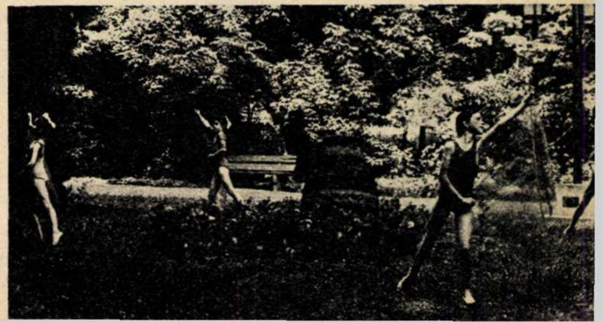

Au mai colaborat la această pagină pionierii: **Roxana Bălănescu,** *Șc. gen. nr. 5. Rm. Vîlcea.* **Daniela Bărboaia,** *Șc. gen. Stoenești-Berislăvești,* **Mihaela Monea,** *Șc. gen. Tomșani,* **Florin Jianu,** *Șc. gen. Bujoreni, subredacția* **«Tot înainte»** *— Rm. Vîlcea, cercurile foto de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Rm. Vîlcea și din Drăgășani.*

Redactor: MARGARETA MICU

ZILE DE VACANȚĂ...

Pe albastrul cerului, desenat în zare cu sonde, se profilează tricolorul de pe catargul taberei. Ne aflăm la Liliești-Băicoi, județul Prahova, într-o tabără locală, pe care pionierii și-au organizat-o cu fantezie, dar și cu mult simț gospodăresc. Îi găsim pe «stăpînii» taberei jucîndu-se cu mingea, făcînd plajă sau scăldîndu-se. Voia bună domnește peste tot.

— E frumos la voi! le spun. Dar cum ați reușit să vă organizați atît de bine?

Îmi răspunde pionierul-comandant al taberei, Florin Bunea.

— Totul a început astă primăvară. Parcul pavilionului de băi din Valea Stelii-Țintea se află în grija școlii noastre. Plopii care se văd în vale noi i-am pus. Într-o zi, cînd curățam aleile, să fi fost pe la sfîrșitul lui martie, unul dintre băieți spune: «Bun loc de tabără ar fi aici, la vară». «Tabără să fie!» am zis toți într-un glas. Și este. Tot ce se vede aici, terenul de joc, catargul, cortul, umbrarul — noi le-am făcut.

— Și programul cum se prezintă?

— Ne place. L-am făcut după ce ne-am sfătuit între noi. Începem la 9. La 11 luăm o gustare preparată prin autogospodărire! La orele două plecăm acasă, pentru prînz.

— La anul o să ne pregătim singuri și dejunul, adaugă pioniera Amalia Stoica.

Cerem noi amănunte.

— Am rezervat pentru fiecare detașament din școală o săptămînă de tabără. Detașamentul își organizează programul după cum dorește. Noi, de pildă, am avut o întrecere de recitări și cîntece, o întîlnire cu un muncitor sondor, o discuție despre cărțile citite în ultima vreme. Am cules o mulțime de plante medicinale, mai ales coada șoricelului și patlagină.

Ne sînt prezentați Octavian Pîrvu și Cristian Bularean.

— Faceți cunoștință cu doi pionieri care au doborît toate performanțele la cules de plante medicinale. Au tehnica lor, ni se spune.

Băieții rîd stingheriți, rîdem și noi și trecem să facem cîteva fotografii, secvențe ale unei zile de tabără pe care le vedeți în pagină.

Apoi i-am întovărășit pe pionieri la Căminul pentru bătrîni, unde acești talentați copii (care au un excelent cerc de pictură) au împodobit cu desenele lor sala de mese. Prezența copiilor, picturile pe care le-au dăruit au adus mîngîiere și bucurie celor care ar fi putut să le fie străbunici.

DESCHIS PENTRU PUBLIC

Dacă vă aflați cumva la Liliești în vacanța aceasta, alegeți-vă o zi de marți după-amiază, cînd Muzeul orășenesc al pionierilor este deschis pentru public.

Patru încăperi nu prea mari, curate și frumos întreținute, avînd exponate despre care vă pot vorbi cu competență ghizii — Mariela Burloiu, Maria Coadă, Victor Nicorescu, Mena Lazăr — vă stau la dispoziție. Fiecare obiect își are aici istoria sa și este legat de numele unor pionieri, fiindcă ei, acești inimoși cu cravată roșie cu tricolor, au urmărit, au studiat și au adus pentru muzeu tot ceea ce putea oferi o imagine despre istoria localității lor.

— Ne pare rău că nu puteți vedea o descoperire recentă de-a noastră, fiindcă a fost luată în studiu de către specialiști, ne spune pioniera Lucia Purcariu, apreciată pentru preocupările ei din domeniul istoriei.

— Chiar o descoperire?

— Da, fiindcă este vorba de o pagină a revistei locale «Sondorul» apărută în 1912 și în care se fac referiri la o grevă a sondorilor despre care pînă acum nu se știa nimic.

Ghizii ne arată un exponat rar, o piatră cu o inscripție referitoare la Mihai Viteazul.

— Cum ați descoperit-o?

— Acum un an săpam ca să ne facem un cartodrom la Casa pionierilor și șoimilor patriei. Am dat de piatra pe care o vedeți. Ne-am dat seama că trebuie să fie ceva important. Am scos-o la lumină și, cu ajutorul profesorilor noștri, am descifrat inscripția.

— Care este cel mai nou document pe care l-ați procurat?

— Ceva foarte impresionant. Nouă ne-au dat lacrimile cînd l-am citit.

Pionierii îmi pun înainte o foaie îngălbenită de vreme. Este un ordin de zi din mai 1918, adresat ostașilor din divizia a opta după încheierea războiului. În cuvinte de înaltă vibrație patriotică, sînt evocate jertfele de sînge ale soldaților români pentru apărarea țării, pentru unire, pentru Independența de Stat. Pionierii îmi atrag atenția asupra unui paragraf al documentului, care conține îndemnul de a povesti copiilor despre faptele de cutezanță ale ostașilor români, despre eroismul lor —

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

pentru a-i face să fie totdeauna gata pentru apărarea libertății și a independenței patriei...

Activitatea pionierilor la Muzeul din Liliești-Băicoi, desfășurată sub îndrumarea competentă a profesorului Florin Biolănescu, constituie o preocupare de vacanță nu numai plină de farmec, dar și cu mari valențe educative.

B. CARAGIALE

MEMORIALUL „HENRI COANDĂ"

Aflat la cea de a II-a ediție, Memorialul Henri Coandă a reunit în această vară aeromodeliști din județele Arad, Bistrița, Dîmbovița, Dolj, Gorj, Ilfov, Sibiu, Teleorman și municipiul București. Organizatorii concursului, Consiliul județean Dîmbovița al Organizației Pionierilor, Inspectoratul școlar județean Dîmbovița și Asociația sportivă «Știința» din Pucioasa, au reușit să-i imprime atmosfera unei pasionante întreceri între constructorii de machete de avioane, aeromodele și elicoptere. Fiecare echipaj s-a prezentat pe pista de demonstrații cu aparate originale, cu soluții constructive apte să permită obținerea unor performanțe demne de invidiat.

Manifestarea de la Pucioasa a fost în același timp un veritabil schimb de experiență și un interesant simpozion, la care numeroși pionieri și conducători ai echipajelor participante au prezentat comunicări.

Deosebit de plăcută a fost întîlnirea participanților cu acad. Elie Carafoli, specialist eminent în aviație, binecunoscut și peste hotare. Vizitînd muzeul aviatic «Aripi românești», în care se află machetele realizate de copii după 84 de tipuri de avioane create de-a lungul vremii de constructorii români, cunoscutul om de știință a apreciat în mod deosebit precizia execuției, munca și talentul pionierilor. Pasionații aeromodelismului i-au vorbit oaspetelui despre felul cum lucrează în ateliere, despre planurile lor de viitor, prilej pentru a primi din partea acad. Elie Carafoli numeroase sugestii și îndrumări.

Dintre numeroasele surprize pe care organizatorii le-au oferit pionierilor, se mai remarcă una, care s-a bucurat de un larg ecou. Este vorba de întîlnirea cu foști pionieri care au frecventat atelierul de modelism de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pucioasa, astăzi muncitori, ingineri, piloți. Ei și-au exprimat aprecierea față de rezultatele obținute de pionierii din Pucioasa, de aeromodeliștii din celelalte județe.

Programul manifestării a inclus și o spectaculoasă demonstrație cu deltaplanul, vizitarea unor obiective industriale și turistice din județul Dîmbovița, programe artistice etc. Altfel spus, a fost o întîlnire în care cutezanța și voia bună și-au dat mîna, oferind participanților zile de neuitat.

I, VOICU

Un pilot care a decolat la vîrsta de... zece ani!

Nu este nevoie să stai prea mult de vorbă cu pilotul Virgil Mahu pentru a-ți da seama cît de pasionat este acest tînăr de meseria pe care și-a ales-o. «**Meserie** — îmi precizează — **pe al cărui drum am pornit la vîrsta de zece ani, atunci cînd am început să activez la cercul de aero și navomodelism al pionierilor din Pucioasa**».

Sub îndrumarea conducătorului de cerc, maestrul sportului Dumitru Diaconescu, pionierul Virgil Mahu a început să construiască rînd pe

(CONTINUARE ÎN PAG. 8)

PIONIERI ŞI SCOLARI, deprindeți-vă să recunoașteți și să culegeți plantele medicinale, un neprețuit izvor de sănătate.

Pătlagina ingustă: frunzele ei se culeg înainte și în timpul înfloririi; se usucă la soare, în poduri bine aerisite, acoperite cu tablă.

Arnica: se recoltează capitulele florale fără codiță sau planta întreagă; se usucă în strat subțire, în camere încălzite la 40—50 grade Celsius.

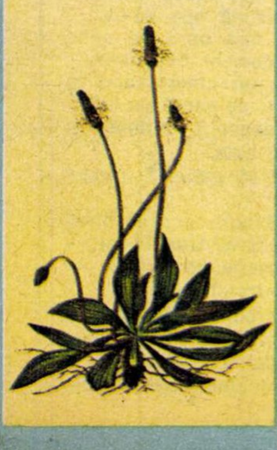

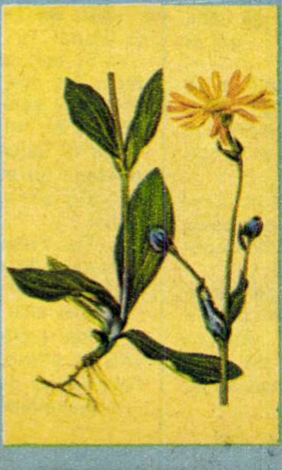

RALIUL IDEILOR

Dragi prieteni,
sub titlul acesta,
binecunoscut
vouă, inaugurăm astăzi
o rubrică nouă:
un adevărat
Raliu al Ideilor,
prin intermediul căruia
vor circula,
de la cititori
la redacție
și iarăși la cititori,
cele mai rodnice, mai noi,
mai interesante idei
ale cutezătorilor.

Sînteți curioși? *Adresați rubricii întrebările voastre din toate domeniile cunoașterii.*

Sînteți studioși? *Documentați-vă și răspundeți, prin rubrica noastră, la întrebările colegilor din toată țara.*

Sînteți activi? *Faceți-ne cunoscute acele activități de vacanță, proiecte și idei care au un caracter inedit, de premieră.*

Sînteți inventivi? *Căutați, deopotrivă, probleme tehnice și practice pe măsura voastră, precum și soluțiile lor.*

Prima temă pe care v-o propune Raliul Ideilor:

Ce se poate face din paharele de înghețată și alte ambalaje de material plastic?

Cele mai practice idei vor fi prezentate cititorilor și vor fi premiate cu premii ale revistei «Cutezătorii».

PE URMELE ENIGMELOR PREISTORICE

RALIUL IDEILOR găzduiește astăzi în vitrina sa o activitate inedită în rîndul pionierilor — cercetarea megaliților. Este meritul Cercului de biologie, secția Protecția mediului înconjurător, de la Școala generală nr. 81 din București, de a fi preluat pentru a duce mai departe ideile a două articole apărute în «Cutezătorii»: «Taina Sfinxului din Bucegi» (13 martie 1968) și «De la Marcahuasi la Vîrful Omul» (1 august 1968). In cuprinsul acestor materiale, pionierii au citit despre stîncile cu forme ciudate presărate în diverse zone ale lumii și reprezentînd figuri de oameni și de animale. Documentării prin lectură, pionierii i-au asociat cunoașterea la fața locului, realizată prin intermediul unor excursii în Bucegi și în Dobrogea, ocazie cu care au urmărit și modul în care este respectată legea privind ocrotirea monumentelor geologice. Rezultatele acestor cercetări au fost prezentate la mai multe sesiuni științifice pionierești de specialitate desfășurate la București și Constanța. Iar unele concluzii privind conservarea necorespunzătoare a Sfinxului de la Toplița au fost aduse la cunoștință Comisiei pentru ocrotirea monumentelor naturii a Academiei R.S.R. În vara aceasta, grupul pionierilor de care ne ocupăm își va continua cercetările în Munții Căliman și Cernei, în cadrul echipajului «Sfinxul Carpaților» înscris la Expedițiile «Cutezătorii». Așteptăm comunicările lor la toamnă.

Pînă la viitoarea apariție a noii noastre rubrici, la revedere și idei bune!

H. ARAMĂ

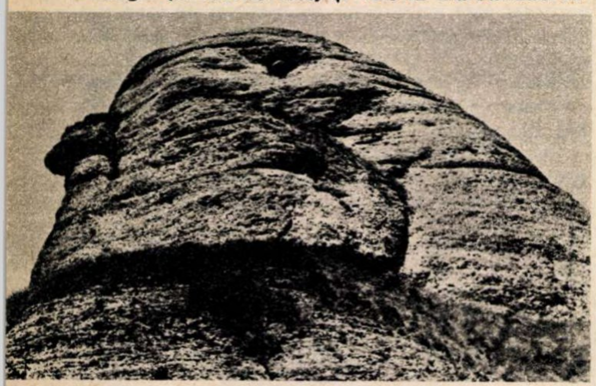

În imagine: «Porumbel gulerat»... de Ciucaș. Foto: **Adrian Damșeșcu,** *Casa pionierilor și șoimilor patriei, Brașov.*

Un pilot care a decolat la vîrsta de... zece ani!

(URMARE DIN PAG. 7)

rînd modele de avioane, machete ale unor tipuri de avioane românești, planoare, navomodele, rachetomodele etc. Succesele nu s-au lăsat așteptate. În 1964, printre adulții participanți la campionatul republican de navomodele, se afla și un pionier care în final avea să se califice pe locul al III-lea. În același an Virgil Mahu mai obținea premiul I la campionatele de micromodele și premiul al II-lea la rachetomodele.

Anii care au urmat au răsplătit din plin strădaniile purtătorului cravatei roșii cu tricolor. Locurile întîi cîștigate la fazele republicane ale Concursului de creație tehnică al pionierilor și școlarilor, la concursurile Ex-Terra ori la campionatele republicane organizate de Federația de modelism vin să confirme talentul și munca depusă de pionierul care cu greu părăsea masa de lucru pentru a-și face temele. Dar o precizare se impune: la școală, același elev obținea rezultate din cele mai bune, convins că numai bogate cunoștințe de fizică și geografie, matematică și chimie îl pot ajuta în atingerea performanțelor visate.

După absolvirea liceului, pasiunea pentru modelism i-a canalizat drumul către profesia de o viață. Astăzi, la numai 26 de ani, pionierul de ieri, pasionat de modelism, este pilot comandant pe unul din elicopterele Întreprinderii de aviație utilitară. Dragostea pentru meseria aleasă îl determină să-și perfecționeze zi de zi pregătirea profesională.

Dar, pentru pilotul Virgil Mahu, anii petrecuți la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pucioasa rămîn de neuitat. Motiv pentru care, ori de cîte ori are posibilitatea, revine aici, în mijlocul pionierilor, lucrează alături de ei, le oferă planuri de construcții, le vorbește despre frumusețea meseriei de pilot ori despre tradițiile aviației românești. L-am întîlnit și la ediția a II-a a «Memorialului Henri Coandă», cu care prilej a ținut să-mi spună: **«Modelismul necesită deopotrivă iscusință și îndrăzneală, pasiune și studiu, imaginație și pricepere. Toate la un loc te formează ca om capabil să stăpînești tehnica avansată, te determină să ții pasul cu ce este nou în știință și tehnică. Iată de ce consider că manifestarea din acest an a fost o adevărată reușită, că organizatorii au oferit prietenilor modelismului un excelent prilej de perfecționare, ceea ce reprezintă un nou impuls dat acestei pasiuni, care-i pregătește pe pionieri pentru activitatea productivă de mai tîrziu».**

V. IOAN

ROMAN FOILETON

COMOARA DIN MUNȚI

de SEVER NORAN

III — UN TELEFON CIUDAT

Primele cuvinte pe care le rosti Ovidiu întîlnindu-l pe Mihai Pavica au fost, precum vă închipuiți, desigur, în legătură cu unchiul acestuia, Alexandru Stoian. Mihai se arătă mirat.

— Unchiul meu e sănătos tun. E drept, am auzit-o pe mama că nenea Gicu, celălalt unchi, ar fi pățit ceva. Unchiul meu care vine pe la școală e nenea Sandu! Ieri a adus niște păstrăvi de toată frumusețea... Am auzit-o pe mama că merge la spital la nea Gicu. Merg și eu. Spitalul e sus, pe deal. Vrei să vii și tu? Ne-am juca printre brazi...

— O să-l chem și pe Sebastian, și pe Fănel, răspunse Ovidiu. Cînd vă duceți la spital?

— Păi, pe la patru. Dar noi putem merge în parcul spitalului mai devreme.

— Că bine zici.

Lucrurile fiind stabilite, cei doi se despărțiră. Cîteva ore mai tîrziu, Fănel, Ovidiu, Sebastian și Mihai Pavica se aflau în parcul spitalului.

Se jucau de-a prinselea cînd, deodată, Mihai îi făcu atenți.

— Uite-o pe tanti Neli, soția lui nenea Gicu. Azi mama zicea că lumea vorbește cum că nenea Gicu ar fi luat legitimația lui nenea Alexandru și a vrut să fure ceva din întreprindere. Au găsit legitimația.

— Păi eu știu, că eram acolo cînd a căutat-o miliția, spuse Fănel Dragotă. Eram cu tata la poartă. Dar ce seamănă cei doi unchi ai tăi! continuă el. Eu îl știam pe cel care venea la școală.

— Sînt frați gemeni, ținu să spună Mihai. Dar se deosebesc mult. Așa zicea și mama. Nea Gicu cîștigă banii ușor, la magazin, acolo, unde-i șef și s-a apucat de băut.

— Mihai, nu-i frumos să spui ce se vorbește în casă, îl admonestă Ovidiu.

— Uite-l pe nenea Alexandru. A venit cu mama, strigă Mihai și alergă spre cei doi.

Alexandru Stoian îl mîngîie pe creștet, iar mama lui Mihai îi spuse ceva. Băiatul dădu din cap în semn de negație, apoi veni la prietenii săi.

— Nu m-am dus să-l văd pe nenea Gicu. Prea mulți vizitatori și, cum a zis mama, nu-i pentru copii. Așa că hai să ne jucăm în continuare.

— Un moment, băieți. Vreau să vă spun ceva, interveni Fănel.

Și le istorisi întîmplarea cu necunoscutul. Ovidiu povesti și el.

— Deci... nu-i lucru curat, zise Ovidiu. Știți ce cred eu? Că omul care caută filmul e cel care l-a atacat pe unchiul lui Mihai, pe nenea Gicu. Și tu, Fănel, nu-l poți recunoaște?

— Ba da. Dacă l-aș vedea. Era înalt și blond, cu mustață «pe oală»...

— Și cel care m-a oprit pe mine arăta tot așa, interveni Sebastian.

Ovidiu scoase un creion, apoi o bucată de hîrtie și se așeză pe iarbă. Avea un talent deosebit la desen și prietenii lui știau asta.

— Ce e? Vrei să pictezi? întrebă Mihai.

— Da. Vreau să fac un portret-robot. N-ai auzit de așa ceva? Uite, Fănel cu Ovidiu îl vor descrie pe individ, iar eu îi voi face portretul.

Ovidiu lucră aproape o jumătate de oră. La sfîrșit, atît Fănel cît și Sebastian bătură din palme, satisfăcuți.

— Seamănă! exclamară amîndoi de-

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI“

NOI CAMPIONI NAȚIONALI!

Aproximativ 250 de pionieri, finaliști ai etapelor județene la tir și orientare turistică, și-au dat întîlnire la Focșani în primele zile ale vacanței de vară pentru a-și disputa titlul de campioni naționali ai «Daciadei». Cu emoțiile încă proaspete ale sfîrșitului de an școlar, cu speranță și încredere în victorie, i-am văzut, timp de două zile, întrecîndu-se pe cei mai buni țintași și cele mai bune echipaje de orientare turistică, reprezentînd toate județele țării.

Concursul de tir s-a desfășurat în sala de atletism a Stadionului «Milcovul». Fetele au fost primele care au «spart gheața» emoțiilor de concurs. În timp ce aici se schimbau țintele, iar echipa de arbitri a Federației Române de Tir încerca să stabilească un prim clasament al campionilor, în pădurea din apropierea Focșanilor, la Crîngul Petrești, concursul de orientare turistică abia începuse. Fete și băieți (cîte doi din fiecare județ) porneau în concurs echipați cu ceasuri, hărți și busole, plini de speranțe, hotărîți să cîștige. Traseul, după cum afirmau concurenții, nu era dificil. Desigur, fiecare echipaj se raporta la antrenamentele de acasă, pe drumuri de munte, cu escaladări alpine și traversări de cursuri de apă.

Prin pădurea de la Crîngul Petrești echipajele de fete aveau de străbătut un traseu de 3 100 m în aproximativ 40 de minute (timp cîștigător) și de identificat opt posturi. Cum era și firesc, traseul băieților a fost puțin mai lung, ei avînd de reperat zece posturi în maximum 45 de minute. La fiecare trei minute se anunță startul altor și altor echipaje. Momentul cel mai emoționant, de neuitat, l-a reprezentat, după cum era și firesc, desemnarea noilor campioni. Ei au trăit bucuria de a urca pe podiumul învingătorilor, în cadrul festivităților desfășurate pe stadionul «Milcovul». Iată și clasamentul:

TIR SPORTIV

FETE

Locul I: *Liliana Dan* (Vrancea); Locul II: *Simona Brătescu* (Vîlcea); Locul III: *Geta Cristea* (Galați).

BĂIEȚI

Locul I: *Cristian Buzilă* (Teleorman); Locul II: *Ștefan Buiclin* (Suceava); Locul III: *Florin Lăcătuș* (Galați).

ORIENTARE TURISTICĂ

FETE

Locul I: *Georgeta Bordea* și *Ileana Arghiropol* (Timiș); Locul II: *Mihaela Bulzan* și *Adriana Mitric* (Brașov); Locul III: *Anda Untch* și *Gertrude Niess* (Sibiu).

BĂIEȚI

Locul I: *Tudor Dobre* și *Nicolae Cheba* (Galați); Locul II: *Octavian Iorgu* și *Constantin Ghiță* (Prahova); Locul III: *Silviu Panaite* și *Petre Simon* (Vrancea).

EMILIA NICULESCU

FILE DIN JURNALUL ECHIPAJELOR REUNITE „LANTERNA MAGICĂ“ I ȘI II, CÎȘTIGĂTOARELE MARELUI TROFEU

Cronicar: VIOREL BURA

EPISODUL 2

Continuăm cu pregătirea echipamentului speologic. Facem și o altă inovație: construim niște blocatoare care, spre deosebire de cele clasice, nu distrug coarda și pot fi folosite cu succes și la corzile noastre împletite manual. În prezent acestea sînt cele mai bune blocatoare de coardă din țară. Și cînd te gîndești că aceasta înseamnă foarte puțin pe lîngă munca de împletire și confecționare a scărilor!... Imaginați-vă o lungime totală de peste 100 m de scări și peste 200 m de coardă, care cuprind aproximativ 170 000 m de fir de rafie, de nailon, distanță care a fost parcursă de expediționari... cu bobina în mînă!

Construim și o lanternă cu dinam, care ne va fi utilă în caz de pană de iluminare. (Am hotărît să folosim trei feluri de iluminare: lanterna cu baterii, lămpi de carbid, iar în caz de forță majoră, lanterna cu dinam). Ne mai trebuie însă și un telefon. Îl executăm după o schemă a Cercului de speologie «Emil Racoviță» din București. Am apelat apoi la cercul de speologie «Exploratorii din Reșița» care ne-a trimis o bucată de magneziu necesară la executarea fotografiilor în peșteri. Dar pentru a obține 100 gr de pilitură, cît era necesară pentru o iluminare puternică, a trebuit să muncim foarte mult. Pînă la urmă am hotărît să «măcinăm» magneziul cu ciocanul. «Praf l-am făcut!» dar am reușit să ne pregătim o rezervă de cîteva plicuri.

Ziua de 20 iulie se apropie cu repeziciune — zi care s-a fixat ca un fel de tradiție pentru «decolarea» echipajelor «Lanterna magică» în expediție.

Multă forfotă, ultimele pregătiri sînt foarte meticuloase. Revizuim încă o dată echipamentul speologic și întocmim o listă cu uneltele și materialele ce trebuiesc împachetate, pe lîngă alimente și lucruri personale.

În dimineața plecării ne-am adunat cu toții la școală și apoi am pornit spre gară. Nerăbdători, ne urcăm de îndată ce trenul sosește, ne instalăm în cele 3 compartimente destinate nouă. La Satu-Mare schimbăm trenul și ne îndreptăm spre Oradea. De aici vom porni spre Vașcău. Întîlnim și un echipaj din județul Arad care se întorcea din expediție. Erau toți posomorîți și cam scumpi la vorbă. Am aflat însă de la ei că a plouat tot timpul. Deci aveau motive să se întoarcă acasă așa de... plouați!

Coborîm seara la Sudrigiu și dormim în corturi. Sîmbătă, 23 iulie, în zori, pornim spre Pietroasa. Ne prinde o ploaie măruntă și deasă, mocănească. Noroc că avem toți pelerine. Trecem pe lîngă o carieră de piatră, apoi în stînga noastră se zărește Piatra Bulzului, foarte abruptă. Facem popasuri dese, ploaia mai încetează, dar soarele tot nu apare. Din cauza bagajelor drumul pare nesfîrșit de lung. Ajungem în poiana Bălăleasa și servim masa de prînz. Abia spre seară, după o zi întreagă de drum istovitor, iată-ne, în fine, la Padiș. Ne instalăm corturile pe valea rîului Trînghiești, mai sus de cabană. Fiindcă tot burnița, colegii mei ziceau că numai eu sînt de vină pentru că mă cheamă... Bura! Dar strîngem numaidecît un braț zdravăn de lemne și aprindem un foc strașnic ca să ne încălzim și să ne uscăm hainele. La cină bem și cîte un ceai fierbinte, binefăcător. Adormim într-un tîrziu, cu gîndul la ziua de mîine, cînd vom porni din nou la drum. Dacă n-ar mai ploua...

(VA URMA)

***

CONCURSUL „EDUCAȚIA RUTIERĂ, EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ!“

TALONUL NR. 7

Întrebare: *Pe care parte a sensului său de mers va trebui să circule pietonul care se deplasează pe lîngă un drum în afara localităților?*

Răspunsuri:

☐ *a) pe stînga;*
☐ *b) pe dreapta;*
☐ *c) pe orice parte, deoarece nu circulă pe partea carosabilă.*

Întrebare: *Cîte dungi verticale sînt aplicate pe indicatorul «Trecere pentru pietoni»?*

Răspunsuri:

☐ *a) 5;*
☐ *b) 4;*
☐ *c) de la caz la caz.*

Adresa participantului . . . . . .

. . . .

. . . .

Vă reamintim: *participanții la concurs trebuie să stabilească răspunsurile corecte prin marcarea lor cu un X în spațiul special rezervat (pătrățelele din talon); taloanele, începînd cu nr. 4 și sfîrșind cu ultimul (nr. 12), vor fi trimise la redacție la încheierea concursului, toate într-un singur plic.*

---

odată.

În clipa următoare, văzură venind spre ei un ins nu prea înalt, cu părul alb. Era maiorul Bota, Fănel îl recunoscu imediat. Dădu bună ziua și își prezentă colegii. Maiorul văzu portretul făcut de Ovidiu.

— Cine-i ăsta? întrebă el.

— Cetățeanul care ne-a întrebat de film, pe mine și pe Sebastian, spuse Fănel.

— Ia te uită! Bravo băieți! exclamă maiorul. Ovidule, poți să-mi faci și mie o copie?

Băiatul nu se lăsă mult așteptat. În timp ce lucra, maiorul ascultă relatările lui Fănel și Ovidiu și, mai ales, ...bănuielile lor.

— Și eu știu ceva interesant, interveni Mihai. Aseară, cineva a telefonat la noi, să afle ce e cu nenea Gicu. Era o femeie. Am răspuns eu. Pînă să zică ceva, s-a auzit o voce de bărbat care a spus «lasă-l să crape!» și s-a închis telefonul.

Bota zîmbi.

— Cum era glasul bărbatului?

— Gros și parcă... puțin cam bîlbîit.

— Ia te uită! se miră Bota. Hm! Dacă la portretul făcut de Ovidiu am putea să adăugăm și vocea necunoscutului de la telefon, te pomenești că s-ar potrivi cu aceea a omului care caută filmul...

Maiorul făcu o pauză, apoi se adresă lui Ovidiu.

— Cînd ați ieșit din peșteră ați întîlnit pe cineva?

Ovidiu răspunse după cîteva clipe de gîndire.

— În drum spre casă l-am întîlnit pe domnul Ken Rowbeam, care ieșise din șantierul arheologic să se plimbe. Șantierul unde lucrează și tovarășul profesor Călinoiu, acum, cît e vacanță. Mai aproape de peșteră era domnișoara Daisy, care picta, ca de obicei. Eu cu Sebastian îi cunoaștem pe toți de la șantier. Pe profesorul Midlane, tatăl domnișoarei Daisy, pe tovarășul profesor Dumitrașcu, care conduce săpăturile... La șantierul acela sînt oameni de toate națiile...

— Caută comoara lui Decebal, interveni Sebastian.

— Ba a lui Brîncoveanu, i-o reteză Ovidiu. De-aia fac mereu drumuri la mănăstirile Horezu, Govora, Bistrița. Caleașca de aur o caută. Pe care domnitorul a îngropat-o cînd au venit turcii.

Disputa celor doi ar fi continuat, dacă n-ar fi intervenit maiorul.

— Buuun! Pînă aici, totul e în regulă. Aș vrea însă, băieți, să vă fac o rugăminte: lăsați totul în seama noastră. Bine? Aici nu-i joacă de copii. N-aș vrea să aveți necazuri. Uite, vă promit că, atunci cînd voi avea nevoie, o să apelez la voi. Bine? Îmi promiteți?

Băieții se înviorară, dar, după plecarea maiorului, pe fiecare în felul lui îl încerca părerea de rău că făcuse această promisiune.

(VA URMA)

PRETUTINDENI TRĂIESC COPII

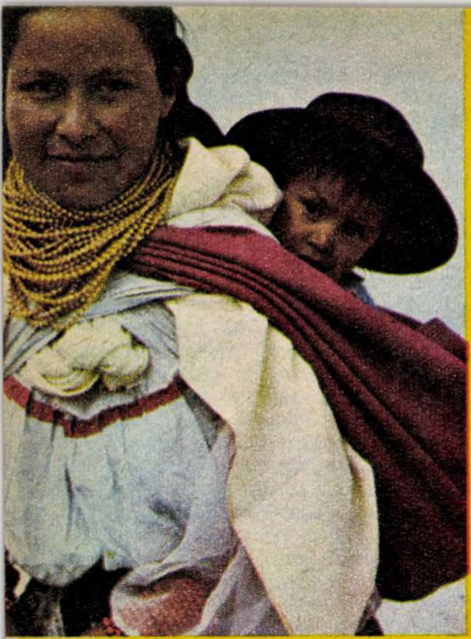

„Mamă, aș vrea ca și stelele să încălzească!“

Sîntem în atelierul unei celebre sculptorițe din America de Sud, Marina Nuñez del Prado. Operele acestei artiste — cunoscute și apreciate în toată lumea — redau, în formule artistice moderne și, totodată, foarte accesibile, momente dure ale existenței pe marile înălțimi ale Anzilor, forța și capacitatea omului, a bărbatului și a femeii de a înfrunta vitregiile naturii, de «a trece munții» în căutarea împlinirilor visate pentru copiii lor.

...Mă întorc, pentru a nu știu cîta oară, în fața unei faimoase lucrări a Marinei Nuñez del Prado — o femeie cu un copil strîns la piept, înfruntînd cu crispare o vijelie care, deși o încovoaie, nu o doboară; întreaga ei făptură, care a împrumutat parcă ceva din forța muntelui, e numai rezistență mută, acerbă, ale cărei resorturi intime trebuie căutate — sugerează artista — în dragostea pătimașă cu care își ocrotește copilul.

Gînduri și sentimente ale mamei protejîndu-și copilul apar, în transfigurări artistice originale, în mai multe opere ale Marinei Nuñez del Prado. Legătura indestructibilă dintre femeie și ființa căreia i-a dat viață constituie un leitmotiv al creației sale.

Avem fericita ocazie de a putea sta de vorbă cu ea, personal, despre această temă majoră a inspirației sale artistice.

— Poate nu există în lume un izvor al dăruirii atît de nesecat ca dragostea mamei pentru copilul ei. Cînd mediul natural și social oferă condiții pentru îngrijirea și creșterea armonioasă a copilului, dragostea de mamă nu trebuie să fie însoțită, în mod necesar, de sacrificii. Dar cînd asemenea condiții nu există — gîndiți-vă la satele din Anzii veșnic înzăpeziți, la pustietățile din jur, la dificultățile vieții de fiecare zi —, femeia trebuie să lupte din toate fibrele ființei sale — da, acesta este cuvîntul — să lupte, zi de zi, ceas de ceas și chiar minut cu minut pentru viața copilului ei.

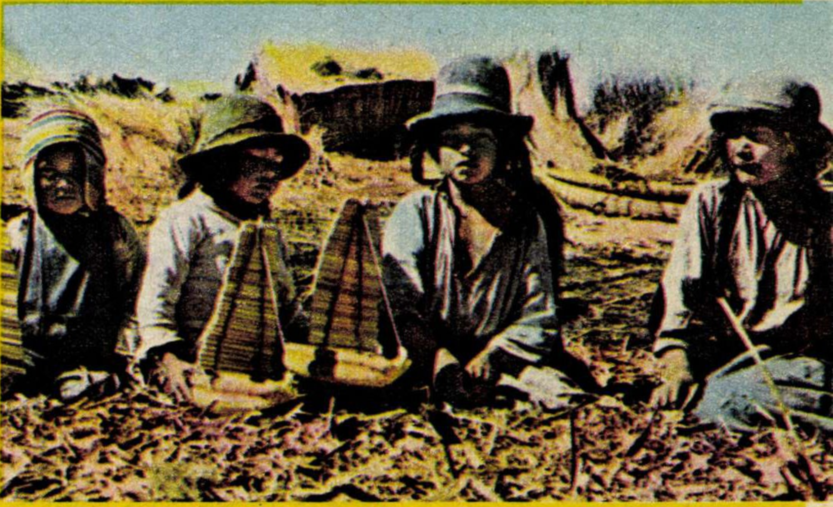

Acești copii dintr-un sat bolivian de pe malul lacului Titicaca (4 000 m altitudine) își construiesc cu îndemînare jucării din papură.

Imagini cotidiene de pe altiplano.

Marina Nuñez del Prado este originară din Bolivia. O țară unde multe așezări sînt mai aproape de nori decît de ceea ce numim nivelul mării. Capitala țării, La Paz, e situată la peste 4 000 de metri altitudine. Minele de la Potosi sînt situate la aceeași înălțime, iar cele de la Milluni la 4 600 de metri. În aceste zone hrana se procură destul de greu («ai o desagă cu cartofi — ești bogat», glăsuiește o zicală boliviană), iar între cauzele tragicelor recorduri ale mortalității infantile, lipsa de vitamine apare în asociație cu frigul. Pe altiplano (platourile andine) nopțile sînt ucigătoare. Cu ce să faci foc? Cu lemne? La altitudini de felul celor pomenite mai sus pădurile nu mai ajung. Cu petrol? Costă scump și se folosește exclusiv pentru gătit. Bolivianca de pe altiplano toarce adesea cu degetele înghețate lîna de capră sau de lama, din care va țese apoi hăinuțe și pelerine pentru copiii ei. Căci frigul e, poate, dușmanul lor cel mai crîncen. Într-un basm popular bolivian, un copil o întreabă, într-o noapte, pe maică-sa: «Spune, mamă, stelele de ce nu încălzesc ca soarele? Nu mai pot nici să închid ochii de frig. Și frigul vine de la stele. Mamă, aș vrea ca și stelele să încălzească». «Voi încerca, odorul meu, îi răspunde mama. Voi încerca să găsesc măcar o singură stea care să încălzească. Și aceea va fi steaua ta...»

— Și, uneori, reușește s-o găsească — ne spune Marina Nuñez del Prado, plăcut impresionată de faptul că sîntem atrași de folclorul țării ei. Pe altiplano, femeia izbutește, adesea, să realizeze imposibilul pentru copiii ei, pentru căminul ei. Prin trudă, prin înverșunare, prin tenacitate. Devine o ființă aspră, duioasă e numai cu copiii. Întotdeauna am încercat un sentiment de admirație, de venerație în fața eforturilor de neînchipuit ale femeii din Anzi de a atenua cît de cît privațiunile pe care trebuie să le îndure copiii ei. Cu mulți ani în urmă — eram foarte tînără pe atunci — în casa noastră cineva a spus că acestor femei din Anzi ar trebui să li se ridice statui... Poate atunci s-a născut ideea acestor lucrări ale mele.

Marina Nuñez del Prado are, acum, în jur de 70 de ani, dar — așa cum constată critici de artă dintre cei mai prestigioși — forța ei de creație este în plină afirmare și în continuă reînnoire. Ea abordează teme grave ale confruntării dintre om și mediul înconjurător, și chiar atunci cînd această confruntare este deosebit de aspră, arta sa transmite o încredere nestrămutată în dreptate, într-o lume mai bună, în capacitatea omului de a răzbi. Acesta este și mesajul femeii cu copilul, în bătaia vijeliei din Anzi.

— Mi-am propus și poate am reușit — ne spune Marina, cu o modestie înnăscută, cuceritoare — să exprim speranța și mai ales convingerea că și femeia din Anzi va găsi, pînă la urmă, calea spre o viață mai bună pentru copilul ei.

ELENA POP

ATELIERUL FANTEZIEI

FILATELIE

● *În anul 1970 apare seria «Numismatica», valoarea de 20 bani redînd o didrahmă din secolul II î.e.n., monedă descoperită în peste 50 de tezaure din țara noastră și care este specifică celei de-a treia faze a monetăriei geto-dace. E o marcă poștală reprezentativă pentru tematica noastră.*

● *În anul 1976, în seria de mărci «Arheologie daco-romană», apar, pe valoarea de 55 bani, o monedă romană din argint, avers și revers, și un vas de ceramică din secolul II—III e.n. descoperit în localitatea Corund, județul Satu Mare. Pe colița dantelată care face parte din aceeași serie este reprodusă și o monedă dacică din argint, avers și revers, provenind din tezaurul de la Șilindia, secolul II î.e.n. Alături apare chipul din ceramică aparținînd dacilor liberi, descoperit la Oradea împreună cu tezaurul monetar amintit. Pe colița nedantelată, cu valoare nominală tot de 10 lei, este reprodus un vas roman din argint aurit (secolele IV—V), descoperit la Teuten și o monedă dacică descoperită la Sînnicolaul Mare.*

În imagine: *O recentă apariție — medalia emisă cu prilejul Expoziției de numismatică și filatelie deschisă la Tîrgoviște în mai 1978.*

I. PENESCU

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
C	O	N	S	T	R	U	C	T	O	R
O		■	A	U	■	G	A	I	N	A
O				C		■	I	R	■	
P	E	S	C	U	I	T	■	G		
E				R		■		U		
R	Z	A	T	E	■			R	■	
A			■	N			■	I		
T	■			E				■		■
I	F	■		U			■	A		
V	I	N	A	■		■	C	U		
A	N	T					S	■	U	T

IULIE

ORIZONTAL: 1) Realizatorii marilor noastre edificii, care își sărbătoresc ziua la 23 iulie (sing.). 2) Vocale. Simbolul aurului. Munte din județul Alba, unde se desfășoară, în a treia duminică a lunii iulie, renumitul «Tîrg de fete», sărbătoare a cîntecului și jocului moțesc. 3) Confirmat în postul de arhitect al Capitalei, la 14 iulie 1848, printr-un decret al guvernului provizoriu; operă principală — Palatul Universității din București. Alifie. 4) Activitate sportivă permisă în iulie la toate speciile în apele de munte și de șes. Personaj caragialesc aflat în vacanță. 5) Rîu în Franța. În ascensiune pe munți. 6) Roase. Aducător de răcoare în luna lui Cuptor. 7) Acum (reg.). Diviziune administrativă (Nomă) în vechiul Egipt. A ieși (pop.). 8) Localitate din județul Brașov, unde se desfășoară «Tîrgul feciorilor» în a treia duminică a lunii iulie. 9) Cu ifose! Vara! Bronzat (fig.). 10) Culpă. Republică din America Latină, a cărei revoluție națională a început la 26 iulie 1953. 11) Împărat roman (86—161 e.n.), care a denumit a șaptea lună a anului cu numele marelui său înaintaș, reformator al calendarului, Caius Iulius Cezar (100—44 î.e.n.). Ușițe!

VERTICAL: 1) Primele unități ale agriculturii socialiste inaugurate la 24 iulie 1949 (sing.). 2) Așa să fie? În cumpănă. Recoltat din poieni în această lună, la a doua coasă, drept hrană pentru vînat. 3) Oraș în vechea Spartă. Nete. 4) Comună în județul Bacău, cu un renumit tîrg. Două localități cu același nume în Japonia. 5) Pictor român, de la a cărui încetare din viață, la 27 iulie 1962, se împlinesc 16 ani (n. 1910). 6) Șoricar. (reg.). Manifestare complexă a spiritualității locuitorilor din județul Caraș-Severin, care se ține în prima sîmbătă și duminică din iulie, în comuna Domașnea. 7) La plug! Diminutiv feminin. 8) Unități de putere pe... ogoare. La început... soare! Costea Simion. 9) Cele ale cireșelor au loc în prima duminică de iulie, la Brîncovenești (județul Mureș), Braniștea și Cireșoaia (județul Cluj), fiind serbări ale verii, muncii și belșugului. Aurel Udrea. 10) În concediu! Petrec vara la munte. Erou comunist ucis la 19 iulie 1941 (n. 1916). 11) Cunoscut scriitor și publicist (1875—1928), autorul poeziei «Într-o noapte de iulie». Aflate în plină activitate în luna lui Cuptor (sing.).

DICȚIONAR: OULE, SNE, ISI, ARAO.

AXIOTI NICOLAE

CUPA «Cutezătorii» LA FOTBAL

Au trecut aproape treizeci de zile de la începerea noii ediții a Cupei «Cutezătorii» la fotbal, rezervată copiilor de la sate. «Lupta» este în toi, fiecare echipă străduindu-se să acumuleze punctele necesare pentru a se situa în rîndul celor patru finaliste. Atenție, însă, la regulamentul întrecerii! Vă reamintim că juriul competiției nu va omologa decît **șase** meciuri pe săptămînă! Echipele care depășesc acest barem fac eforturi fără rost!

Există cîteva formații care ne trimit foile de arbitraj nevizate și neștampilate. Aceste foi de arbitraj nu vor fi luate în considerare. Fiți deci atenți! La fel, alte echipe au uitat să anexeze la fișa de înscriere fotografiile. Le așteptăm!

Clasamentul, la data de 11 iulie 1978, era următorul: pe locul întîi, cu un număr egal de puncte: **«Viitorul»**, Comoșteni-Gîngiova, **«Viitorul»**, Balda Sărmașu și **«Răgălia»**, comuna N. Bălcescu. Urmează, în ordinea punctajului, **«A. S. Săgeata»**, Cojasca-Dîmbovița», **«Flacăra»**, Tîrnova, Arad, **«Speranța»**, Valea Dragului, **«Arcașii lui Ștefan»**, Războieni-Neamț, **«Viitorul» «I»**, Blidari, **«A.S. Silitorul»**, Bolintin-Deal, **«Luceafărul»**, Dobroteasa-Olt, **«Știința»**, Lișteava, **«Piticii»**, Grivița-Galați, **«Fulgerul Cozancea»** Ionășeni, **«Viitorul»**, Seaca de Cîmp-Dolj, **«A.S. Voința»**, Urișiu de Sus-Mureș, **«Olimpicii»**, Conțești, **«Viitorul II»**, Blidari, **«Speranța»**, Mircea Vodă, **«Ajax»**, Zîmbreasca.

Echipele care nu trimit la timp foile de arbitraj, sînt invitate să fie mai operative, pentru a putea figura în clasament!

Tuturor succes!

NICOLAE DOANĂ

UN MILION DE PRIETENI

Ancheta „Cavalerii fără teamă“ continuă !

Poți să fii în egală măsură dinamic dar chibzuit, încrezător în tine dar modest, îndrăzneț dar omenos?

CONCURENTA DE PE LOCUL II

Povestește LĂCRĂMIOARA FILIPIUC, cl. a opta, Șc. gen. 3, Rădăuți:

Primul meu concurs de radiogoniometrie operativă. N-am să-l uit. Pe lîngă pregătirea tehnică, mă antrenasem zile în șir alături de atleții școlii. Era destul de complicat pentru că mai aveam și lecții, nu?

Iată-ne în pădurea de la marginea orașului Gura Humorului, unde avea loc concursul. Sînt atît de emoționată încît cine vrea să-mi vorbească trebuie să-mi spună de două ori ca să-l aud.

Rînd pe rînd, concurenții iau startul. Îmi aud și eu numele și numărul de concurs. Peste cîteva clipe, sînt singură, în pădure, cu micul meu radioreceptor goniometric. Sînt emoționată, am auzit că multe concurente sînt foarte bine pregătite, totuși nu mă gîndesc decît la locul întîi.

Orientez antena, prind un semnal și pornesc în goană. Victorie! Găsesc «vulpea» nr. 3 și apoi, destul de repede, «vulpea» nr. 2. Pentru pionierii mai puțin obișnuiți cu acest gen de întreceri precizez că «vulpea» este o mică stație de radioemisie, bine ascunsă prin tufișuri, scopul concursului fiind ca, recepționînd semnalele stației, să te iei după ele și să o găsești.

Încep să transpir; «vulpea» nr. 1 e foarte șireată, s-a ascuns foarte bine, nu reușesc să dau de ea! Orientez aparatul ba încolo, ba încoace, fug în direcțiile respective dar «vulpea» asta, nicăieri. De ce m-am înscris la concurs? Radiotehnica se poate practica și în atelier. Te pomenești că mă fac de rîs! N-ar fi oare mai bine să ies din concurs? Găsesc eu un motiv, pot să spun de exemplu că m-am împiedicat și mi-am scrîntit piciorul.

Nu. Trebuie să merg pînă la capăt, orice ar fi. Alerg în toate părțile și, într-un tîrziu, ruptă de oboseală, dau peste această «vulpe» mult prea vicleană. Recuperez întîrzierea găsind repede ultima «vulpe», nr. 4, și gonesc spre linia de sosire, unde colegii de echipaj mă anunță bucuroși, că am scos cel mai bun timp!

Mai trebuie să sosească cinci concurente. Șansele mele de a fi declarată cîștigătoare sînt aproape indiscutabile, stau ca pe ace, cu un ochi la cronometru și cu altul la locul întîi de pe podium.

Izbucnesc în lacrimi (tot mă cheamă pe mine Lăcrămioara!); vine concurenta cu nr. 14, și timpul ei este cu două minute mai bun! Deci, după atîta muncă, să mă mulțumesc cu locul II? Văd, ca prin ceață chipurile colegilor din echipaj. Mă privesc cu o expresie care nu seamănă deloc a compătimire, dimpotrivă! Știu despre ce e vorba. Îmi înghit lacrimile și mă îndrept spre concurenta cu nr. 14, întinzîndu-i mîna. Mi-e greu, dar o felicit recunoscînd că de data asta a fost cea mai bună.

Îndată, colegii mă înconjoară, prietenoși, felicitîndu-mă la rîndul lor.

Mă simt bine, mă simt ca și cum aș fi cîștigat locul întîi!

Frumoasă întîmplare, nu-i așa? Aștept, la ancheta «Cavalerii fără teamă» (dotată cu premii!) noi corespondențe interesante. Condițiile le cunoașteți: întîmplări adevărate, descrise însă nu prin simple afirmații ci prin relatarea amănunțită a faptului; eroi exemplari (sau care devin exemplari abia la sfîrșitul întîmplării!); în fine, concizie în exprimare.

Pe joia viitoare, prieteni!

OVIDIU ZOTA

Ca de obicei, scrisorile adresate acestei rubrici vor purta mențiunea «**Un milion de prieteni**».

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Desen de RADU MARIAN

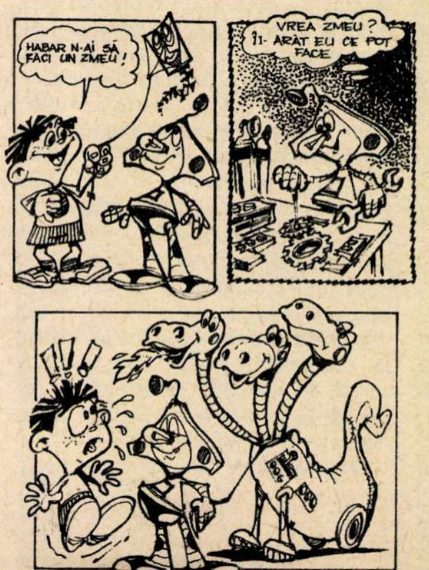
HABAR N-AI SĂ FACI UN ZMEU!
VREA ZMEU? ÎI- ARĂT EU CE POT FACE

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

index
41033

NUFERII

SCHIȚA DE Ovidiu Zotta

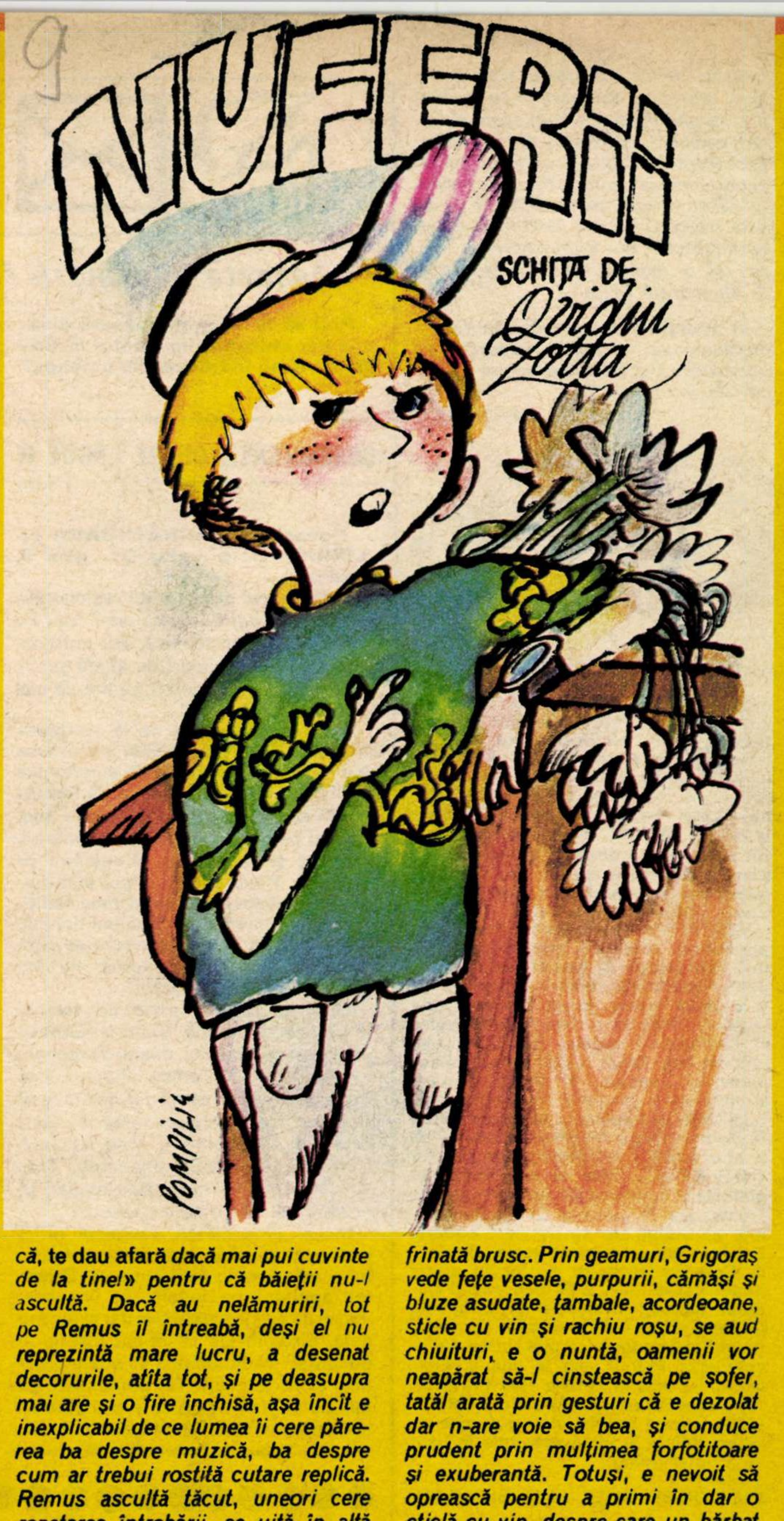

—*Curbă strînsă la o sută de metri! Frînează și pune acum maneta în viteza a doua, ca să ai demaraj la ieșire. Fii atent la basculanta aia, vine cam tare, dă-i cu farurile, dă-i claxoane! Trabant! După el! Doar n-o să-l lăsăm în fața noastră. Apasă fără frică pe accelerator că nu-l doare!*

—*Tacă-ți gura! se răstește tatăl. E o căruță în fața lui. Întîi să depășească el și pe urmă mai vedem.*

—*Fii și tu mai sportiv, mai pilot.*

—*Nu mai vorbi atîta, mă încurci. Eu conduc, eu răspund. După ce că m-ai pus pe drumuri, mă mai pricopsești și cu lecții.*

—*Dacă aș fi eu la volan, n-aș merge ca melcul. Mașina trebuie să...*

—*Ai de gînd să isprăvești?*

Tatăl coboară domol mîna dreaptă, bătînd un fel de tact cu degetele pe genunchi. Aurică Grigoraș recunoaște în acest gest acel avertisment care i se adresează rar, anunțînd însă consecințe dintre cele mai neplăcute. Instantaneu, pe chipul lui Grigoraș apare cea mai senină și nevinovată expresie de cumințenie.

Șoseaua se întinde ca o punte de culoarea oțelului peste nesfîrșitele culturi de grîu, porumb și floarea-soarelui. Grigoraș se uită și caută un termen de comparație. Ocean cu valuri de spice? S-a mai zis. Constelația belșugului? Asta ar merge dar e cam pretențioasă pentru el. Lui Titel Popenici i-ar sta mai bine, el e poet recunoscut. Enorm peisaj pictat de mîna unui gigant? Care gigant! Frumusețea constă în faptul că totul se datorește puterii mîinilor obișnuite. Să mai vedem. Oricum, comparația trebuie găsită, va fi extrem de utilă în tradiționala compunere «Cum mi-am petrecut vacanța» pe care tot elevul trebuie s-o scrie la începutul anului școlar. In septembrie trecut, Titel Popenici a luat cea mai mare notă povestind foarte, foarte captivant cum străbătuse călare drumul de la Roman la Brăila, tradiționala rută a negutătorilor medievali. Relatarea a apărut și în revista școlii, realitatea era însă că Titel nici măcar nu se atinsese de vreun cal și în general nu se mișcase din satul bunicilor lui, aflat, ce-i drept, pe lîngă Roman, dar cînd ai talent nimeni nu-ți pune întrebări. Poți să scrii și că ai alergat pe o mașină de formula unu, 12 cilindri, 1 500 cmc cu compresor, 480 de cai putere, și că ai cîștigat Grand Prix-ul. Lumea citește și, dacă ai descris lucrurile cu talent, te crede. Grigoraș visează însă o dublă performanță: să scrie și cu talent, și adevărat. E singura șansă de a-i arăta lui Titel Popenici că nu e singur în Olimp.

Chiar, ce-o fi făcînd Titel la ora asta? Nu e greu de imaginat. Stă în mijlocul scenei — care forfotește de tîmplari, desenatori, instrumentiști și actori — și dă dispoziții prin importanta «porta-voce» făcută dintr-o rămășiță de tablă galvanizată, rămasă în urma reparării acoperișului școlii. Degeaba strigă «Motoi, fă ce ți-am zis eu, auzi?!» sau «Tranca, te dau afară dacă mai pui cuvinte de la tine!» pentru că băieții nu-l ascultă. Dacă au nelămuriri, tot pe Remus îl întreabă, deși el nu reprezintă mare lucru, a desenat decorurile, atîta tot, și pe deasupra mai are și o fire închisă, așa încît e inexplicabil de ce lumea îi cere părerea ba despre muzică, ba despre cum ar trebui rostită cutare replică. Remus ascultă tăcut, uneori cere repetarea întrebării, se uită în altă parte, ca și cum nici n-a auzit, apoi în cuvinte puține, cu vocea lui scăzută și monotonă, emite o părere care devine lege. Zadarnic se agită Titel, regizorul și autorul scenetei — care, ce-i drept, e foarte izbutită, place întregii echipe, va avea în mod sigur succes; dacă vrea să-și impună un punct de vedere în realizarea practică a spectacolului, trebuie să o facă prin intermediul lui Remus sau al profesorului Andreescu, și cum prima variantă îl umilește, recurge la a doua, dar și în acest caz are unele dezavantaje, întrucît duce la enervarea omului care, pînă la urmă, se răstește: «Popenici, e repetiție generală, lasă băieții în pace, nu vezi că îi încurci?»

O smucitură. Mașina încetinește frînată brusc. Prin geamuri, Grigoraș vede fețe vesele, purpurii, cămăși și bluze asudate, țambale, acordeoane, sticle cu vin și rachiu roșu, se aud chiuituri, e o nuntă, oamenii vor neapărat să-l cinstească pe șofer, tatăl arată prin gesturi că e dezolat dar n-are voie să bea, și conduce prudent prin mulțimea forfotitoare și exuberantă. Totuși, e nevoit să oprească pentru a primi în dar o sticlă cu vin, despre care un bărbat în vîrstă vorbește binevoitor, mult și împleticit, spunînd că e «sîngele pămîntului» și «să vă trăiască băiatul și să jucați la nunta lui». Tatăl mulțumește, iar Grigoraș scoate cu grijă din portbagaj un nufăr și i-l oferă miresei, în aplauzele asistenței. Exact în acest moment, la școală se constată că Grigoraș nu este în sală. Cum își permite să întîrzie?

—*Il dau afară din echipă! strigă Titel prin pîlnia lui de tablă galvanizată.*

—*Ia nu mai da tu afară pe unul și pe altul! bombăne plictisit profesorul Andreescu. E vacanță, mai întîrzie omul. Un ștrand, o plimbare. Crezi că mie nu mi-ar plăcea?*

Repetiția însă are nevoie de sunet, are nevoie și de costume, și de muzică, și de lumini, fiindcă e repetiție generală, a doua zi începe turneul, mîine vor fi în tabăra de la Pustnicul, poimîine la Snagov și așa mai departe. De sunet se ocupă Grigoraș, el are înregistrate pe benzi tropăit de cai, zgomote de motoare, măcăieli și cotcodacuri, ploaie, vînt, furtună, în total nouăzeci și patru de sunete — și Grigoraș lipsește.

—*Să-i țină locul cineva, spune Silvia. Motoi ar fi foarte potrivit.*

Titel se opune disprețuitor;

—*Ce știe Motoi? E în stare să strice înregistrările și chiar aparatura.*

—*Motoi a stat pe lîngă Grigoraș, l-a ajutat, intervine prudent Andreescu, profesor de literatură, care recunoaște deschis că, în tehnică, elevii, cel puțin unii din ei, îl întrec. Ce zici, Motoi, te descurci?*

Motoi se îmbujorează, bucuros dar și speriat de răspundere:

—*Cred că da. Să încerc. Nu pot să promit. Trei magnetofoane, stația de amplificare, tabloul central de comandă... e treabă complicată dar o să încerc.*

—*V-am spus eu? triumfă Popenici, ca și cum lipsa sunetului ar fi fost vreo mare bucurie. Incearcă dar nu promite! Tovarășu' profesor, amînăm premiera și mă ocup eu de sunet, dar pe Grigoraș să nu-l mai văd în echipă.*

Se aude glasul liniștit al lui Remus:

—*Ba o să-l vezi. A venit de cinci minute. E în clasă. Termină imediat.*

—*In clasă? Ce face el în clasă? Ce are de terminat?*

—*Du-te să vezi. E interesant.*

Cu pîlnia de gît, Titel iese din sală și o ia rapid pe scări, spre etajul doi, însoțit de alaiul colegilor în rîndurile cărora profesorul Andreescu, nerezistînd curiozității («Am ajuns să mă pun cu totul la mintea lor!») sare cîte trei trepte dintr-un pas.

Se opresc confuzi în fața ușii larg deschise, parcă temători să intre. Tabloul e ireal; tot piedestalul catedrei e acoperit de nuferi. Nuferi adevărați, nuferi proaspeți, nuferi cu codițele încă umede. N-ai unde pune piciorul de atîția nuferi.

—*Ce-s ăștia, Grigoraș? întreabă într-un tîrziu profesorul Andreescu.*

Grigoraș se miră de naivitatea întrebării:

—*Nuferi, tovarășu' profesor. Nuferi!*

—*Văd că nu sînt verze, dar de unde i-ai adus și mai ales în ce scop i-ai pus aici?*

Motoi a roșit și se trage îndărăt. Remus surîde zgîrcit, cu «zîmbetul lui de trei milimetri» cum se spune în școală. Grigoraș începe să explice binevoitor, amănunțit și politicos:

—*Acum două luni, Motoi a luat 2 la un extemporal de română. Vă mai amintiți? Cineva din această clasă — se știe la cine mă refer — a spus, de față cu toți, că în ziua cînd Motoi va ajunge să știe cît de cît gramatică, pe acest piedestal vor crește nuferi. Motoi a terminat trimestrul cu media 8 la română. Poftiți nuferii și iertați-mă că am întîrziat la repetiție.*

O splendidă și generoasă acțiune la care participă un impresionant număr de pionieri: culesul plantelor medicinale și aromatice. Din fotografie vă zîmbesc colegii aflați în tabăra Vînătorul-Dobrești. Reportajul — în pag. 2.

Cutezătorii

30

JOI, 27 IULIE 1978,
ANUL XII (NR. 565)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

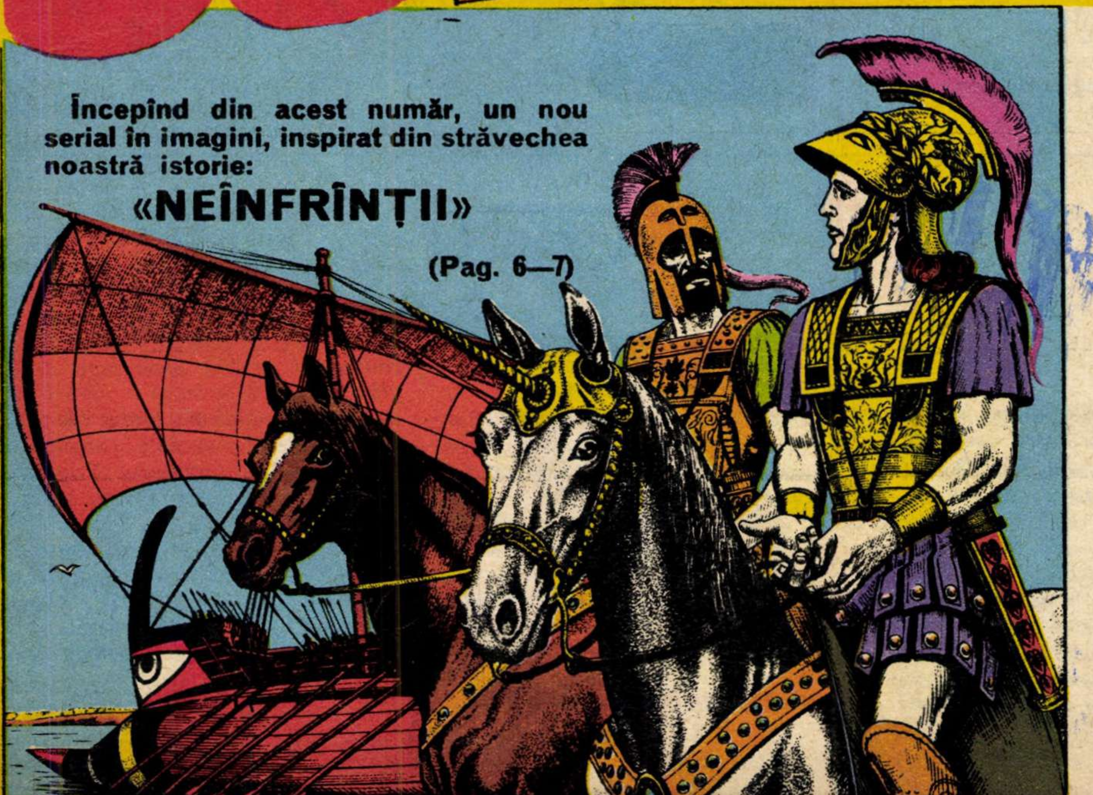

Începînd din acest număr, un nou serial în imagini, inspirat din străvechea noastră istorie:

«NEÎNFRÎNȚII»

(Pag. 6—7)

ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST!

FORUM'78

În paginile 2, 3, 5, subredacția noastră «Cutezătorii-Forum '78» își continuă relatările!

ÎN CINSTEA MAREI NOASTRE SĂRBĂTORI NAȚIONALE

23 August

TROFEELE HĂRNICIEI

Din agenda de vacanță a pionierilor **buzoieni,** notăm cifre concludente: 3 200 de pionieri și școlari au strîns de pe miriște 7 250 kg grîu boabe și au curățat de paie o suprafață de 25 ha, terenul fiind astfel pregătit pentru arăturile ce urmează.

Și jurnalul de bord al pionierilor din județul **Vaslui** se arată bogat în fapte ale hărniciei: pionierii din comuna Codăești au recoltat și au predat 2 300 kg de potbal verde; cei din Vutcani au recoltat și au predat 400 kg sunătoare, 200 kg păpădie verde și 50 kg păpădie uscată. Tot ei au prășit 2 ha puieți. Pionierii din Murgeni au predat 180 kg de mușețel. uscat.

În județul Covasna, foarte harnici se dovedesc pionierii din localitățile Aita Mare, Cernat, Bicsad, Turia, Mereni, Lemnia care ajută la culesul legumelor, la plivitul rapițelor de cartofi și la cositul fînului. Iar pionierii din localitățile Araci, Sărămaș, Reci, Zăbala și Herculian au colectat 250 kg soc și 200 kg ciuperci.

Harnicii pionieri din comuna Florești-Stoenești **(jud.** Ilfov) **în drum spre grădina de legume a cooperativei agricole de producție.**

Pe traseele turistice Negroiu-Radila—Prislop și Sinaia—Piscul Cîinelui, pionierii din Trăisteni, Teșila și Sinaia au reușit să marcheze și să înnoiască vechiul marcaj în cadrul acțiunii pionierești «Asaltul Carpaților». Traseul turistic Victoria—Șipota din munții Făgăraș este parcurs cu aceeași competență de pionieri din orașul Victoria; recent, pionierii din orașul Năsăud au pornit în munții Țibleș pentru a marca și a reînnoi marcajul pe traseele turistice.

Noi expediții pionierești «Cutezătorii» au pornit pe cărările patriei, Amintim echipajul «Burebista», de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Pătîrlagele, care a pornit cu pluta pe rîul Buzău; echipajul «Arcașii» din comuna Vetrișoaia, aflat în munții Vrancei; echipajele de la Școlile generale Tușnad Sat și Tușnad Nou, Dealu, Remetea, Cristuru Secuiesc: echipajele «Pelicanul», de la Școala generală nr. 16, Brașov și «Delfinul» de la Școala generală nr. 1, Zărnești.

Le urăm, tuturor, drum bun și succes!

Pe scenă: brigada artistică a Școlii generale nr. 7 din Giurgiu.

Pricepuți căutători de comori se dovedesc pionierii de la Școlile generale Cîmp și Colești, județul Bihor. Ei au descoperit un număr de documente de valoare istorică, etnografică sau folclorică dintre care o parte le-au donat Arhivelor Statului și Muzeului «Țării Crișurilor». Altele au rămas păstrate în muzeul școlii. Cercetările lor continuă.

SUBREDACȚIA NOASTRĂ

„CUTEZĂTORII-FORUM '78"

ÎȘI CONTINUĂ RELATĂRILE

În cea de a cincea zi a Forumului Național, a avut loc «**Festivalul pionieresc**». Această sărbătoare a copiilor, la care au fost prezenți peste 20 000 de pionieri și școlari, a fost inaugurată de o impunătoare paradă.

Un moment semnificativ în programul festivalului l-a reprezentat deschiderea expoziției republicane «**Munca și creația pionierilor**», care ilustrează activitatea de educare prin muncă și pentru muncă desfășurată de Organizația Pionierilor.

În Parcul Tineretului, pionierii au făcut demonstrații de radio, modelism, carturi, gimnastică artistică și acrobatică.

În Sala Palatului sporturilor și culturii a fost prezentat apoi un bogat program cultural-artistic de către formații pionierești din Capitală și din întreaga țară, laureate ale Festivalului Național «**Cîntarea României**», în cadrul căruia pionieri și șoimi ai patriei și-au exprimat sentimentele lor de dragoste și recunoștință față de partid și popor, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru condițiile minunate de muncă și viață pe care le au, pentru copilăria lor fericită.

FARMECUL FĂRĂ DE VÎRSTĂ AL TABEREI

Rareori reporterul, în dorința de a cîștiga cititorul de partea sa, este atît de mult ajutat de subiectul despre care scrie ca atunci cînd e vorba despre tabără.

Spunem «farmec fără de vîrstă» pentru că deși multe s-au schimbat de-a lungul anilor—taberele-s mai multe, mai bine dotate—deși de fiecare dată «locuitorii» lor sînt alții, farmecul pare același dintotdeauna. Poate pentru că — așa cum sugera cineva — tabăra are întotdeauna vîrsta copiilor care-i dau viață.

...În coasta muntelui, la mică distanță de cheile Orzei din Bucegi, la un pas de hidrocentrala Dobrești, se află tabăra de pionieri și școlari, Vînătorul-Dobresti. Peste 150 de copii din județele Ialomița și Galați, fii ai șesului și ai ogoarelor, majoritatea din sate ale Bărăganului, au venit aici «la munte».

...Dacă vrei să știi ce se-ntîmplă într-o tabără, în primul rînd trebuie să te uiți la programul de activități. Acțiuni multe și frumoase, cu denumiri expresive.

O excursie la Tîrgoviște — veche cetate de scaun — se intitulează astfel: «La izvoarele istoriei». O alta, la cariera de calcar ce aprovizionează fabrica de ciment din Fieni, se numește «Perle în inima muntelui» — iar culegerea cimbrișorului de pe valea Orzei se intitulează «O mie de buchete pentru sănătate».

...Dacă vrei să știi ce se-ntîmplă într-o tabără trebuie apoi să stai de vorbă cu cei care o populează. Unii nu pot ieși de sub stăpînirea unei propoziții ca aceasta: «Îmi place foarte mult... e foarte frumos» — dar dacă vrei să înțelegi mai mult decît spun cuvintele atunci privește bucuria, convingerea, de pe fețele lor, — și vei fi de acord că aceea ce este nu poate fi numit altfel. Fac astfel de declarații copii care au venit pentru prima dată în tabără ca Daniela Dobre din comuna Stefan Vodă, sau copii care au venit de mai multe ori ca Ion Ștefănescu din Ulmu. Declară la fel și un director de tabără care nu mai ține minte de cîte ori s-a aflat în vacanțe în mijlocul copiilor — ca profesorul Grigore Gheorghe: «Farmecul taberei oricît, ar depinde și de plasarea taberei, de caracteristicile anotimpului, ale vacanței — se datorează, în principal, copiilor. Împreună cu ei urci muntele mai ușor, ziua e mai frumoasă iar serile mai fermecătoare ca oricînd.»

ILIE TRAIAN
Foto: CĂLIN CREȚU

ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST!

FORUM'78

ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM
ÎN CHIP COMUNIST !

ÎNSEMNĂRI DE LA DEZBATERI

Însuflețitoarea deviză a celui de-al VII-lea Forum Național al Pionierilor, **«ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST»** exprimă și tema primei dezbateri pionierești ce a avut loc la Forum. Pionierii-delegați au căutat și au reușit, pornind de la experiența acumulată în unitățile și județele lor, să arate că lucrul cel mai important constă în a acționa, a înfăptui zilnic, în orice împrejurare, îndemnul cuprins în această deviză.

Viorica Toader — Buzău (care a condus această dezbatere): S-a dovedit eficace practica de a folosi **metode diferite, în funcție de cerințele și caracteristicile fiecărui detașament,** ale fiecărei unități de pionieri, în vederea îmbunătățirii rezultatelor la învățătură. Care este, după părerea voastră, mijlocul de a acționa pioniereşte cel mai eficace, care este metoda cea mai bună?

Cristian Florin — Sibiu: E foarte bine să vorbim despre cea mai bună metodă, dar cu precizarea **«cea mai bună într-un anumit caz»,** pentru că o metodă unică nu există. Cred că în stabilirea mijlocului de a proceda trebuie să pornim de la cunoașterea temeinică a fiecărui coleg, a caracterului și preocupărilor sale. Și încă un lucru important: pionierii fruntași care dau altora ajutor la învățătură să fie modești, nu să-i privească cu superioritate!

Marian Voinea — municipiul București: Grupele de întrajutorare au, pe alocuri, o activitate, aș spune cam depășită, fără orizont larg. Se adună doi-trei unul explică, ceilalți ascultă, mai mult sau mai puțin atenți. Eu cred că se poate și altfel!

...Într-adevăr, în unele unități s-au obținut rezultate bune făcînd ca o grupă sau un detașament să nu mai despartă învățătura de celelalte activități și cerințe. Mai precis: aceiași pionieri care au **împreună** o sarcină pionierească sau participă **împreună** la o activitate tehnică, sportivă etc., tot **împreună** discută și despre situația lor la învățătură și tot **împreună** se într-ajutorează!

Violeta Badea — Mehedinți: Eu aș aduce în discuție și necesitatea de a folosi, atunci, cînd trebuie, cu curaj și răspundere, **critica** — fără a uita însă că **autocritica** fie prin cuvinte, fie în gînd, este pentru om ca aerul. Nu poți progresa, nu te poți autodepăși dacă nu ai simț autocritic!

Cristian Florin: Devine din ce în ce mai clar că a munci, a învăța și a trăi în chip comunist înseamnă a-ți cunoaște temeinic **îndatoririle față de patrie, de partid,** și a face totul pentru îndeplinirea lor. Nu învățăm «pentru notă» ci pentru **viitor.**

Pionierii care au luat cuvîntul în continuare la dezbateri (**Ionel Frunză** — Iași, **Florin Spide** — Arad, **Cristina Cimpoieriu** — Teleorman. **Stela Iscu** — Bacău, **Cornel Duma** — Arad, **Marius Piciu** — Dolj, **Irina Onișor** — Iași, **Bianca Dumitrescu** — Dîmbovița ș.a., abordînd și alte domenii ale activității lor, au subliniat creșterea din ce în ce mai mare a eficacității mijloacelor audiovizuale în informarea politică a pionierilor și școlarilor; necesitatea activizării mai mari a cercurilor tehnico-aplicative; faptul că izbînzi la învățătură și o frumoasă conduită pionierească au fost constatate în unități unde, între altele, s-au obținut **rezultate deosebite în îndeplinirea angajamentului de muncă patriotică!** Prin felul cum au decurs, dezbaterile au exprimat preocuparea pionierilor de a se autodepăși, de a dovedi voința și spiritul de răspundere cu care urmăresc un țel major: pregătirea pentru muncă, pentru viață, pentru a putea deveni buni constructori ai socialismului și comunismului.

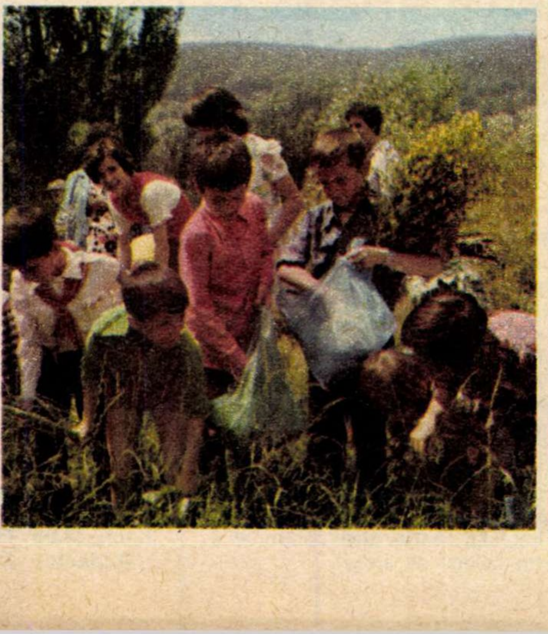

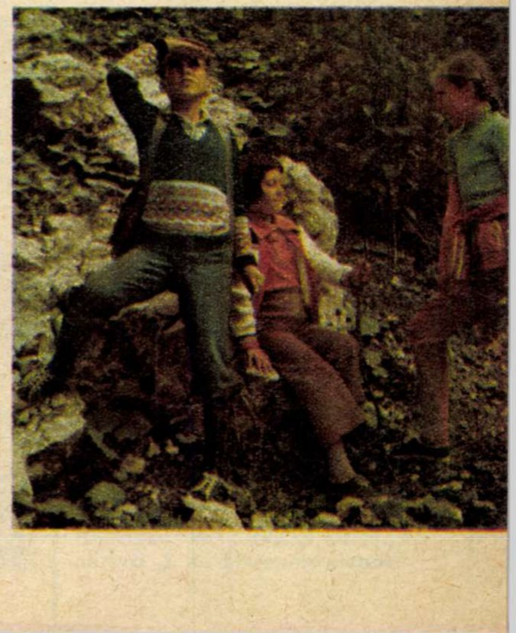

DE DATA ACEASTA, INVITAȚII PAGINII SÎNT PIONIERII DIN JUDEȚUL ILFOV. NERĂBDĂTORI ȘI BUCUROȘI CĂ AU PRILEJUL SĂ VORBEASCĂ DESPRE REALIZĂRILE LOR, DESPRE ÎMPLINIRILE ȘI VISURILE DE VIITOR, ACEȘTI PIONIERI DIN CÎMPIA DUNĂRII S-AU GRĂBIT SĂ TRIMITĂ REDACȚIEI NUMEROASE ÎNSEMNĂRI, ȘTIRI, FOTOGRAFII.

EDIȚIE SPECIALĂ

Cutezătorii

SCRISĂ ȘI ILUSTRATĂ DE PIONIERI

CARTE DE VIZITĂ

- **În județul Ilfov sînt 84 907 purtători ai cravatei roșii cu tricolor și 35 215 de șoimi ai patriei.**
- **Cele 2 637 de cercuri științifice și tehnico-aplicative au trezit interesul a 57 903 de pionieri și școlari, care participă cu mult interes la activitățile organizate.**
- **53 de unități pionierești au primit, numai în acest an, «Diploma de unitate fruntașă».**
- **La prima ediție a Festivalului Național «Cîntarea României», la faza zonală s-au obținut 9 premii I, 4 premii II, 1 premiu III și o mențiune, iar la faza republicană, 1 premiu I, 3 premii II, 3 premii III și o mențiune.**
- **4 723 este numărul distincțiilor pionierești acordate pentru activitatea cultural-artistică.**
- **«Daciada» a atras în competiții sportive peste 67 000 de pionieri și școlari obținîndu-se pentru activitatea desfășurată, 3 894 de distincții pionierești.**

MÎNDRU PLAI AL ȚĂRII

Așa ne-am intitulat noi, pionierii ilfoveni, amplul ciclu de acțiuni organizate în scopul cunoașterii mai temeinice a meleagurilor natale. Am început cu strada și cartierul unde locuim, am străbătut apoi orașul și împrejurimile sale, continuînd cu documentarea asupra principalelor obiective economice, a locurilor istorice, a zonelor celor mai pitorești din acest minunat colț de țară. Așa, rînd pe rînd, am reușit să străbatem cu piciorul, pe biciclete sau cu alte mijloace de transport cea mai mare parte a județului. Curînd, orașul ne-a devenit cunoscut în cele mai mici amănunte, vizitîndu-i toate obiectivele economice. Am pornit apoi spre diferite unități economice din județ cum ar fi: la Giurgiu, șantierul, portul și întreprinderea textilă «Dunăreana»; la Urziceni, Fabrica de ferite, Fabrica de zahăr și ulei. Pe itinerar am mai inclus, șantierul naval Oltenița, Institutul de cercetări zootehnice din Balotești, Stația de epurare a apei din comuna Joița, Schela petroliferă Cartojani, I.A.S. «30 Decembrie», Institutul de cercetări agricole de la Fundulea și încă multe alte obiective.

Păstrăm, de asemenea, în memorie și în suflet locurile istorice pe unde am fost și care amintesc de trecutul zbuciumat și plin de jertfe al poporului nostru, cum ar fi locul vestitei bătălii de la Călugăreni.

În urma acestor vizite și excursii, organizăm de fiecare dată antrenante, concursuri cu teme istorice sau privind perspectivele de dezvoltare pe mai departe ale județului nostru, alături de toate județele țării.

VALERIU CONSTANTINESCU
Școala generală nr. 2, Buftea

Sabina Radu, una dintre cele mai harnice pioniere de la Școala generală din **Ștefăneștii de Jos.** Interesul ei deosebit pentru folclor i-a stîrnit și dorința de a reda cu propria ei voce frumusețea cîntecelor populare auzite de la cei vîrstnici. A început pe scena improvizată în clasă, unde auditori îi erau doar colegii. A continuat la căminul cultural, unde spectatori îi erau părinții, sătenii din comună. În final, a ajuns pe cea mai înaltă scenă — cea a Festivalului Național «Cîntarea României» — faza republicană. Și aici, victorie! Talentul, dăruirea, perseverența și-au primit răsplata: Premiul I pe țară.

«Premiantul I» al clasei a VII-a de la Școala generală nr. 1 din Bolintin Vale se numește Ștefan Stamate. Desigur, mai sînt și alți premianți. Ne-am oprit la Ștefan întrucît el nu se mulțumește numai cu notele foarte bune, ci este mereu în căutare de **mai bine.** Și acest **mai bine** la el se numește **pasiunea pentru tehnică.** Astfel, cu ajutorul unor piese scoase din jucării vechi, cu un transformator de sonerie și cu multă... muncă a reușit să construiască o mașină electronică de bobinat, foarte utilă pentru el și pentru colegii de atelier.

La **Ogrezeni** se înalță, văzînd cu ochii, un nou local de școală. După cum se vede și în imagine, lucrul acesta se datorează, în bună parte, și ajutorului dat constructorilor de către pionieri. Amintim cîțiva dintre fruntași: Bianca Pîrvu, Georgeta Stan, Valentin Călin, Nicolae Drăgan, Romeo Tănase, Costel Stoiana, Elena Avram, Mariana Ion.

* * * * * *

În unele locuri, unde combina nu poate lucra în voie, mai rămîn mici **terenuri cu grîu care trebuie secerat în mod ...clasic. Adesea, aici își fac apariția pionierii. În imagine, harnicii copii de la Școala generală nr. 1 din Florești. Ei sînt hotărîți să nu lase nici măcar un spic pe cîmp.**

La culesul legumelor, în sera cooperativei din **Bolintin Vale.**

UN CART CU... 12 PILOȚI!

Cîte n-aș avea de povestit despre grupa noastră! Aici, ca în orice familie, se petrec multe evenimente. Poate că una dintre cele mai mari victorii ale noastre a fost aceea de a-l ajuta pe colegul nostru, Sandu Nicolae, să se înscrie la cercul de carturi al Casei pionierilor și șoimilor patriei. Să nu credeți că a fost ușor. Aceasta din simplul motiv că la învățătură Sandu era în urma noastră. Singur își dădea seama că nu poți fi mecanic fără să fii tare la fizică și matematică. Înțelegînd că «timiditatea» lui constă în nesiguranța pe cunoștințele sale, i-am spus: «Noi credem că poți deveni pilot de cart. Cu condiția să înveți mult mai bine! La început, o să te ajutăm noi.» Sandu a fost de acord, am lucrat mult timp împreună, a început să ia note bune și chiar atunci cînd practic nu mai avea nevoie de ajutor, tot ne mai întreba cîte ceva, ca să ne facă plăcere...

La primul lui concurs de carturi, Sandu a fost, se înțelege, singur la volan. Dar, dintr-un punct de vedere, putem spune că acest cart a avut... 12 piloți.

VENERA GHEȚEA,
Școala generală nr. 2, Buftea

La alcătuirea acestei pagini au mai colaborat pionierii Valeriu Iorga, Aurelia Bratu, Cecilia Paraschiv Lucia Mara Tutunaru.
Redactor: ELENA MĂNESCU.

CLIPE DE NEUITAT

Muzeul de istorie a R.S.R. Vizita la expoziția «**Dovezi ale dragostei, înaltei stime și profundei prețuiri de care se bucură președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, ale amplelor relații de prietenie și colaborare dintre poporul român și popoarele altor țări**» a însemnat pentru participanții la Forum momente de înaltă trăire emoțională. Bogăția de exponate — daruri, omagii sosite din toate colțurile țării și din toate zonele globului, evocă, cu o extraordinară forță, deosebita prețuire și stimă pe care oameni de pe toate meridianele le nutresc față de secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu. În aceeași zi, delegații la Forum au făcut popas la **Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România.** A fost un nou prilej de a cerceta grăitoare documente, fotografii, tipărituri, obiecte care vorbesc despre fundamentale momente din lupta poporului român, a comuniștilor, pentru eliberarea națională și socială. Clipe de intensă emoție au trăit pionierii în fața exponatelor care ilustrează biografia tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit și mai înțelept fiu al poporului nostru, care în fruntea partidului și statului conduce România spre cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației. Viața de muncă și luptă pusă eroic, încă de la vîrsta de 15 ani, în slujba intereselor patriei de către tovarășul Nicolae Ceaușescu constituie înălțătorul exemplu după care se călăuzește fiecare purtător al cravatei roșii cu tricolor.

Întîlnirile cu muncitorii de înaltă specialitate, cu oameni de știință au suscitat interesul deosebit al delegaților la Forum.

Schimbul de experiență se realizează nu numai între pionieri, ci și între pionieri și comandanții-instructori.

Sportul este și la Forum la... el acasă!

Pregătirea unei ediții a «Semaforului» taberei.

Un episod cu valoare de schimb de experiență a fost în programul Forumului examinarea de către delegați a celor mai reușite lucrări realizate în cadrul concursului republican de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor.

SPRE COTELE ÎNALTE ALE CALITĂȚII!

O problemă de deosebită importanță și actualitate, care-i interesează pe toți pionierii, a fost pe larg discutată la dezbaterea «**Calitatea muncii fiecărui pionier — expresie a conștiinței pionierești**».

Luminița Munteanu, din Aiud, a deschis discuția cu aceste cuvinte:

— Desigur că atunci cînd vorbim despre calitatea muncii, ne gîndim la eficiența felului în care învățăm și lucrăm în atelierul-școală, la înfrumusețarea localității, pe ogoare etc. Cu cît vom fi mai convinși de această necesitate, cu atît vom munci mai bine!

Gîndul Luminiței l-a continuat pioniera **Mihaela Monea** (Școala generală Tomșani-Vîlcea): «Am hotărît în primăvară să facem un parc în jurul școlii. Parcul a devenit o mîndrie pentru întreaga școală pentru că devenise întîi **o chestiune de onoare pentru fiecare pionier!**

— La noi în școală, intervine **Ioan Pavel** din București, s-a întîmplat, la un moment dat, ca tocmai pionierii mai buni la învățătură, cei cu 9 și 10, să nu participe cu toții la munca patriotică! Eu cred că «aureola» notelor bune trebuie să ne îndemne la o activitate exemplară în toate direcțiile!

Grigore Costel (județul Vaslui) a venit cu un alt exemplu:

— La noi în unitate se întîmpla invers, cei slabi la învățătură stăteau de obicei fără rost. Nu veneau de loc la activități și nimeni nu-i întreba de ce și cum. Dacă nu învață, nici de muncă nu-i bun, cam așa gîndeau unii! Or, s-a dovedit contrariul. Atrăgîndu-i la activități practice din cerc, din atelier, la strîngerea deșeurilor, ei s-au dezvăluit a fi harnici și foarte pricepuți. Văzîndu-se apreciați și lăudați pe merit, pentru o muncă de calitate, s-au simțit stînjeniți de notele lor slabe și au început să fie harnici și la învățătură! Am avut astfel pionieri care din postura de «ajutați» la învățătură, au devenit pionieri care îi ajutau ei pe alții!

Pioniera **Nicoleta Andrei** (Școala generală Chitila-București) a împărtășit din foarte interesanta activitate a cercului de turnătorie pe care școala îl are în cadrul Întreprinderii de utilaje și piese de schimb:

— Pionierii noștri muncesc acolo alături de muncitori, au mereu exemplul comuniștilor, vin direct în contact cu disciplina și exigența muncitorească. Noi vorbim aici despre **calitate.** Privind cum înțeleg muncitorii calitatea, am ajuns la concluzia că și noi trebuie să procedăm ca și ei. Anume: să folosim la maximum orele de curs și cele destinate studiului individual, să utilizăm din plin laboratoarele, cabinetele pe materii, atelierele, să căutăm, la bibliotecă, lucruri în plus față de manual. În acest fel, munca noastră de învățătură va da **un rezultat calitativ superior!**

...O dezbatere, una din numeroasele dezbateri din Forum, în care pionierii delegați s-au străduit să extragă din experiența voastră, a tuturor, cele mai eficace concluzii și metode de muncă.

NEÎNFRÎNȚII

Scenariu: **VASILE MĂNUCEANU**

Desene: **ALBIN** si **CLAUDIA STĂNESCU**

În anul 336 î.e.n. Alexandru cel Mare, fiul lui Filip Macedoneanul, porni un înverşunat război împotriva tribalilor, seminție tracică statornicită în sudul Dunării. Ajuns la fluviu, Alexandru se simți însă îmboldit să treacă pe celălalt țărm, unde, sub soarele verii, se vedeau vălurind lanuri înalte și bogate. Acolo erau pămînturile daco-geţilor, neam paşnic, însă dîrz şi iubitor de libertate, pe care nimeni nu izbutise să-l supună.

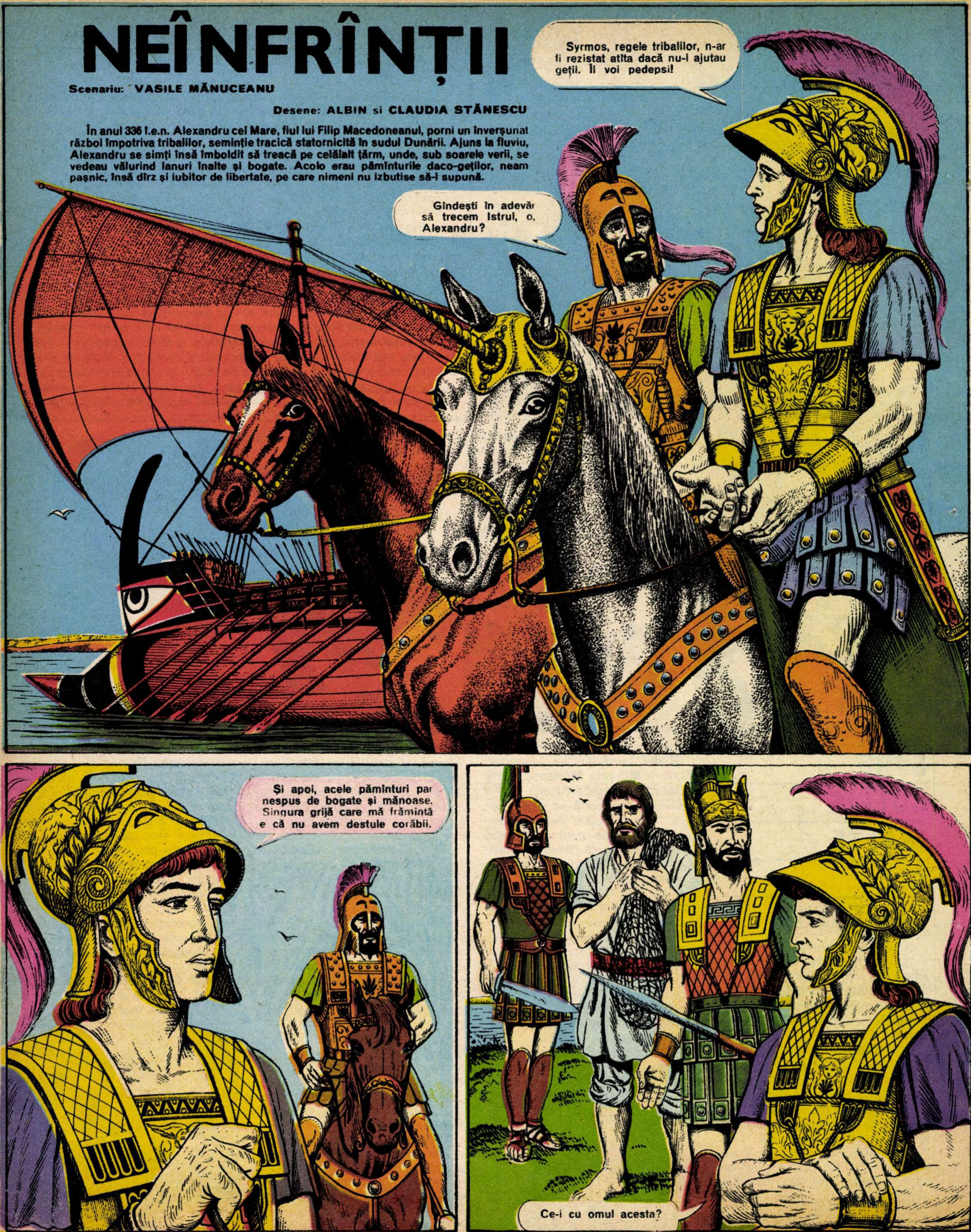
Syrmos, regele tribalilor, n-ar fi rezistat atîta dacă nu-l ajutau geţii. Îi voi pedepsi!
Gîndești în adevăr să trecem Istrul, o, Alexandru?
Și apoi, acele pămînturi par nespus de bogate și mănoase. Singura grijă care mă frămîntă e că nu avem destule corăbii.
Ce-i cu omul acesta?

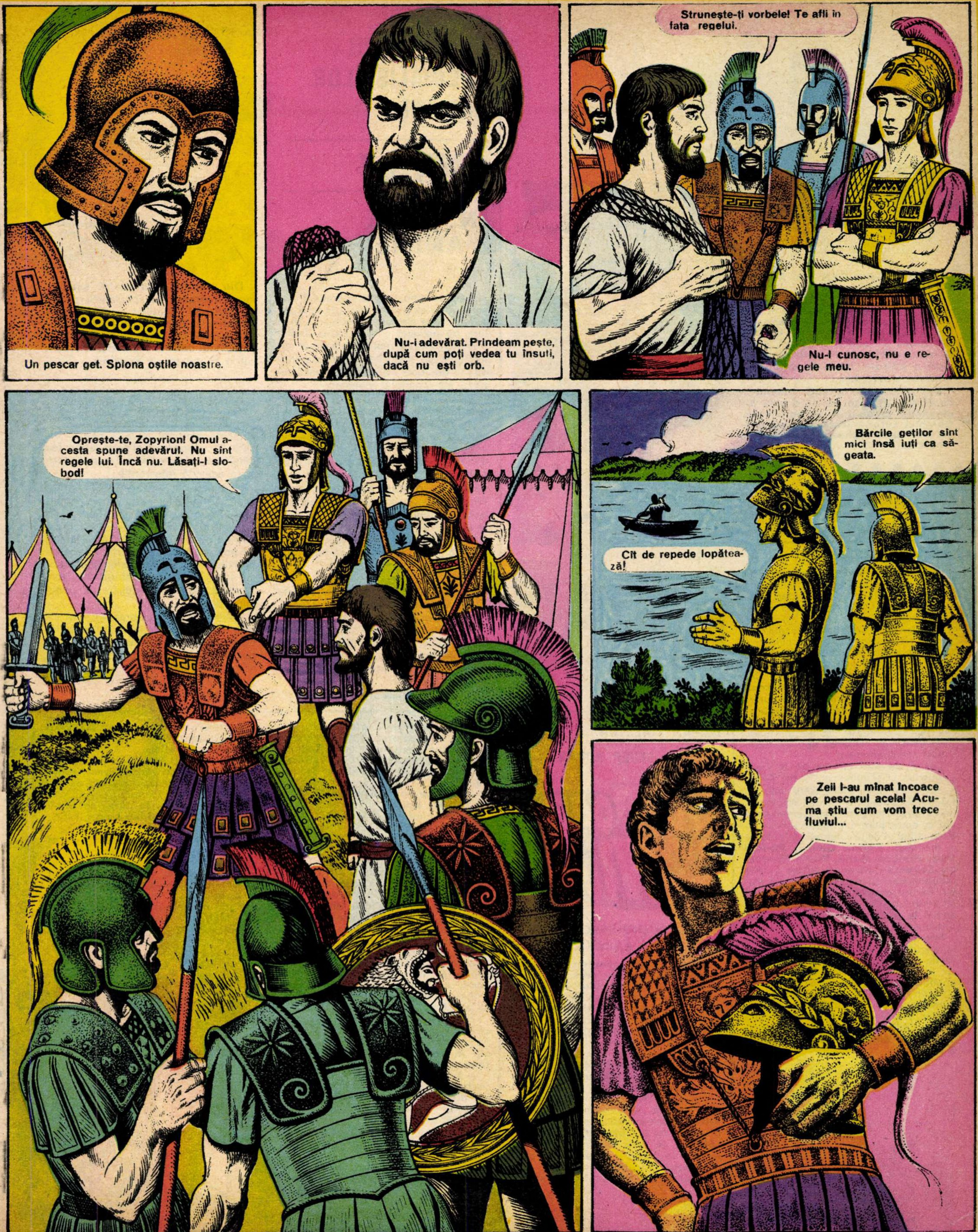
Un pescar get. Spiona oştile noastre.
Nu-i adevărat. Prindeam peşte, după cum poţi vedea tu însuţi, dacă nu eşti orb.
Struneşte-ţi vorbele! Te afli în faţa regelui.
Nu-l cunosc, nu e regele meu.
Opreşte-te, Zopyrion! Omul acesta spune adevărul. Nu sînt regele lui. Încă nu. Lăsaţi-l slobod!
Bărcile geţilor sînt mici însă iuţi ca săgeata.
Cît de repede lopătează!
Zeii l-au mînat încoace pe pescarul acela! Acuma ştiu cum vom trece fluviul...

«URHO» SAU DESPRE AUTOMATIZARE.

Întîi au fost marile corăbii cu arborada înțesată de marinari care manevrau pînzele. Apoi, uriașele vapoare, în pîntecul cărora munceau trudnic mecanicii și fochiștii. Astăzi, electronica cu întreaga sa gamă de aplicații a pătruns în toate compartimentele navigației.

Spărgătorul de gheață finlandez de 22 000 CP dispune de o sală de comandă și control ultramodernă. Complet automatizată, sala mașinilor este supravegheată de un singur tehnician.

● ●

INTELIGENȚA PIONIEREASCĂ ÎN ACȚIUNE!

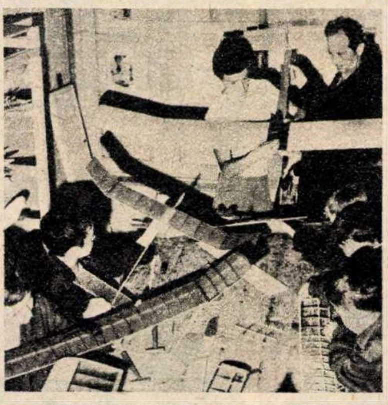

Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Cehu Silvaniei,** județul **Sălaj,** găzduiește în aceste zile o bogată și interesantă expoziție de creație științifică și tehnică a pionierilor și școlarilor. Acum, «la vremea culesului», cînd cele mai bune lucrări și-au dat întîlnire aici, expoziția permite un bogat schimb de experiență. Aeromodeliștii **Vasile Covaciu, Gh. Zaharia** și **Mircea Mărcuț,** ghizi ai expoziției, participanți la numeroase manifestări județene și interjudețene, compară ultima lor creație cu cele realizate la cercurile similare din județ. Este vorba de «ultimul tip» de aeromodel radiocomandat.

Cercul de auto-carting de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Zalău** prezintă un cart îmbunătățit față de tipurile anterioare și un cart «Șoimul», construit anume pentru copiii între 4 și 7 ani, cu dotări pentru formarea reflexelor. Preocupați și de problemele de poluare a mediului, **Corina Cioică, Rodica Pop, Simona Morar, Florin Beldeanu, Levente Huszar** au realizat o stație interplanetară cu echilibru biologic stabil. Pentru crearea condițiilor de viață la bordul stației lor interplanetare au apelat la producerea oxigenului prin fotosinteză.

Interesantă și salutară este prezența în expoziție a cîtorva lucrări realizate de un grup de pionieri din clasa a IV-a de la Școala generală **Gostila,** sub conducerea învățătorului Grigore Cătina. Dintre acestea trebuie amintit un defectoscop (realizatori: **Vasile Andrei Săvan** și **Alexandru Bâlc)** și o lampă filatoare folosită ca semnalizator la bicicletă **(Ana Emilia Chira** și **Minerva Bâlc).**

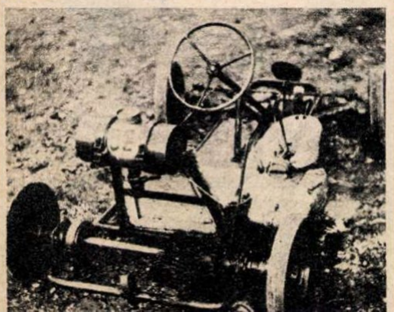

CU APORTUL SPECIALIȘTILOR ROMÂNI:

GRÎU

ÎN ȚARA VANILIEI!

Grîu, porumb, floarea-soarelui. Plante care ne asigură o parte însemnată a hranei. Ne sînt atît de familiare încît fără ele peisajul ni s-ar părea străin.

Totuși, aceste plante de bază în alimentație pe majoritatea meridianelor se cultivă doar în fîșii cu climat temperat ale uscatului planetei.

Nevoia crescîndă de cereale și plante tehnice i-a determinat însă pe oameni «să forțeze mîna» naturii și să le extindă aria de cultură. La această acțiune de amploare se înscrie și studiul inițiat în sudul Madagascarului de o echipă de specialiști români și malgași, care urmăresc să introducă pentru prima dată pe insulă, la scară extinsă, porumbul și pentru prima dată în cultură grîul și floarea-soarelui.

Aparent condiții ar fi: lumină, căldură (uneori prea multă), pămînt, apă, hărnicie.

Dar...

Pămîntul este în cea mai mare parte sărac, acoperit de cactuși sau arboret adaptat la ariditate. În sudul Madagascarului plouă 600—700 l/mp. Această ploaie cade însă torențial și numai două-trei luni pe an. Iar omul nu poate încă interveni pentru o distribuire favorabilă a ploilor...

Atunci, irigațiile!

Din pămînt, din piatră seacă... fac să izvorască apa specialiștii români în domeniul irigațiilor, apreciați pretutindeni în lume. **În imagine:** o recunoaștere în teren la Sistemul de irigații din bazinul rîului Balikh, realizat în cooperare de România și Siria.

În cele nouă-zece luni ale anului în care nu plouă, apele seacă. În anotimpul ploios s-ar putea acumula însemnate cantități de apă pentru irigații, dar evaporarea și permeabilitatea pămîntului, foarte mari, fac neeconomică această intervenție.

Iată însă că, dintr-o sondă pentru analiza însușirilor agricole ale pămîntului, într-o zi a țîșnit apă. Faptul s-a repetat și în alte locuri. Apă bună pentru irigație, arată analizele. Pămîntul poate fi deci făcut fertil, afirmă cu optimism specialiștii, calendarul agricol tropical poate fi îmbunătățit, sortimentul plantelor cultivate se poate îmbogăți.

Pentru început se preconizează cîteva culturi de bază: grîu, porumb, floarea-soarelui. Pentru ca aceste culturi să ajungă a ocupa suprafețe semnificative în țara vaniliei, a nucșoarei și a scorțișoarei este încă nevoie de multă muncă.

ROMAN FOILETON

de SEVER NORAN

COMOARA DIN MUNȚI

IV — OVIDIU PESCUIEȘTE O... SACOȘĂ

Șantierul de arheologie se afla la doi kilometri de oraș, pe valea unui afluent al Oltețului. Săpăturile se făceau pentru a se da la iveală temeliile unor clădiri care, după toate probabilitățile, alcătuiseră o reședință de vară a domnitorului Constantin Brîncoveanu.

Arheologii care lucrau aici erau specialiști în bizantinologie. Cei șase străini — soții Midlane cu fata lor, Rowbeam, Sandow și Ali Babakan — un egiptean vestit — locuiau într-o cabană nu departe de șantier. Într-o clădire anexă locuiau muncitorii. Profesorul Călinoiu, care fusese solicitat să facă oficiul de ghid pe timpul vacanței de vară, avea și el o cameră în cabana străinilor.

La două zile după întîmplarea din peștera Polovragi, profesorul împreună cu maiorul Bota porniseră cu mașina șantierului spre Horezu, cînd, la ieșirea din șantier, Călinoiu dăduse cu ochii de Ovidiu și Sebastian.

— Ce e cu voi? întrebase el, după ce șoferul oprise.

— Vă căutam. Pescuirăm ceva grozav în bulboana lui Feleagă, din jos de peșteră, spuse Ovidiu și ochii lui albaștri se subțiară a zîmbet.

— Un păstrăv? O lostriță?

— Mț! făcu Sebastian. Un fel de... sacoșă, de care s-a agățat undița.

Zicînd acestea, Ovidiu dădu fuga pînă la un fag și, dintre tufele de la rădăcina acestuia, scoase o geantă de voiaj. Înăuntru se aflau o pereche de pantaloni, o umbrelă, niște ciorapi, o pereche de pantofi și măruntișuri de toaletă. În buzunarul pantalonilor găsiră o hîrtiuță pe care era scris, cu pastă, un număr: 81 915.

Maiorul Bota cercetă totul cu multă atenție.

— Uite ce litere! Parcă-i alfabetul cirilic, exclamă Ovidiu, văzînd marca imprimată pe talpa pantofilor găsiți în sacoșă. Unul din ei e parcă tăiat... rupt.

— E scriere grecească, îi explică maiorul, cercetînd cu atenție pantoful drept, al cărui bombeu avea o tăietură.

— Păi atunci...

Ovidiu nu-și termină vorba.

— Ei, ce voiai să zici? îl întrebă maiorul.

— Am... am auzit că, la cercetări, s-ar fi descoperit că omul din peșteră avea pe el o cămașă străină. Dacă o fi tot grecească, înseamnă că și bagajul ăsta e tot al lui...

— Ia te uită! Nu mi-ar fi dat prin minte! spuse, cu vădită ironie, maiorul Bota. Dar tu de unde știi de cămașă?

— Păi, de-de la tata, se bîlbîi Sebastian, care-i prieten cu n-n-nea Serban, șoferul de la «Salvare» care l-a dus pe mort la oraș. Nea Șerban a auzit discuția milițienilor, cum că nu s-a găsit nici un act asupra omului din peșteră, dar se crede că-i străin, fiindcă avea cămașă cu marcă străină.

Maiorul își țuguie buzele:

— Măi, măi! Nu mai poți ține un secret! exclamă el, privind spre pro-

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE «DACIADEI»

CUPA VĂILOR -

o tradițională competiție locală care începe să „producă“ și campioni republicani

S-au împlinit, în vara aceasta, 15 ani de cînd, la o școală generală dintr-un sat de pe frumoasele meleaguri ale Sălajului, s-a «născut» o inițiativă interesantă: organizarea și desfășurarea unor întreceri sportive între elevii de la toate școlile de pe... valea respectivă. Și cum prima încercare s-a soldat cu oarecare succes, și cum Sălajul dispune de multe și minunate văi, încet-încet exemplul acesta i-a cucerit și pe alții. Așa s-a întîmplat, că, la un moment dat, fiecare vale își avea întrecerile ei sportive.

De aici și pînă la «Cupa văilor» n-a mai fost decît un pas. Pionierii și școlarii de pe opt văi l-au făcut cu exact opt ani în urmă. De-atunci, în fiecare an «Cupa văilor» adună la startul ei, totdeauna așteptat cu nerăbdare și emoție, mii de pionieri și școlari sălăjeni îndrăgostiți de sport.

Ultima ediție a «Cupei văilor» și-a desemnat, după dispute aprige, campionii — cei mai buni dintre cei peste 30 000 de participanți care s-au prezentat la startul ei. Iată-i pe cîțiva dintre ei: **Valentin Niculăuț (Agrij)** și **Rodica Buțiu (Șimleul Silvaniei)** la săritura în lungime; **Vasile Mureșan (Hereclean)** la 1000 m plat și **Maria Brisc (Valcău)** la 800 m plat. Au fost, firește și... triumfuri colective, ale unor echipe, adică: **fetele de la Școala generală din Purcăret** au cîștigat finala la volei iar cele de la **Școala generală din Valcău de Jos,** pe cea de handbal; alături de ele, pe aceeași treaptă a podiumului (în aceeași disciplină sportivă) urcînd, băieții de la **Școala generală din Băbeni.** A fost —printre multe alte întreceri și o ștafetă aplicativă, cîștigată de **fetele din Cehul Silvaniei și de băieții din Gîlgău.**

Iar acum cîteva «stele» sportive ale Sălajului răsărite de-a lungul anilor în cadrul «Cupei văilor». Eleva Chiș Magdalena de la Școala generală «Simion Bărnuțiu» din Zalău, deținătoarea locului III pe țară la șah, Csila Saiter (campioană republicană la șah, juniori II), Margareta Ghilea (o mare speranță a atletismului sălăjan), Ștefan Balogh, în prezent cooptat în lotul național de handbal — juniori, toți elevi ai Liceului de matematică și fizică din Zalău.

Cei amintiți — și mulți alții ca ei — n-au mai luat parte la finalele «Cupei văilor». În noua lor calitate de sportivi de performanță au evoluat în cadrul ansamblului de peste 3000 de pionieri și utecişti care, în încheierea întrecerilor, au prezentat, pe stadionul orașului Zalău, un impresionant spectacol sportiv, dînd o nouă strălucire acestei tradiționale competiții locale, care a și început să «producă» recordmeni de nivel republican.

LILIANA IVAN

FILE
DIN
JURNALUL
ECHIPAJELOR

LANTERNA MAGICĂ

EPISODUL III

A doua zi dimineața, pe la orele 8, ne-am trezit cu toții toropiți de o căldură ciudată. Ce se întîmplase? Ne-am lămurit abia după ce am ieșit din corturi. Un soare puternic ardea pe cerul înalt, albastru, fără pic de nor. Toți exclamă de bucurie. Parcă anume pentru noi a răsărit soarele după atîtea zile ploioase.

Servim repede micul dejun. Înainte de a lua startul, hotărîm că totuși e mai bine să adunăm «lemne albe pentru zile negre» (adică uscate). Le așezăm sub streșinile corturilor. Mai umplem un sac de nailon cu crengi uscate, tăiate mărunt.

Ne propunem deocamdată un traseu de recunoaștere. Pornim pe punct albastru pînă la izbucul din poiana Ponor, apoi pe marcaj triunghi roșu pînă la peștera Căput. Fiindcă aici apa e cam mare, legăm o coardă, coborîm prin dreapta, pînă la nivelul apei care curgea în cascade vijelioase. De aici urcăm pe drumul forestier spre peștera de la izbucul Izvorul Ursului pe care o cartăm. E o peșteră mică, se coboară o verticală de vreo 3 m și se continuă pînă într-o sală frumoasă. De aici urcăm la stînga într-o galerie-sală înaltă și frumos concreționată. În fața noastră apare un horn pe care îl voi cerceta chiar eu. M-am descălțat să nu murdăresc scurgerile parietale. Nu continuă, așa că am urcat pe alt horn la stînga împreună cu Gheorghe Maghiar și descoperim o galerie lungă de 6 m.

Între timp, alți doi colegi cercetează mai sus și găsesc un aven, dar sub 10 m. Păcat că nu l-au putut carta. Ieșim din peșteră noaptea tîrziu și plecăm pe marcaj cruce galbenă. Abia după orele 2 noaptea ajungem la corturi.

Joldoș Gyöngyi, rămas în tabără, mi-a povestit despre activitatea fetelor și a cîtorva «boboci» care le-au ținut companie. Au adunat un adevărat morman de lemne. Toporul nu a stat o clipă, ci a trecut pe rînd din mînă în mînă. După ce au terminat, au făcut și ei o plimbare în împrejurimile cabanei. Și ce să vezi? Holczberger Francisc și Kotai Iosif au fost norocoșii care au descoperit un aven chiar deasupra ponorului Trînghiești.

Deci prima zi de adevărată expediție a fost bogată.

Luni, 25 iulie, am hotărît să plecăm ambele echipaje la Cetățile Ponorului. Timpul era frumos, grupul mare și destul de gălăgios, mergem pe marcaj punct albastru. Coborîm în poiana Ponor, iar în stînga o fată observă un pîrîu care curge pe niște roci cristaline. Eu mai fusesem cu o zi înainte, dar n-am observat nimic. Eram atent mai mult la noroiul de pe potecă!

Ajungem la izbuc și încercăm forțarea lui. Tovarășul comandant ne explică cum că vreo 7 rîuri și pîraie din platoul Padiș care intră prin ponoare, se unesc undeva în adîncime și formează acest mare rîu subteran care trebuie să curgă printr-o peșteră uriașă, poate cea mai mare din Munții Bihorului.

(Va urma)

Cronicar: VIOREL BURA

---

fesorul Călinoiu. Iar elevii aceștia, ai dumitale, sînt nemaipomeniți.

— Milițienii mai ziceau ceva, interveni Sebastian, încurajat de laudele maiorului.

— Ia să auzim! spuse Bota.

— Cum că în peșteră s-au găsit urmele bocancilor omului care zăcea acolo, apoi ale unui copil — adică ale mele — ale tovarășului profesor și... șșși urmele unui om care pu-pur - ta pantofi străini. Pe talpă aveau model: cercuri-cercuri...

Maiorul nu mai zîmbea. Privea cu seriozitate spre cei doi copii.

— Interesant... foarte interesant, murmură el, studiind pantofii găsiți în sacoșă. S-ar putea ca pămîntul de pe ei să fie din... peșteră.

— Credeți că sînt ai... ai omului care a murit? întrebă Ovidiu, curios. Păi cînd să-i fi schimbat? Și de ce? Și nu cumva acesta e omul cu umbrela care l-a... l-a atacat pe nenea Gicu Stoian?

— Ia te uită ce probleme mi se pun! glumi maiorul. Ei, destul! E cazul să vă reamintesc promisiunea făcută. La revedere, băieți! Hm! «Omul cu umbrela». O fi...

Sebastian luă poziția drepți și salută... pionierește, fapt care-l amuză pe maior. Bota se urcă în mașină împreună cu profesorul. Cîteva clipe mai tîrziu cei doi prieteni se aflau singuri pe drumeagul ce intra în șantier.

— Tu ce zici? întrebă Sebastian și, sigur de el, fără să se mai bîlbîie, continuă: nu-i așa că pantofii sînt ai străinului? Și-o fi pus bocanci ca să intre în peșteră, să nu și-i murdărească.

— Păi tu n-ai auzit că pe talpă avea pămînt din peșteră?

— Atunci nu-s pantofii lui?

— Așa se vede treaba.

Intraseră în incinta șantierului arheologic, unde, de-altfel, erau vizitatori obișnuiți. Veneau aici însoțindu-l pe profesorul Călinoiu sau singuri și priveau munca plină de migală a cercetătorilor.

Pe neașteptate Sebastian se depărtă de prietenul său și privi în urma unui ins înalt, blond, care se îndrepta spre cabana unde locuiau străinii. «Ce i-o fi venit?» se întrebă Ovidiu. Omul se întoarse, privi uimit spre copil, spuse ceva, apoi își continuă drumul. Sebastian reveni lîngă prietenul său. Pășea abătut.

— Ce te-a apucat? Ce-ai vrut? îl întrebă Ovidiu.

— Mi s-a părut că e nenea ăla care m-a întrebat de film. Din spate, semăna. Dar cînd s-a întors spre mine mi-am dat seama că greșisem. Cetățeanul acela avea mustață..

Lui Ovidiu îi veni o idee:

— Știi ce? Ia să-l chemăm pe Fănel să-l vadă și el. Ce dacă n-are mustață? Ce, tu n-ai auzit de mustață falsă? Eu știu cine-i: domnul Rowbeam. Toată ziua se plimbă cu domnișoara Daisy. Ea pictează, iar el cutreieră coclaurile. Într-o zi i-am văzut pe poteca ce duce spre «Peștera muierii». Știi, acolo s-au găsit oase de urs speologic adică ursul peșterilor, din vechime. O să înveți la naturale, într-a șaptea...

În ziua aceea, Ovidiu și Sebastian stătură aproape trei ore pe șantier. Profesorul Teodorescu, șeful misiunii arheologice, îi cunoștea. Trecînd pe lîngă ei, răspunse la salutul lor.

— Sănătate, copii! Văd că vă place arheologia.

— Am pus un pariu, tovarășe profesor, zise Ovidiu.

— Ce pariu?

— Eu sînt de părere că dumneavoastră căutați Comoara lui Brîncoveanu iar Sebastian — comoara lui Decebal. Bunicul meu mi-a spus că Brîncoveanu și-a îngropat pe aici caleașca de aur, cînd a simțit că vin turcii să-l ducă la Istanbul...

— Iar eu zic că Decebal și-a îngropat comoara aici, de frica romanilor, spuse Sebastian.

Profesorul rîse. Midlane — om în vîrstă — se apropie și schimbă cîteva vorbe, apoi zîmbi și el. Probabil că profesorul îi explicase savantului englez părerile celor doi copii.

— Buni băieți, spuse domnul Midlane, în engleză.

— Dar ce aveți? Parcă șchiopătați .

— Mă strînge un pantof. Dreptul. Nu știu ce are. Parcă a intrat la apă. spuse Midlane, și arătă spre pantofi.

Copiii înțeleseră ceva, dar nu prea bine. Privind spre pantofii lui Midlane, tresăriră: semănau ca două picături de apă cu pantofii din sacoșa... pescuită în Olteț, la bulboana lui Feleagă.

(va urma)

CONCURSUL «EDUCAȚIA RUTIERĂ, EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ»

Talonul nr. 8

Întrebare: În caroseria unui autocamion de 5 tone este permisă transportarea a 30 de persoane. Cîte persoane este permis să fie transportate în remorca ce se atașează acestui autocamion?

Răspunsuri:

☐ a) 25 de persoane;
☐ b) 20 de persoane;
☐ c) persoanele pot fi transportate numai în remorcile atașate de tractoare.

Întrebare: În care regulament sînt stabilite atribuțiile membrilor patrulelor școlare de circulație?

Răspunsuri:

☐ a) Regulamentul de circulație;
☐ b) Regulamentul privind organizarea și funcționarea patrulelor de circulație ale pionierilor și școlarilor;
☐ c) în ambele regulamente.

Adresa participantului . . . . .
. . . .
. . . .

Vă reamintim: participanții la concurs trebuie să stabilească răspunsurile corecte prin marcarea lor cu un X în spațiul special rezervat (pătrățelele din talon); taloanele, începînd cu nr. 4 și sfîrșind cu ultimul (nr. 12) vor fi trimise la redacție la încheierea concursului, toate într-un singur plic.

AVIONUL ieri, azi, mîine

Ce este un... avion? Iată o întrebare al cărei răspuns e atît de simplu încît veţi zîmbi. Totuşi, vom rezuma încă o dată definiţia: e un aparat mai greu decît aerul, care decolează, zboară şi aterizează folosind exclusiv mijloacele de la bord. Sîntem mîndri că autorul celui dintîi avion din lume, întrunind aceste caracteristici, este un român, Traian Vuia, care în primul deceniu al acestui secol, a îndeplinit, la manşa aparatului său, visul de milenii al omenirii.

Începutul secolului al XX-lea va mai înregistra multe alte momente importante ale cuceririi oceanului aerian. Printre cutezătorii acelei perioade a aviaţiei se numără francezul Clement Ader, brazilianul Alberto Santos-Dumont, francezul Louis Bleriot, care în 1909 efectuează primul zbor deasupra mării, traversînd Canalul Mînecii, olandezul Wijnmallen, pilotul primei curse Paris—Bruxelles şi retur, şi din nou un român, celebrul Aurel Vlaicu. Puţin timp după aceea, apărea întîiul avion cu reacţie, inventat tot de un român: H. Coandă.

Astăzi aviaţia a devenit unul dintre principalele mijloace de transport, învingînd cu uşurinţă timpul şi distanţele. (Trei ore şi jumătate sînt suficiente avionului din acest deceniu ca să traverseze Atlanticul, pentru a face legătura între două continente.) În numai 75 de ani navigaţia aeriană s-a perfecţionat într-atît încît ea este capabilă să aducă omului mii de foloase: de la instrument de dezvoltare economică şi puternic auxiliar în eforturile pe care oamenii le depun în lumea întreagă pentru a comunica şi a se intrajutora, la sport şi divertisment. Oceanul aerian este brăzdat de zeci şi zeci de tipuri de avioane ce transportă călători, pînă la avioane de mare tonaj care pot transporta pe distanţe de mii de kilometri cele mai diferite mărfuri —de la cirezi de vite pînă la buldozere sau utilaje de foraj. Un rol important l-au avut avioanele în realizarea unor lucrări gigantice precum şoseaua Transamazonică, calea ferată transgaboneză, conducta petrolieră din Alaska ş.a. Astăzi aeronautica este folosită la scară mondială în detectarea uraganelor, în detectarea aisbergurilor aflate în derivă, în stingerea incendiilor din păduri sau salvarea naufragiaţilor. Evantaiul utilizării avionului se lărgeşte cu fiecare zi: pentru a veni în ajutorul celor ce trăiesc în regiunile izolate, în Australia există un serviciu aerian «doctorul zburător» care oferă asistenţa medicală de urgenţă. În bazinul fluviului Volta din vestul Africii, Organizaţia Mondială a Sănătăţii colaborează la un program de combatere a muştei ţeţe. Tot pe calea aerului au fost transportate peste munţii Anzi, din Peru pînă în satele Amazoniei, 35 000 de animale selecţionate.

Constructorii au pus la punct aparate capabile să vină şi în sprijinul agriculturii. Acestea pot fi folosite atît la însămînţarea unor mari suprafeţe de teren agricol cît la răspîndirea produselor insecticide etc. În insulele Filipine avionul transportă seminţe de plante în regiunile greu accesibile. În ultimele decenii aviaţia a adus o importantă contribuţie în arheologie, permiţînd efectuarea fotografiilor aeriene în infraroşu şi reperînd vestigiile unor vechi aşezări istorice.

Dintre alte numeroase activităţi ale aeronauticii mai amintim: detectarea surselor poluante din apă şi din aer, salvarea accidentaţilor din munţi, recenzarea animalelor rare etc.

În ultimii ani noile tehnici de decolare şi aterizare au dat aviaţiei un nou avînt. În viitoarele decenii avionul îşi va aduce noi contribuţii la dezvoltarea civilizaţiei.

Dar cum vor arăta avioanele după anul 2000? Vor avea acestea un aspect cu totul diferit de cele de astăzi? Aparatele zburătoare de 1 000 de tone vor putea transporta la bordul lor 1 000 de pasageri sau mai mult? Transporturile vor avea o rază de acţiune nelimitată? Răspunsul la aceste întrebări va fi dat în primii ani ai secolului XXI iar la altele, după anul 2025. Specialiştii industriei aeronautice sînt de părere că în concepţia avioanelor de transport, de astăzi pînă în anul 2000, nu vor exista schimbări esenţiale. Avioanele viitoarelor decenii vor fi probabil versiuni derivate ale aparatelor actuale —alungite sau scurtate, cu mai multe sau mai puţine motoare, mai silenţioase şi cu o mai mare autonomie de zbor. Experţii mai prevăd că, mai departe, în viitor, va fi posibilă construcţia unui avion hipersonic, capabil să zboare cu o viteză de 6 ori mai mare decît cea a sunetului .

Un avion al anului 1911. Pe atunci numărul avioanelor existente în întreaga lume era de... 1 350.

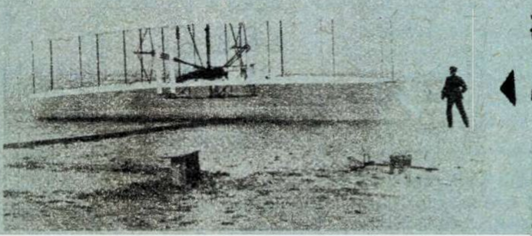

Aparatul cu care, în 1903, a fost efectuat primul zbor pe o distanţă de... 250 m.

Elicopter transbordînd maşini de mare tonaj.

Copii salutînd zborul primului avion care a traversat Canalul Mînecii, în anul 1909.

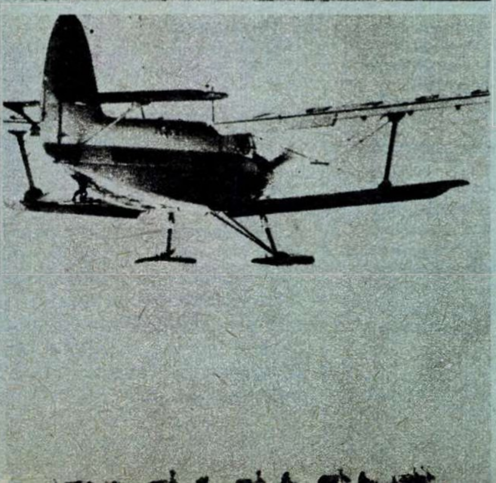

Două nelipsite mijloace de transport din ţinuturile îndepărtate ale nordului siberian: avionul şi «corabia zăpezilor» — renul.

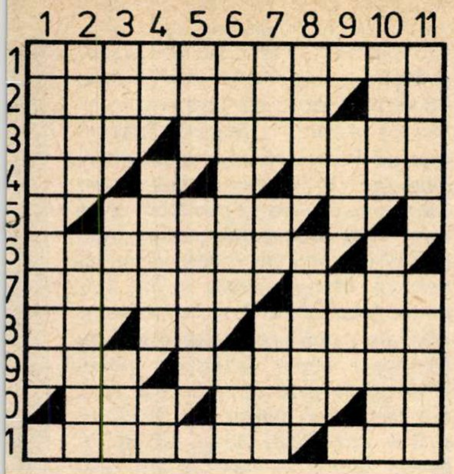

ÎN PĂDURE

ORIZONTAL: 1. Specialist care se ocupă de amenajarea și exploatarea pădurilor. 2. Pădurile mixte, rezultat al amestecului dintre foioase și rășinoase. La intrarea în pădure. 3. Codru de nepătruns. Arbore mare și rămuros (pl.). 4. În gorun! Simboliza energia creatoare a naturii în vechiul Egipt. 5. Consumatoare de lemne. 6. Studiază influența mediului asupra faunei și florei. 7. Arbore înrudit cu paltinul (pl.). Își cară casa cu el. 8. Prin alunet! Secate! Util la băut. 9. Solistă. Arbore exotic, căutat pentru lemnul lui negru, greu și durabil (pl.). 10. Frig mare. Pitoresc lac vulcanic în Carpații noștri. Plantă textilă. 11. Varietate de stejar. Arbore foarte răspîndit în țara noastră.

VERTICAL: 1. Mare prozator român, care a scris «Dumbrava minunată» și «Măria sa puiul pădurii». 2. Autorul pînzei «Pădure». Ramuri de copac. 3. Insulă în Marea Caspică. Mijloc de exprimare a opiniei. În pădurile de brad e ozonat. 4. Vasile Cristea. Deșeuri rezultate la prelucrarea lemnului. Ren. 5. Monedă romană de argint. Faclă. 6. Acest pictor este autorul peisajului «Stejarii de la Pasărea». În pădure la tot pasul. 7. Uite (pop.). Prin taiga! «Poemă printre brazi» este una din poeziile sale. 8. Orășel în U.R.S.S. A degaja. 9. În apropiere de ea cresc păduri de sălcii, răchite, plopi și arini. Răsunet în pădure (arh.). 10. A reține. Codru vestit din părțile sudice ale Munteniei. 11. Personaj central din piesa «Pădurea» de Ostrovski. Pădure de arbori tineri și de lăstari.

DICȚIONAR: LOS, IIS, UTE, LEJA.

VENERA POPESCU

R	O	S	A	T	I
T	G	U	T	I	M
G	D	V	U	R	U
U	E	R	I	E	N
A	J	U	E	I	G
T	R	T	U	R	L

Pornind dintr-un anumit colț și citind literele în ordinea săriturii calului la șah, veți afla patru municipii a căror literă inițială este T.

Dezlegare: Turnu Măgurele; Tîrgu Jiu; Turda; Tîrgoviște.

TALENTUL NU ARE VÎRSTĂ

● În anul 1930, o revistă pariziană prezenta publicului francez o fetiță romàncă în vîrstă de 7 ani sub grăitorul titlu: «O harpistă minune — Doina Nora Michăilescu».

● George Enescu a manifestat în mod precoce talentul său muzical excepțional. La 5 ani a compus o lucrare pentru pian și vioară intitulată «Țara românească».

● La vîrsta de 6 ani, o fetiță firavă, surprinde publicul cu talentul ei violonistic ieșit din comun. Se numea Lola Bobescu. La 15 ani era absolventă a Conservatorului național de muzică din Paris cu «Prix d'exellence».

● Marele compozitor austriac W.A. Mozart a reușit ca la vîrsta de 4 ani să cînte cu o precizie și cu o siguranță rare, iar la 5 ani improviza cu multă ușurință la pian motive foarte reușite.

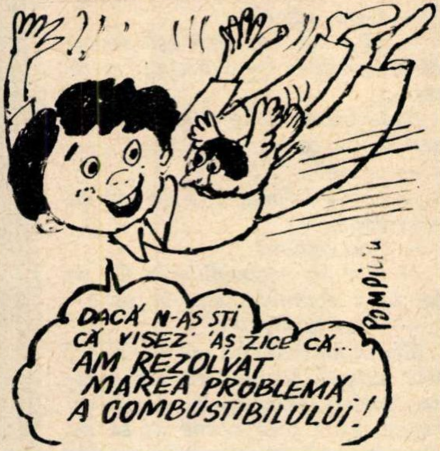
DACĂ N-AȘ ȘTI CĂ VISEZ 'AȘ ZICE CĂ... AM REZOLVAT MAREA PROBLEMĂ A COMBUSTIBILULUI!
POMPILIU

POSTA ROMINA
60 BANI
W. SCHIRRA
3-X 1962
SIGMA 7
6 ROTATII
POSTA AERIANA

COSMOFILATELIE

● Pe una din mărcile sovietice recente a fost redată medalia «Federației internaționale de aeronautică» pe care este reprodus chipul primului om care a pătruns în spațiul cosmic: Iuri Gagarin. Pe planul al doilea se profilează nava cosmică «Vostok». O altă marcă este dedicată colaborării internaționale în cosmos.

● Volta superioară a emis cinci valori, iar Republica Togoleză șase valori și o coliță înfățișînd momente din zborul sondei spațiale «Viking» de la lansare pînă la amartizare pe «planeta roșie».

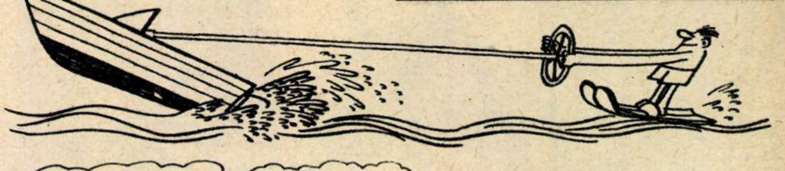

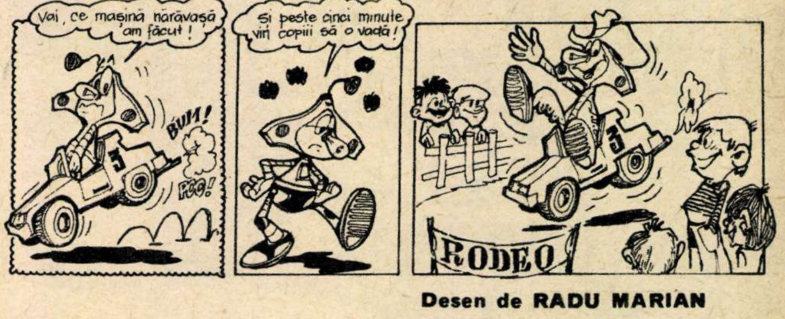
Vai, ce mașină nărăvașă am făcut!
BUM!
PCO!
Și peste cinci minute vin copiii să o vadă!
RODEO

Desen de **RADU MARIAN**

UN MILION DE PRIETENI

FILM

«Într-o dispută cu cîțiva prieteni — îmi scrie **Dragoș Panaitiu,** cl. a opta, București — **nu ne-am înțeles cine e mai important cînd se face un film: regizorul, actorul principal sau operatorul? Eu am pariat că mai important e actorul principal. Am dreptate?»**

În primul rînd: oamenii serioși nu fac pariuri! Cînd au dreptate, se mulțumesc cu victoria morală. Cînd n-au, recunosc cinstit și, din nou, se cheamă că obțin un cîștig moral.

În al doilea rînd: îți mulțumesc că m-ai ales ca arbitru dar... nu știu cui îi aparține meritul principal în realizarea unui film! Se pare că unele producții își datoresc cu precădere succesul actorului principal (sau actorilor din rolurile secundare!), altele — regizorului, unele — operatorului, altele — scenaristului (pe care văd că l-ai uitat!) dar, de regulă, esențială e contribuția **întregii echipe.** Filmul este o operă de artă cu mai mulți (chiar foarte mulți) autori. Să-i mai amintim pe asistenții de regie și de operatorie, pe secretarele de platou, pe decoratori, pe compozitori, pe costumieri, pe electricieni, tehnicienii de sunet și lumină, în sfîrșit, pe specialiștii care prelucrează pelicula în laborator — și încă nu i-am numit pe toți. Al cui e meritul principal? De fapt, nu știu. Dar munca unuia e de neconceput fără a celorlalți.

În al treilea rînd: e foarte bine că discutați despre asemenea lucruri.

Ancheta noastră «CAVALERII FARA TEAMĂ»!

Povestește **Dorin Pruteanu,** 15 ani, Tg. Neamț, str. V.I. Lenin 293 A:

Plecasem la scăldat în Ozana cu prietenii mei Dan și Nică. Eu înainte nu prea știam să înot însă, cu ajutorul lui Dan, foarte bun sportiv, inclusiv înotător, am reușit, puțin cîte puțin, s-o fac și pe asta, dar nu prea grozav. Deci, mă bălăceam liniștit. Nică se scălda ceva mai încolo; cu o zi înainte se certase cu Dan și acum era... supărat. Deodată, numai ce-l auzim strigînd. Nimerise într-un vîrtej, și NU ȘTIA să înoate.

M-am aruncat imediat după el împreună cu Dan. Am trecut prin clipe grele; dibuiam pe la fund, nu mai vedeam nimic, îmi intra apa în gură. V-am spus; nu prea știu să înot, dar trebuia să fac ceva pentru Nică! Tocmai cînd eram mai disperat, i-am simțit mîna. Asta mi-a dat curaj pentru amîndoi! Cu eforturi foarte mari am reușit să-l salvez — adică SĂ NE SALVĂM! — și să-l duc pe mal. Dinspre apă îl aud pe Dan, strigînd: «L-am găsit pe Nică, îl scot acum!» Eram uimit; Nică se afla lîngă mine, în siguranță! Și totuși, Dan nu era singur dar abia **cînd a ieșit din apă și-a dat** seama **că salvase... ALT copil! Ce se întîmplase? Niște oameni, ca** să **pescuiască, baraseră apa care se strînsese pe neștiute într-un singur loc! Acum totul e bine.»**

Felicitări, băieți — dar **nu chiar totul e bine! Nu e bine** că pe-acolo pescarii amatori barează apa de capul lor! **Nu e bine** nici că vă descurcați atît de greu cu înotul. **Nu e bine** că vă scăldați în locuri neamenajate.

Întîmplarea ne relevă totuși, într-adevăr, niște băieți curajoși. În viitor, însă, i-am dori și... prudenți!

Pe joia viitoare, prieteni!

OVIDIU ZOTTA

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef-adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC. NICOLAESCU

REDACȚIA: Piața Scînteii nr. 1, București 33, Telefon 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. — 136—137 telex: 11225, București.

index 41033

12 pagini, 1 LEU

SCRISOAREA

SCHIȚĂ DE Ilie Tănăsache

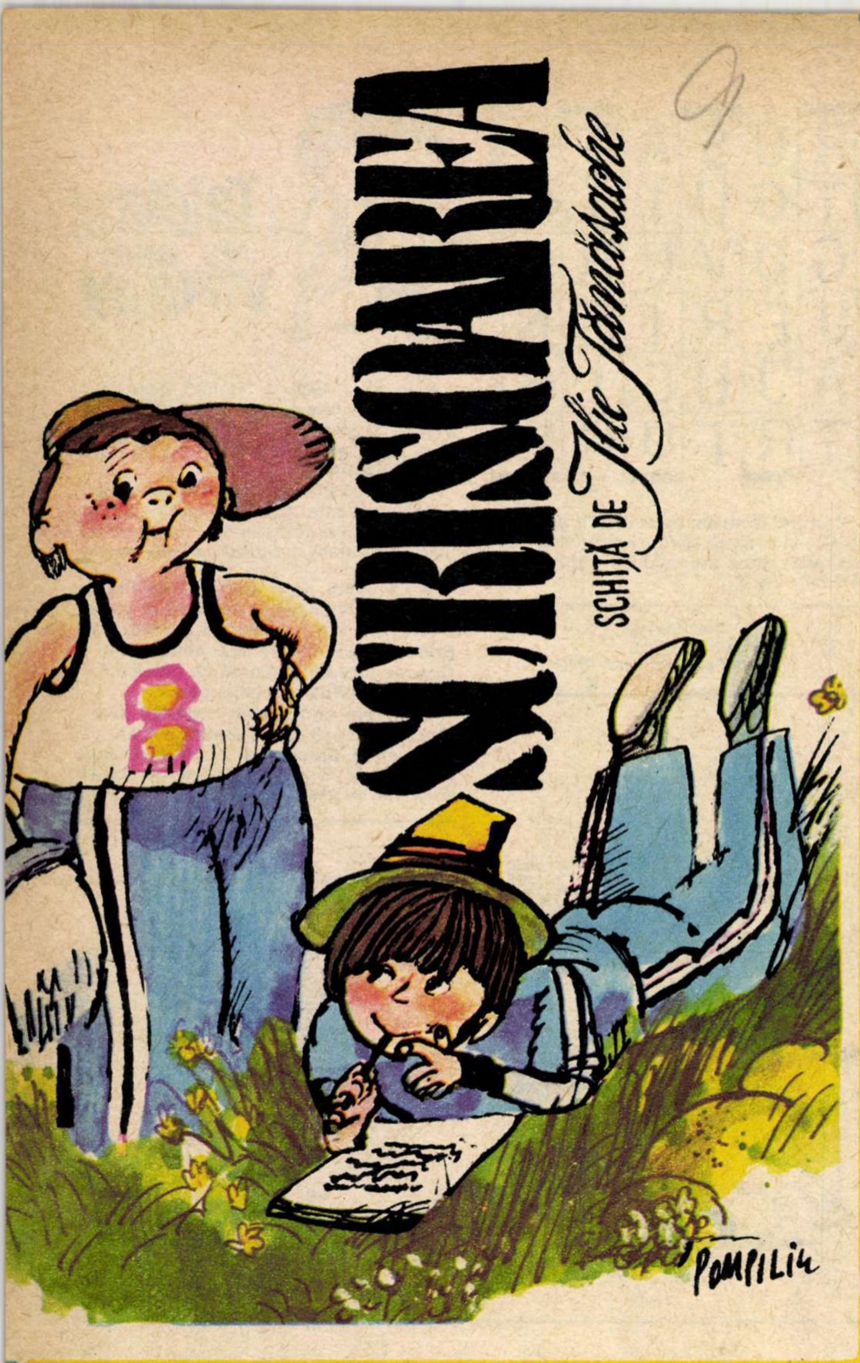

Unii se complică atît de mult la cîte o scrisoare, încît pînă la urmă se lasă păgubași și n-o mai duc la capăt niciodată. Se împiedică la orice cuvînt, iau de la început fiecare propoziție, schimbă virgulele de colo-colo cum ai clipi din ochi, se frămîntă și se întristează cumplit, asudă și strîng din dinți încît au toate șansele să ajungă la dentist. Nu același lucru se poate spune și despre Radu. Pentru el, o scrisoare pare nu zic, un fleac, ci o treabă ca oricare alta. Caligrafiază cuvintele cum se nimeresc să-i vină în minte, nu-și bate cîtuși de puțin capul dacă începutul e frumos, melancolic ori șocant, dacă nu cumva e mai bine să schimbe din loc în loc cîte o expresie, Cît despre sfîrșit, n-a făcut niciodată insomnii din pricina asta. Sfîrșește acolo unde nu mai are nimic de spus și gata.

În clipa cînd așez pe hîrtie rîndurile de față, Radu era, oricum, departe de finalul scrisorii. Se afla lîngă terenul de volei al taberei — o poiană grozavă, cu iarba mătăsoasă, ca-n filme, — și abia apucase să încredințeze hîrtiei cuvintele: «Dragă Marinaș», că îl întrerupe de la treabă, cine? Burilă — grasul. Plesnea maioul pe el, iar în mîinile destul de julite ținea o bidinea cît toate zilele, năclăită de var.

— Radule, marcăm și partea lor?

Altul în locul lui Radu s-ar fi supărat că-i... tulburat tocmai în asemenea clipe. S-ar fi stropșit la nepoftit, ar fi făcut tărăboi. Radu doar și-a îngustat privirea. Cînd s-a întors spre Burilă, soarele l-a orbit pur și simplu:

— Și partea lor?

Vorbele mușcau de atîta ironie. Burilă însă nu era omul simțitor la ironii:

— De ce nu? Noi o să fim de partea asta a fileului, ele...

— Și după terminarea primului set unde vom fi noi și unde vor fi ele?

Burilă se scărpină încurcat în creștetul capului:

— Ei, la asta nu prea m-am gîndit...

— E clar că n-ai avut timp, confirmă și Radu tot cu acid clorhidric în fiecare silabă. Deci — marcați tot terenul. Ca să nu mai spun ce frumos ne-ar sta să le punem și pe ele la treaba asta...

După care se întoarse la «Dragă Marinaș», lăsîndu-l pe Burilă perplex. Pixul alerga de parcă turnase în el benzină de 98... «Nu-i rău, prietene, în tabără. Păcat că tocmai acum ți-ai rupt și tu mîna, mă, Marinaș. Aici am fi dus-o grozav. Poate m-ai fi ajutat să pun la punct o anume «persoană»... Dar lasă că m-am străduit și eu cît am putut să-i fac zile fripte Nu știu dacă ai fost vreodată în tabăra asta. Dacă nu, află că în apropierea ei este cea mai formidabilă crescătorie de cai. Și ne-au invitat într-o zi la ei, tovarășii de acolo, dar la sfîrșit, ce crezi, am fost întrebați: «știe careva dintre voi să călărească?». Eu fac un pas în față. Face și «persoana», Maria o cheamă — deși era mult mai bine să-și aranjeze codițele zburlite de vînt. Mă rog, unii sînt de părere că și așa nu-i stă rău. Minciuni...

— Maria întreabă cîte seturi jucăm. Eu zic...

Burilă îi ține umbră, și-l putea privi pe îndelete:

— Ei, ce zici?

— Trei din cinci... Oricum, avem multă rezistență. Le batem măr...

Ceva înnegură obrazul lui Radu:

— Abține-te să-ți mai dai cu părerea, Burilă, că tot aiurea o nimerești...

— Păi nu-i așa cum gîndesc?

— Lasă-mă pe mine să gîndesc azi și pentru tine.

— Mă rog, dar Maria așteaptă un răspuns...

— Să hotărască ea.

Si Radu îl concedie pe Burilă care nu era numai cel mai gras voleibalist de prin împrejurimi, ci și cel mai bosumflat cu putință. Radu? Se întoarse fără nici o poticnire la scrisoarea lui: «Și-a început, dragă Marinaș, cursa între mine și «persoana». Mă rog, toți zic că eu aș fi cîștigat de nu struneam calul brusc, aproape de sosire, încît auzi, nărăvașul, m-a asvîrlit cît colo. Să-mi frîng gîtul, nu altceva! «Persoana» a venit să mă întrebe dacă m-am lovit rău, dar am repezit-o «Lasă-te, campioano, de chestii de astea, că nu înghite Radu așa ceva. Ai cîștigat, felicitări, unde-i coronița, stimați prieteni? Gata! De rest, are grijă infirmiera taberei». Ce zici cum am așezat-o în banca ei?»

— Maria zice că două seturi din trei...

— Bine, Burilă...

— Și mai zice că cinci ar fi prea mult pentru tine.

— Chiar așa a spus? se lumină Radu la față.

— Păi cum, mint eu? Dacă nu-mi spuneai să tac din gură, o învățam eu minte.

— Lasă, Burilă, că de problema asta mă ocup eu... Sigur, e de datoria mea să...

Cum Radu nu mai continuă, preocupat cu mîngîierea juliturii de la genunchi, Burilă făcu stînga împrejur.

«Nu-ți mai spun, Marinaș prietene, că după aceea trei zile am avut în tabără un program așa, mai fără efort: simpozion, șah, foc de tabără. Atunci «persoana» a venit la mine și mi-a spus că, dacă n-aș fi atît de bandajat și oblojit, dacă ar ști că nu mă obosește și că pricep ceva șah, m-ar provoca la o partidă. Pricepi cum m-a luat nu? «Foarte bine zic. Îți găsesc eu ac de cojoc. Iar dacă ți-a trecut cumva prin cap că o să-mi pun mintea cu o fată, s-o bat, la șah, te înșeli amarnic! Mai ales cu una, nu zic nesuferită, dar cam prea înfumurată ca tine. Tu, Marinaș înțelegi, sper, că toate astea i le spuneam în gînd, nu? De la prima mutare mi-am dat seama că vrea să piardă cu orice chip. Lăsa descoperită regina, uita de turnuri, asvîrlea vraiște, în luptă, nebunii. Măcel puteam să fac. Dar m-am ținut și eu tare. Îmi ziceam: «Radule, e sub demnitatea ta.» Și-mi trimiteam aiurea, la bătaie, pionii. «Persoana» însă nu s-a lăsat pînă n-a făcut trei remize. Iar la sfîrșit a tras concluzia: Drept să spun, pentru starea în care te afli, joci destul de bine. Auzi, pentru starea în care...»

— Maria ți-a adus de la infirmerie mofturile astea.

Și Burilă îi puse pe scrisoare cîteva bucăți proaspete de leucoplast, adăugînd cu o mutră acră:

— Zice să le pui neapărat peste celelalte. Să nu intre praf.

— Cel puțin i-ai mulțumit?

— Dar ce, am mai apucat?

— Cum, adică?

— M-a întrebat dacă ești destul de odihnit să începem meciul. Treabă care...

Radu tresări și se ridică dintr-un salt în picioare:

— ...care?

— ...m-a înfuriat și i-am zis eu vreo două...

— Pooooftiiim?

— Nici un «pooooftiiim!» Ce se tot bagă domnule, așa, în om?

— Ascultă Burilă...

Glasul lui Radu nu era nici răstit, nici scrîșnit. Nici repezit, nici îndesat. Rostirea părea egală, cumpănită, calmă. Mult prea calmă ca să nu pună în alertă pe oricine îl cunoștea cît de cît.

— Ascultă bine, Burilă. Unu: Dacă măcar o dată îi mai zici «vreo două», știi tu cui, îți zic eu patru! Doi: Te duci, domnule, trap, ce trap? galop, și-i ceri scuze. O mie de scuze pentru comportarea ta necorespunzătoare...

— Dar...

— Stai, n-am terminat. Și-i mai ceri o mie de scuze din partea mea, pentru că n-am fost în stare pînă acum să te învăț cum se cuvine să te porți cu o fată.

— Dar..., mai încearcă Burilă.

În zadar însă.

— Trei: comunică următoarele apoi: putem începe meciul în orice clipă dorește. Clar?

Ce cuvinte o fi molfăit Burilă între dinți, la plecare în misiunea care nu-l încînta de loc, nimeni nu mai poate ști. De altfel, lucrul acesta prezintă foarte puțină importanță. După cum puțină importanță au, credem, ultimele rînduri ale lui Radu către prietenul lui Marinaș: «Eu închei aici scrisoarea, deoarece «persoana» s-a și prezentat cu echipa la fileu. Mamă, mamă, o să fie un meci de pomină. Ce pomină? Va fi meciul secolului, meciul erei noastre. Și cu asta, salutare. Radu».

Biblioteca județeană
MUREȘ
TG.-MUREȘ
Secția pentru copii

Foto: C. POPESCU

ÎNVĂȚĂM, MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST
FORUM'78

S-au încheiat lucrările celui de al VII-lea Forum Național al Pionierilor. Revista noastră v-a ținut la curent, număr de număr, cu cele mai importante dezbateri, acțiuni și activități. În ediția de azi ne continuăm relatările.

Pionieri și școlari! Faceți totul pentru a aplica hotărîrile Forumului, care sînt propriile voastre hotărîri!

SĂ ÎNVĂȚĂM, SĂ MUNCIM ȘI SĂ TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST!

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

31

JOI, 3 AUGUST 1978,
ANUL XII (NR. 566)

ÎN ACEST NUMĂR:

În pag. 2: Succese ale pionierilor în întrecerea pentru îndeplinirea angajamentelor la muncă patriotică.

«Ziua marinei» — pag. 8.

În curînd, pe ecrane, un nou film românesc: «Vlad Țepeș». Realizatorii vi-l prezintă în pag. 9.

Clasamentul «Cupei Cutezătorii la fotbal» are... 12 l deri! (pag. 11)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a întreprins, la sfîrșitul săptămînii trecute, o vizită de lucru în județul Tulcea. Împreună cu secretarul general al partidului, în această vizită s-au aflat tovarășa Elena Ceaușescu, alți tovarăși din conducerea partidului și statului nostru.

Pretutindeni, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, au fost primiți cu vibrante manifestări de dragoste, cu alese și calde sentimente de stimă. Secretarul general al partidului a analizat, împreună cu factori de răspundere din economie, cu reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, stadiul îndeplinirii amplului program de dezvoltare economică și socială a acestor meleaguri.

După fructuosul dialog de lucru pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a purtat cu colectivele unităților economice vizitate, secretarul general al partidului a rostit o importantă cuvîntare la adunarea populară din piața centrală a municipiului Tulcea. Zecile de mii de participanți au primit cu deosebită satisfacție și entuziasm cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, exprimîndu-și totala adeziune la politica partidului și angajîndu-se cu fermitate să îndeplinească exemplar sarcinile ce le revin

ÎN CINSTEA MAREI NOASTRE SĂRBĂTORI NAȚIONALE

23 August

● În **județul Botoșani,** pionierii de la **Școala generală Petricani** au organizat o vizită la Muzeul de istorie din orașul Săveni, vizită la încheierea căreia vor prezenta un montaj literar, intitulat «Sub soarele lui August». Pionierii de la **Școala generală nr. 11 din Botoșani** au pregătit un spectacol artistic, intitulat **«23 August, zi de aur în istoria patriei».** Ei vor face o vizită la Întreprinderea de confecții din orașul lor, unde vor prezenta spectacolul în fața muncitorilor din această întreprindere.

● În **județul Bistrița-Năsăud,** peste 200 de pionieri din comuna **Budești** participă cu pricepere și hărnicie la colectarea plantelor medicinale, propunîndu-și să colecteze o cantitate de 500 kg.

Pionierii și școlarii din comunele **Zau de Cîmpie, Vînători, Ogra, Suseni** ș.a. dau ajutor părinților lor la muncile agricole de sezon, doritori ca în zilele de august luminos, trofeele hărniciei lor să fie și mai bogate.

● În **județul Brașov,** pionierii din orașul **Făgăraș** și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 23 August să-și îndeplinească integral angajamentul de muncă patriotică pe anul 1978. Pionierii din **Breaza** lucrează cu spor, după cum sîntem informați, la amenajarea satului de vacanță de pe Valea Brescioarei. La toate casele pionierilor și șoimilor patriei din județ se vor deschide expoziții de pictură, grafică, artizanat, tapiserie, sub genericul «Culorile libertății».

● Numeroase sînt și acțiunile pionierești ale purtătorilor cravatei roșii cu tricolor din **județul Galați,** organizate în întîmpinarea zilei de 23 August: **1 300 de pionieri** participă la construirea a **22 de obiective** școlare în localitățile **Liești, Bălăbănești, Pechea, Tg. Bujor, Șivița, Grivița.** În ziua de 17 august, pionierii din comuna **Drăgușeni** vor prezenta programul artistic intitulat **«Partidului — inima și versul ».**Pionierii din comuna **Berești** au pregătit două spectacole artistice: «Sîntem al patriei viitor» și **«Baladă pentru acest pămînt».** În ziua de 20 august, la **Tecuci,** cei mai tineri tenismeni își vor disputa măiestria în mînuirea rachetei pentru cîștigarea «Cupei eliberării».

● Pionierii și șoimii patriei din **Tg. Mureș** au avut o întîlnire cu constructori fruntași de pe șantierele mureșene, prilej de a cunoaște și a prețui și mai mult frumusețea acestei meserii, cît și cutezanța în muncă, abnegația și spiritul de dăruire ale muncitorilor comuniști.

DIN „JURNALUL DE BORD“ AL FORUMULUI

„Istoria o ducem mai departe“

Evocarea intitulată **«Istoria o ducem mai departe»** prezentată la Monumentul Eroilor patriei din Capitală de către pionieri din județele Ilfov și Teleorman — în fața a mii de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor, uteciști, oameni ai muncii — a adus un înălțător omagiu tuturor celor care, de-a lungul a peste două milenii, au biruit vitejește toate vicisitudinile, înfăptuind pentru totdeauna unitatea, libertatea socială și națională a patriei, făurind o Românie modernă, independentă si suverană, stat socialist cu un înalt prestigiu în lumea întreagă. Șoimii patriei, pionierii au exprimat cele mai înalte și fierbinți sentimente de dragoste și mulțumire — pentru viața lor fericită, pentru minunatele condiții de viață și învățătură — întregii națiuni, Partidului Comunist Român, celui mai iubit fiu al patriei noastre, secretarului general al partidului, tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU.**

FORUMUL NAȚIONAL AL PIONIERILOR '78

Candidații

Momente încărcate de emoție dar, mai ales, de spirit de răspundere: pionierii candidați pentru funcția de membri ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor se prezintă Forumului.

Cei ce iau cuvîntul discută cu ascuțime analitică și responsabilitate activitatea depusă pînă acum de către candidați în cadrul unităților și localităților lor, scot în evidență spiritul revoluționar, de muncă, de inițiativă, precum și rodnicia participării la chiar dezbaterile Forumului.

De fapt, în tot timpul Forumului, cu prilejul tuturor activităților, pionierii candidați și ceilalți colegi delegați la Forum au purtat un neîntrerupt dialog, în scopul unei cunoașteri reciproce cît mai bune. Și unii, și ceilalți, și-au îmbogățit experiența, s-au înapoiat în județele lor mai bine pregătiți pentru a contribui la creșterea din toate punctele de vedere a calității muncii pionierești.

Interviul nostru

În atmosfera dinamică, de lucru și de însuflețire care a caracterizat toate activitățile la Forum, abia am găsit o «fereastră» de timp pentru o discuție cu pioniera **Mirela Irimia,** de la Școala generală nr. 35 din Constanța.

Red.: Ce înseamnă pentru tine Forumul în acest an?

M.I.: Pentru mine, care sînt delegată pentru a treia oară la Forumul Național, este o mare cinste că am din nou prilejul de a participa, în numele colegilor constănțeni, la dezbaterea și adoptarea unor măsuri menite să sporească și mai mult calitatea muncii pionierești. Am convingerea că dezbaterile din acest an, întreaga activitate s-au dovedit mai rodnice, dis-

„Jurnalul de bord" a fost redactat de **B. Caragiale, E. Mănescu, E. Teodoru, I. Crînguleanu și Ov. Zotta** Foto: **Gr. Prepeliță**

Să îndeplinim în mod exemplar ceea ce noi înșine am hotărît la Forumul Național al Pionierilor!

Clipe de adîncă emoție în ultima zi a lucrărilor Forumului Național al Pionierilor — 1978. Mai intens decît oricînd, simțim, alături de delegații la Forum, prezența tuturor celor peste trei milioane de pionieri și școlari. Este momentul cînd, într-o atmosferă de puternic entuziasm, se dă citire **Telegramei** *adresate de către participanții la Forum* **secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.** *Sînt gînduri fierbinți, cuvinte de adîncă mulțumire, de caldă recunoștință pe care reprezentanții purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, ai tuturor copiilor din România, le îndreaptă către prietenul și îndrumătorul lor cel mai apropiat, mai iubit și mai stimat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru condițiile de viață și învățătură create tinerei generații, pentru prețioasele și părinteștile îndemnuri prin care îi învață cum să devină oameni de nădejde, cetățeni destoinici ai patriei socialiste.*

Participanții la Forum au raportat astfel conducătorului iubit al țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, că s-au străduit să-și îndeplinească în mod exemplar mandatul încredințat de forumurile județene, angajîndu-se și pe mai departe să acționeze cu fermitate și consecvență revoluționară pentru înfăptuirea sarcinilor care revin Organizației Pionierilor din hotărîrile Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale ale P.C.R.

Obiectivele de acțiune ale pionierilor se află cuprinse în «Chemarea Forumului Național al Pionierilor» către toți pionierii și școlarii, către comandanții–instructori și activiștii Organizației Pionierilor. Prin bogatul ei conținut de idei, prin aria largă de probleme pe care le cuprinde, Chemarea adoptată de Forum constituie un temeinic program al muncii pionierești pentru viitorul an școlar, jalonînd căile către perfecționarea activității la toate nivelele, pentru dezvoltarea pe mai departe a democrației și autoconducerii pionierești. Angajîndu-se cu toate forțele, cu fermitate revoluționară în vederea obținerii unor rezultate tot mai bune la învățătură, în activitatea de educație politico-ideologică și etică, în acțiunile de muncă patriotică, pionierii sînt hotărîți să înainteze neîntrerupt spre cele mai înalte cote ale calității în tot ceea ce vor întreprinde. Acționînd în spiritul adîncului respect pentru istoria glorioasă a patriei, pionierii sînt chemați, de asemenea, să organizeze ample manifestări dedicate aniversării a 60 de ani de la desăvîrșirea statului național unitar român, a 35 de ani de la eliberarea patriei de sub dominația fascistă, a 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat și independent.

Lucrările Forumului Național s-au desfășurat într-o intensă atmosferă de lucru, de responsabilitate, de schimb de experiență, de efort pentru sintetizarea experienței bune din activitatea pionierească a precedentului an școlar, de străduință pentru stabilire a noi măsuri privind perfecționarea muncii pionierești, măsuri cărora toți copiii țării — români, maghiari, germani și de alte naționalități, în strînsă frăție și prietenie, le vor da viață în grupe, detașamente și unități, îndeplinind prin fapte deviza Forumului — de a învăța, munci și trăi în chip comunist.

«Chemarea Forumului Național al Pionierilor» către toți pionierii și școlarii, către comandanții-instructori și activiștii Organizației Pionierilor – va fi publicată integral de «Cutezătorii» la începutul noului an școlar, urmînd a fi însușită și aplicată de către toate grupele, detașamentele, unitățile.

Una dintre cele mai grăitoare expresii ale democrației și autoconducerii pionierești, a fost alegerea de către Forumul Național a celor 150 de pionieri membri ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor și, din rîndul acestora, a celor 40 de locțiitori ai președintelui C.N.O.P. Investirea celor 150 de colegi ai voștri cu aceste însemnate responsabilități trebuie să vă mobilizeze pe toți în a munci din ce în ce mai bine, participînd astfel nemijlocit la conducerea Organizației voastre, la inițierea, programarea și desfășurarea tuturor activităților și acțiunilor.

DIN „JURNALUL DE BORD“ AL FORUMULUI

cuțiile au fost mai concrete, delegații dovedindu-se foarte bine pregătiți, adevărați reprezentanți ai pionierilor din județe. Și încă ceva: mă întorc acasă nu numai cu numeroase învățăminte ci și cu sentimentul că am marea răspundere de a contribui ca toți colegii mei din județ să răspundă exemplar, prin fapte, Chemării Forumului Național.

Pionierii-gazetari

Nerăbdarea firească a pionierilor-reporteri, fotografi și graficieni — a făcut ca redacția «Semafor-Cutezătorii» din cadrul Forumului să se constituie din prima zi iar cea dintîi ediție să apară aproape... instantaneu! **Crina Dumitrescu** din Alba Iulia, **Virgil Stoica** din Iași, **Pető Tünde** din județul Bacău, **Antal Imre** din județul Harghita și încă mulți alții au niște condeie care demarează rapid! Spunem încă «mulți alții» pentru că, de fapt, colectivul redacțional a devenit, curînd, foarte larg, avînd corespondenți în toate cele optsprezece detașamente. Astfel, tot ceea ce se întîmpla mai important în tabăra Forumului, ideile și propunerile apărute în timpul dezbaterilor, impresiile din întîlnirile și vizitele întreprinse își găseau cu promptitudine locul sub titlurile rubricilor mereu reînnoite. De remarcat că și în acest an **«Semaforul» s-a dovedit o adevărată tribună a democrației și autoconducerii pionierești, mijloc eficient de manifestare a inițiativei, a opiniei pionierilor și școlarilor.**

Schimb de experiență

În cadrul **Festivalului pionieresc,** care a avut loc cu prilejul Forumului Național și la care au participat peste 20 000 de copii, a fost inaugurată, în Palatul Sporturilor și Culturii, o mare expoziție cuprinzînd cele mai frumoase lucrări tehnice ale pionierilor din toată țara. Fiecare județ a avut un stand unde a prezentat o multitudine de aparate și aparataje, dispozitive, machete, tablouri de comandă — rod al inteligenței și creativității tinerei generații. Participanții la Forum s-au oprit să cerceteze fiecare stand. Desigur, au privit cu mîndrie realizările județului pe care-l reprezentau dar, în același timp, au urmărit cu interes exponatele colegilor, au schimbat păreri, și-au împărtășit unele metode și tehnici de lucru.

Telex

● **Pentru realizările deosebite** în cadrul întrecerii pentru înfrumusețarea străzilor și parcurilor — una din numeroasele acțiuni prin care pionierii din Capitală au întîmpinat Forumul Național — **Școlile generale nr. 137, 56, 149 și 27 au fost distinse cu Diploma de onoare a C.N.O.P.**

● **Priceperea, seriozitatea și dinamismul** cu care și-a îndeplinit atribuțiile de pionier-comandant al unității din tabăra Forumului i-au adus bucureșteanului **Marian Voinea** frumoase aprecieri.

● **Neobosită autoare de reportaje** fotoreportaje și versuri, instructor-utecist și veche corespondentă a revistei noastre, **Iulia Pînzariu** a fost redactorul șef al «Semaforului» taberei Forumului. Tînăra publicistă este una din cele mai bune eleve ale liceului de... matematică-fizică din Dorohoi!

● **Cel mai tînăr** invitat la Forum: **Constantin Răzvan,** în vîrstă de 5 ani, de «profesie»... pilot de carting!

EDIȚIE SPECIALĂ

Cutezătorii

SCRISĂ ȘI ILUSTRATĂ DE PIONIERI

CARTE DE VIZITA

În timpul anului școlar *1977—1978, peste 50 000 de pionieri și școlari din județul* **Iași** *au activat în cele 3 750 cercuri tehnico-aplicative și științifice din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei.*

În concursul de creație tehnică și științifică *au participat peste 15 320 de pionieri și școlari cu peste 4 250 lucrări.*

În faza de masă a Festivalului Național «Cîntarea României» *s-au înregistrat peste 80 000 de participanți (în ediția I) și circa 116 000 de participanți (în ediția a II-a) în cadrul celor 2 350 de formații artistice și 875 cercuri de creație artistică.*

Procent de realizare *cantitativă și valorică a angajamentului anual de muncă patriotică (la data de 10 iulie a.c.): 63,5%.*

Cantități colectate și valorificate: *363 600 kg fier vechi; 50 000 kg deșeuri hîrtie; 7 000 kg deșeuri textile; 24 tone plante medicinale; 180 000 sticle; 79 500 borcane.*

În vacanța de vară *activează peste* **300 brigăzi** *pionierești în cadrul a* **45 tabere de muncă patriotică** *organizate în 35 localități din județ.*

1 100 de pionieri *constituiți în 78 de echipaje organizează, în această vacanță, expediții «Cutezătorii» pe diferite trasee din țară.*

«Bun venit la Ruginoasa!» Pionierii din localitate — gazde sub semnul tradiției.

Raport pionieresc în tabăra din satul de vacanță Ciric.

NE MÎNDRIM CU...

...unitățile de pionieri care au promovat, fără nici un corigent, fără nici un repetent, anul școlar 1977—1978 și s-au distins printr-o bogată activitate pionierească. Dintre acestea amintim: Șc. gen. **Larga Jijia,** com. Movileni; Șc. gen. **Hodora;** Șc. gen. **Cotnari;** Șc. gen. **Horodiștea;** Șc. gen. **Cîrjoaia,** com. Cotnari; Șc. gen. **Cuza Vodă,** com. Ipatele; Șc. gen. **Rediu,** com. Ruginoasa; Șc. gen. **Jigoreni,** com. Țibănești —și încă 57 de școli generale.

...colegii noștri care au îndeplinit și depășit angajamentul anual de muncă patriotică. Ei sînt pionierii din: **Bivolari, Aroneanu, Ceplenița, Comarna, Costuleni, Cotnari, Podu-Iloaiei, Deleni, Erbiceni, Focuri, Gorban, Hîrlău, Lețcani, Larga Jijia, Sodomeni, Gîștești,** Șc. gen. nr. 3, 4 **Pașcani, Popești, Stolniceni Prăjescu, Țibănești, Tansa, Cîrniceni, Vlădeni.**

...formații și interpreți — laureați ai Festivalului Național «Cîntarea României»: fanfara Casei pionierilor și șoimilor patriei Iași; **orchestra de muzică populară** a Casei pionierilor și șoimilor patriei Iași; solistul vocal de muzică populară **Cristinel Timofte,** cl. a IV-a, Șc. gen. nr. 23, Iași; **Radu Postăvaru,** cl. a IV-a, Liceul de muzică Iași; solista vocală de muzică populară **Mirela Hreniuc,** 5 ani, Grădinița nr. 19 Iași; **Călin Nuța,** recitatoare, cl. I, Șc. gen. Mogoșești-Siret.

...echipajul «Burebista» 1978 care navighează cu pluta pe Dunăre în cadrul «Expedițiilor Cutezătorii».

Scrisoare

Cine-și va putea închipui frumusețea acestor ținuturi moldovenești? Cine-și va putea închipui frumusețea localității mele natale, așezată între culmile dealurilor ce ne fac să gîndim că totul este o feerie? Livezile de pomi cu roadele lor bogate își duc aroma peste dealurile din împrejurimi spre păduricea unde jocul copiilor ne îndreaptă gîndurile spre poveștile cu Făt-Frumos și Ileana Cosînzeana. Vino, prietene!

De la munte de vei fi, vei vedea aici peștele jucăuș ce sare zglobiu în iazul din apropierea satului, vei vedea cîmpia largă, lanurile de grîu. De la mare de vei fi, vino aici să vezi poienile din basmele lui Ispirescu ascunse în pădurile din jurul satului meu. De la oraș de vei fi, vino să ne vezi **satul;** *de la sat de vei fi, vino să ne vezi viitorul oraș! Să vezi cum arată blocurile noastre — nu foarte mari cum sînt poate cele din cartierul tău, dar frumoase, mîndre și curajoase, aici, între casele țărănești.*

Vino — și îți voi spune că toate acestea sînt de-o vîrstă cu mine! Ca și parcul din mijlocul satului, ca și școala, dispensarul, grădinița, căminul cultural, Casa pionierilor și șoimilor patriei.

Vino, prietene; privește și cercetează și vei înțelege rostul adînc al unei propoziții pe care, plină de nerăbdare, voiam să ți-o spun de la început: «Comuna Țibănești va deveni în curînd un nou oraș pe harta țării».

MARIA ARITON
Țibănești

Cresc rîndurile noastre.

• Se știe: copiii sînt spectatori deosebit de sensibili — iar participarea lor însuflețită la evenimentele de pe scenă impulsionează întotdeauna dăruirea actorilor.

Îi cunosc bine și în calitatea lor de participanți la diverse manifestări cultural-artistice: recitatori, interpreți de muzică, actori de brigadă. Plăcerea cu care ei se apropie de diversele genuri ale artei, adîncimea trăirilor estetice dau noi valențe muncii noastre, a celor care activăm în domeniul educației și al culturii.

NATALIA DĂNĂILĂ,
directoarea Teatrului pentru copii și tineret

• Versuri, la Iași, cu poetul George Lesnea, în fața Palatului Culturii, alături de pionieri, prieteni statornici ai poeziei, ai tradițiilor culturale, ai frumuseții.

• Gazdele — muncitorii, inginerii și tehnicienii «Nicolinei», salută cu bucurie deschiderea în incinta întreprinderii noastre a expoziției de artă fotografică a pionierilor și utecistilor intitulată **«Sub flamura partidului, creștem odată cu țara».** Mi se pare firească opțiunea tinerilor artiști fotografi pentru «Nicolina» fiindcă ei întotdeauna ne-au considerat prieteni și sfătuitori ai lor, întotdeauna am conlucrat rodnic.

Ing. ALEXANDRU DUMITRACHE,
directorul Întreprinderii mecanice «Nicolina»

VÎRSTE ALE INSPIRAȚIEI

Partidului

Mereu ești lîngă mine
În faptă și-n cuvînt,
Iar eu răsar din oameni
Ca floarea din pămînt.

Și cresc curat spre soare
Precum un fulg de nea,
În pieptu-mi mic îmi pare
Că port inima ta.

Sînt ramura de vise
Ce mîine va rodi
Îți mulțumesc, părinte,
Și sănătos să fii!

LETIȚIA BIVOLARU
Școala gen. nr. 11 — Iași

Cîntec

Poate pentru că iubim
Cerul
Și pacea,
Avem ochii albaștri...
Poate pentru că iubim
Florile,
Avem sufletul bun...
Poate pentru că iubim
Doinele,
Avem grai,
Poate pentru că
deseori
Iubim,
Sîntem oameni...

LĂCRĂMIOARA DINCĂ
Liceul «M. Eminescu» — Iași

Pionierii-membri ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor

ALBA: **Maier Lucian** — Uioara de Sus; **Popa Adrian** — Jidvei; **Folea Camelia** — Blaj. ARAD: **Spiac Florin** — Arad; **Sărac Aurel** — Apateu; **Titsch Cristine** — Fîntînele. ARGEȘ: **Nuță Daniela** — Bogați; **Mocanu Pompiliu** — Pădureți; **Munteanu Florentina** — Pitești; **Vlădău Leonte** — Dragoslavele. BACĂU: **Purcaru Florin** — Scurta; **Săpunaru Florin** — Palanca; **Albu Valentin** — Bacău; **Galan Tereza** — Frumușelu; **Zbereanu Dana** — Tg. Ocna. BIHOR: **Tole Radu** — Aușeu; **Andor Tiberiu** — Salonta; **Paul Mariana** — Talpoș; **Sarba Maria** — Oradea. BISTRIȚA-NĂSĂUD: **Nușfelean Dănuț** — Bistrița; **Mora Maria** — Braniștea; **Someșan Emil** — Șieu. BOTOȘANI: **Bobu Lili** — Darabani; **Palamaru Gheorghe** — Pomîrla; **Bîrzoieș Lucian** — Botoșani; **Balan Doinița** — Lunca. BRAȘOV: **Oprea Simona** — Făgăraș; **Veress Gabriel** — Brașov; **Moraru Adrian** — Tărlungeni; **Boier Marilena** — Șercăița. BRĂILA: **Cruceanu Daniel** — Brăila; **Căldărușă Ionel** — Movila Miresii; **Corbu Didina** — Tichilești. BUZĂU: **Giurgescu Alexandru** — Berca; **Cireșaru Claudiu** — Căpățînești; **Mircescu Alexandru** — Rm. Sărat; **Stoicescu Viorica** — Buzău. CARAȘ-SEVERIN: **Abrudan Ion** — Gherteniș; **Cristici Stoianovici Mara** — Moldova Nouă; **Cocorel Corina Paula** — Bocșa. CLUJ: **Vancu Mihaela** — Dej; **Măghitaș Florin** — Cluj-Napoca; **Szasz Petru** — Buza; **Silaghi Delia** — Turda. CONSTANȚA: **Codreanu Jana** — Valul Traian; **Orbocea Mădălina** — Constanța; **Moiceanu Ramona** — Constanța; **Pîrvu Gheorghiță** — Lipnița. COVASNA: **Halasz Ianos** — Hăghig; **Băilă Marcela** — Intorsura Buzăului; **Andras Iosif** — Bățanii Mari. DÎMBOVIȚA: **Elena Nicoleta** — Cornești; **Dinu Valentin** — Tîrgoviște; **Oană Daniel** — Adînca; **Baruț Carmen** — Valea Voievozilor. DOLJ: **Vasilcoiu Eugen** — Tuglui; **Ioana Cristian** — Craiova; **Antonie Mariana** — Ghizdăvești; **Gagiu Monica** — Măceșul de Jos. GALAȚI: **Mușală Lucia** — Galați; **Neculai Sanda** — Tecuci; **Iordache Vasile** — Liești; **Anghel Virgil** — Slobozia — Conachi. GORJ: **Chiriac Mirela** — Bălănești; **Tîlvescu Gabriel** — Tg. Jiu; **Rujenescu Gheorghe** — Săcelu. HARGHITA: **Isztrate Emese** — Sărmaș; **Bodrogi Csaba** — Odorheiul Secuiesc; **Bundoiu Gabriela** — Miercurea Ciuc. HUNEDOARA: **Iacob Romică** — Hunedoara; **Timar Cristina** — Petroșani; **Deak Iudita** — Deva; **Muntean Dorin** — Ohaba. IALOMIȚA: **Chiru Elena** — Jegălia; **Tîrpan Victorița** — Călărași; **Enescu Adrian** — Săveni. IAȘI: **Tomei Liliana** — Iași; **Căruntu Irina** — Iași; **Frunză Ionel** — Podul Iloaiei; **Zamfir Laurențiu** — Deleni; **Onișoru Irina** — Hălăucești. ILFOV: **Nicolae Liliana** — Crevedia; **Dumitrescu Carmen** — Bolintin Vale; **Vîlcu Ion** — Berceni; **Nicoară Horia** — Giurgiu. MARAMUREȘ: **Iancu Lăcrămioara** — Baia Mare; **Fătu Ioan** — Fintețu Mic; **Batizi Reka** — Ocna Șugatag; **Tămaș Dorin** — Cetățile. MEHEDINȚI: **Daia Marcel** — Drobeta-Tr. Severin; **Doinea Valentina** — Devesel; **Roateș Neli** — Jiana. MUREȘ: **Cîmpeanu Leon** — Sîncrai; **Elges Martina** — Sighișoara; **Vegh Ferencz** — Sîncrai; **Teslovan Mariana** — Batoș. NEAMȚ: **Diaconu Liliana** — Tg. Neamț; **Răcaru Gheorghe** — Radiu; **Todirică Ionică** — Mărgineni; **Soarec Cecilia** — Piatra Neamț. OLT: **Deliu Ion** — Șerbănești; **Feroiu Alin** — Slatina; **Stancu Iulia** — Slătioara; **Ioniță Mariana** — Balș. PRAHOVA: **Ilie Denisia Magdalena** — Ceptura de Jos; **Dănilă Nicolae** — Chițorani-Bucov; **Andrei Petruța** — Vălenii de Munte; **Dinu Cristian** — Ploiești; **Pantazi Florina Grațiela** — Valea Călugărească. SATU MARE: **Toth Atila** — Livada; **Becea Carmen** — Satu Mare; **Fechete Romana** — Carei. SĂLAJ: **Desmerean Laura** — Surduc; **Bojan Mircea** — Zalău; **Fanca Felicia** — Bobota. SIBIU: **Hickinger Christa** — Sibiu; **Catană Liliana** — Marpod; **Bîrză Marius Florin** — Bradu. SUCEAVA: **Dimofte Gabriel** — Suceava; **Galan Gheorghe** — Gălănești; **Onisie Cornelia** — Fălticeni; **Nacu Vasile** — Stulpicani; **Sfic Delia** — Zvoriștea. TELEORMAN: **Cimpoieru Cristina** — Tr. Măgurele; **Cristea Stelian** — Zimnicea; **Bîrleanu Floarea** — Beiu; **Gogoașă Rodian** — Islaz. TIMIȘ: **Mircu Călin** — Timișoara; **Nagy Ramona** — Lovrin; **Bob Maria** — Liebling; **Cristescu Nicu** — Buziaș. TULCEA: **Munteanu Lucian** — Tulcea; **Radan Gabriel** — Nufărul; **Caraion Gica** — Turcoaia. VASLUI: **Cucu Eduard** — Vaslui; **Păduraru Vasilica** — Vaslui; **Lina Diana** — Mărășeni; **Gri**
rită Costel — Viișoara. VÎLCEA: **Be**
man Lidia — Voineasa; **Monea Mihael**
Tomșani; **Lazăr Adrian** — Rm. Vîl
VRANCEA: **Trif Sorin** — Adjud; **To**
Elena-Doina — Soveja; **Trif Mariana**
Vidra. MUNICIPIUL BUCUREȘTI: **Po**
teanu Georgeta, Voinea Marian, N
Luminița, Mihalache Carmen, Co
ba Bogdan, Banu Elena.

PIONIERII-LOCȚIITORI AI PREȘEDINTELUI C.N.O.P.

Maier Lucian
Alba

Spiac Florin
Arad

Purcaru Florin
Bacău

Tole Radu
Bihor

Nușfelean Dănuț
Bistrița-Năsăud

Bobu Lili
Botoșani

Oprea Simona
Brașov

Cruceanu Daniel
Brăila

Giurgescu Alex.
Buzău

Vancu Mihaela
Cluj

Codreanu Jana
Constanța

Halasz Ianos
Covasna

Elena Nicoleta
Dîmbovița

Vasilcoiu Eugen
Dolj

Chiriac Mirela
Gorj

Isztrate Emese
Harghita

Iacob Romică
Hunedoara

Chiru Elena
Ialomița

Tomei Liliana
Iași

Nicolae Liliana
Ilfov

Iancu Lăcrămioara
Maramureș

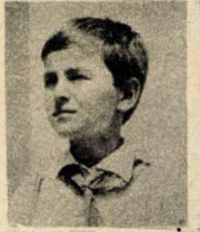
Daia Marcel
Mehedinți

Cîmpean Leon
Mureș

Diaconu Liliana
Neamț

Deliu Ion
Olt

Ilie Denisia
Prahova

Toth Atila
Satu Mare

Desmerean Laura
Sălaj

Hickinger Christa
Sibiu

Dimofte Gabri
Suceava

Cimpoieru Cristina
Teleorman

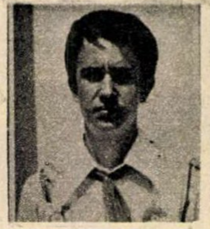
Mircu Călin
Timiș

Munteanu Lucian
Tulcea

Cucu Eduard
Vaslui

Trif Sorin
Vrancea

Popișteanu Geor
București

NOTA REDACȚIEI: **La data încheierii ediției acestui număr, nu ne sosiseră încă fotografiile pionierilor: Nuță Daniela,** Argeș; **Abrudan Ion,** Caraș-Severin; **Mușală Lucia,** Galați; **Beldiman Lidia,** Vîlcea, **de asemeni locțiitori a**
președintelui C.N.O.P. Le vom publica într-un număr viitor.

MUNCIM ȘI TRĂIM ÎN CHIP COMUNIST !

FORUM'78

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Partidului Comunist Român,
Președintele Republicii Socialiste România

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Participanții la cel de-al VII-lea Forum Național al Pionierilor, care și-a desfășurat lucrările în Capitala patriei noastre scumpe, sub deviza mobilizatoare «Învățăm, muncim și trăim în chip comunist», își îndreaptă cu vie emoție și adîncă recunoștință gîndul către Dumneavoastră, conducătorul încercat al Partidului Comunist Român, al întregului nostru popor, patriot înflăcărat, personalitate proeminentă a lumii contemporane, prietenul și îndrumătorul

cel mai apropiat al tuturor copiilor României socialiste.

Vă raportăm că, timp de zece zile, prin activitățile complexe politico-educative pe care le-am organizat și desfășurat, ne-am străduit să ne îndeplinim în mod exemplar mandatul pe care forumurile județene ni l-au încredințat în lumina indicațiilor date de Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe secretar general. Ne-am ales această deviză pentru forumurile pionierești, avînd la bază orientările cuprinse în Programul partidului, în îndemnurile pe care ni le-ați adresat cu nenumărate prilejuri, cu nețărmurită și părintească grijă, de a ne forma ca cetățeni demni ai scumpei noastre patrii, viitori constructori ai celei mai drepte orînduiri pe pămîntul milenarei Românii.

Pe baza bilanțului activităților politico-educative desfășurate în anul școlar trecut, sîntem în măsură să vă raportăm, mult iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că animate de încrederea nețărmurită în politica profund științifică a partidului nostru, consiliile și comandamentele pionierești, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, acționează cu fermitate și consecvență revoluționară pentru înfăptuirea vastului program de educație politico-ideologică, militează activ pentru traducerea în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea și ale Conferinței Naționale ale Partidului, pentru îndeplinirea exemplară a indicațiilor pe care ni le-ați dat, pentru sprijinirea tuturor copiilor țării în cunoașterea, înțelegerea și însușirea principiilor politicii interne și externe a partidului și statului nostru, în educarea lor în spiritul dragostei fierbinți și al atașamentului profund față de patrie, partid și popor, față de tradițiile revoluționare ale eroicei noastre clase muncitoare, față de cauza Partidului Comunist Român.

Prin activitatea sa, Organizația Pionierilor, în strînsă legătură cu școala, Uniunea Tineretului Comunist și familia, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, au cultivat în inimile tuturor purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor — români, maghiari, germani și de alte naționalități — dorința nestinsă de a urma strălucitul Dumneavoastră exemplu de muncă și viață, de dăruire pentru prosperitatea și fericirea poporului nostru, pentru făurirea unei lumi mai drepte și mai bune, pentru asigurarea unei păci trainice pe planeta noastră.

Forumul Național, prin multitudinea activităților politico-educative, ne-a prilejuit nouă, pionierilor reuniți din toate colțurile țării, cunoașterea unora dintre cele mai semnificative obiective economice și social-culturale din București, grăitoare expresie a dezvoltării impetuoase a întregii țări, a felului cum se realizează, zi de zi, politica partidului de făurire a noii orînduiri pe pămîntul României.

Am petrecut împreună cu pionierii bucureșteni, cu tineri și oameni ai muncii din Capitală, clipe de înălțătoare sentimente patriotice în cadrul Festivalului pionieresc desfășurat în Parcul Tineretului și la Sala Palatului Sporturilor și Culturii și am retrăit evenimente emoționante din frămîntata existență de aproape două milenii a poporului nostru, prilejuite de evocarea «Istoria o ducem mai departe», de la Monumentul Eroilor Patriei.

Toate acestea ne-au întărit și mai mult dorința de a ne angaja, în numele celor peste 3 milioane de pionieri și școlari, pe care i-am reprezentat la Forumul Național, să învățăm și să muncim cu mai mult elan pentru a deveni, așa cum ne îndemnați permanent Dumneavoastră, buni muncitori, buni specialiști, continuatori demni ai operei pe care harnicul nostru popor, condus cu înțelepciune de Partidul Comunist Român, o înfăptuiește în prezent, deschizînd totodată perspectivele viitorului comunist al României.

Sîntem hotărîți ca în perioada vacanței să organizăm în continuare ample acțiuni politico-educative de masă, dedicate celei de a XXXIV-a aniversări a eliberării patriei de sub dominația fascistă, să participăm, după puterile noastre, la activitățile din agricultură, de strîngere și depozitare a recoltei, la înfrumusețarea fiecărei localități și a țării în ansamblu, la gospodărirea și pregătirea exemplară a școlilor pentru noul an de învățămînt. Vă informăm cu bucurie că marea majoritate a pionierilor și școlarilor muncesc cu dăruire pentru realizarea și depășirea propriilor angajamente de muncă patriotică, exprimate, la nivelul anului 1978, în: participarea la construirea a 2 400 obiective de învățămînt și social-culturale, amenajarea a 3 300 terenuri sportive și de joacă, colectarea și valorificarea a 2 700 tone plante medicinale și fructe de pădure, 22 700 tone deșeuri feroase și neferoase, 13 600 tone deșeuri de hîrtie și textile, 28 700 000 bucăți ambalaje de sticlă, acțiuni a căror valoare totală se ridică la peste 33 000 000 lei.

Vă promitem, mult stimate și iubite tovarășe secretar general, că vom face tot ce depinde de noi, așa cum ne-am angajat și prin Chemarea adresată de către Forumul Național tuturor pionierilor patriei, ca în anul școlar 1978—1979, în cinstea celei de-a XXXV-a aniversări a eliberării patriei, să obținem rezultate bune și foarte bune la învățătură și în activitatea pionierească, să acționăm pentru însușirea și aplicarea de către toți copiii și în toate împrejurările a cerințelor și normelor eticii și echității socialiste, să participăm nemijlocit, cu elanul ce ne caracterizează, la manifestările din cadrul Festivalului Național «Cîntarea României» și al «Daciadei», răspunzînd prin cele mai bune fapte de muncă și comportare grijii și dragostei pe care partidul și, nemijlocit, Dumneavoastră ne-o purtați.

Ne angajăm în mod solemn, în fața Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom munci și vom învăța pentru a ne însuși politica Partidului Comunist Român, că nu vom precupeți nici un efort pentru a ne forma ca destoinici și demni cetățeni ai țării, hotărîți să ducă scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România, spre noi culmi de progres și civilizație, pe drumul ferm și luminos al comunismului.

TOT ÎNAINTE!

PARTICIPANȚII LA CEL DE-AL VII-LEA
FORUM NAȚIONAL AL PIONIERILOR

București, 26 iulie 1978